

REFERAT FRA
MØTE I REGULERINGSRÅDET
8. OG 9. DESEMBER 1993

UTKAST TIL REFERAT FRA MØTE I REGULERINGSRÅDET 8. OG 9. DESEMBER 1993.

Møtet ble holdt i Fiskeridirektoratet og varte fra kl. 0900 til kl. 1700 8. desember og fra kl. 0900 til kl. 1400 9. desember.

Følgende av rådets medlemmer møtte:

Fiskeridirektør Viggo Jan Olsen, formann
Assisterende Fiskeridirektør Hallstein Rasmussen
Underdirektør Lisbeth W. Plassa (vararepresentant 9. desember)
Direktør Roald Vaage, Havforskningsinstituttet
Forsker Tore Jakobsen, Havforskningsinstituttet
(vararepresentant 9. desember kl. 1300 til kl. 1400)
Fisker Reidar Johansen, Norges Fiskarlag
Fisker Otto Benjaminson, Norges Fiskarlag
Fiskebåtreder Ole Strand, Norges Fiskarlag
Disponent Jostein Bergvoll, Norges Fiskarlag
Fiskeskipper Thor Wold, Norges Fiskarlag
Direktør Pål Krüger, Fiskerinæringens Landsforening
Direktør Rolf Domstein, Fiskerinæringens Landsforening
Direktør Geir Andreassen, Fiskerinæringens Landsforening
(settere representant 9. desember)
Forbundsleder Olav Bjørklund, Norsk Sjømannsforbund
Prosjektleder Arne Eggereide, Direktoratet for naturforvaltning
Mary Mikalsen Trollvik, Sametinget
Forbundsleder Einar Hysvær, NNN

Som observatører møtte:

Underdirektør Halvard P. Johansen, Fiskeridepartementet
Førstekonsulent Jan Birger Jørgensen, Fiskeridepartementet
Konsulent Jan Fredrik Daniel, Fiskeridepartementet
Avdelingsleder Runar Hartvigsen, Norges Fiskarlag
Avdelingsleder Jan Ivar Maråk, Norske fabrikkskips forening
Fiskeskipper Sigmund Stonghaugen, Sør-Norges Trålerlag
Direktør Per Lohne, Sildemelfabrikkenes Landsforening
Jarl Hellesvik, Naturvernforbundet
Kommandørkaptein Øystein Hoel, Kystvakten
Dirigeringsleder Dag Rasmussen, Norges Råfisklag (rådgiver)
Salgsdirektør Arne Johannessen, Norges Sildesalgslag (rådgiver)
Distriktsjef Arne Luther, Kontrollverket (rådgiver)

Som sekretær for rådet møtte førstekonsulent Terje Halsteinsen og førstekonsulent Stein-Åge Johnsen.

Dessuten møtte:

Arne Wåge, Fiskeridirektoratet
Peter Gullestad, Fiskeridirektoratet
Sigmund Engesæter, Fiskeridirektoratet
Aksel Eikemo, Fiskeridirektoratet
Einar Ellingsen, Fiskeridirektoratet
Hild Ynnesdal, Fiskeridirektoratet
Rolf Blikshavn, Fiskeridirektoratet
Eilif Sund, Fiskeridirektoratet
Roald Svein Oen, Fiskeridirektoratet
Arild Gilja, Fiskeridirektoratet
Nina Dahl, Fiskeridirektoratet
Bjarne Schultz, Fiskeridirektoratet
Kjell Arne Gamst, Fiskeridirektoratet
Kristin Skurtveit, Fiskeridirektoratet
Frode Gangsø, Fiskeridirektoratet
Anne Veim, Fiskeridirektoratet
Modulf Overvik, Fiskeridirektoratet
Odd Steffensen, Fiskeridirektoratet
Dag Paulsen, Fiskeridirektoratet

V. J. Olsen åpnet møtet og spurte om det var merknader til innkallingen.
Han refererte deretter forslag til saksliste:

SAKSLISTE

- Sak 9/93 Orientering om kvoteforhandlinger med andre land.
- Sak 10/93 Regulering av fisket etter torsk og hyse nord for N 62° i 1994.
- Sak 11/93 Regulering av fisket etter blåkveite nord for N 62° i 1994.
- Sak 12/93 Regulering av fisket etter sei i 1994.
- Sak 13/93 Regulering av fisket etter reker i 1994.
- a) Ved Grønland
b) I Nordsjøen/Skagerrak
- Sak 14/93 Regulering av fisket etter rognkjeks i 1994.
- Sak 15/93 Regulering av fisket etter sild sør for N 62° i 1994.
- Sak 16/93 Regulering av fisket etter makrell 1. halvår i 1994.
- Sak 17/93 Regulering av fisket etter lodde i Barentshavet i 1994.
- Sak 18/93 Regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 1994.
- Sak 19/93 Regulering av fisket etter havbrisling i 1994.
- Sak 20/93 Regulering av fisket etter torsk i Nafo-området.
- Sak 21/93 Regulering av fisket (unntatt reker) ved Grønland.
- Sak 22/93 Eventuelt.

ORIENTERING OM KVOTEFORHANDLINGER MED ANDRE LAND.

Gullestad redegjorde for russeforhandlingene. Han forutsatte at kvotestørrelsene var kjent gjennom media. Forhandlingene i år hadde foregått i en spesielt god atmosfære. Dette blant annet fordi partene hadde en samstemt forvaltningsstrategi. Det forvaltningssamarbeidet som ble innledet i fjor ga allerede gode resultat. Når det gjaldt seleksjonsrist for reke og torsk oppnådde en ikke et felles opplegg i årets forhandlinger. Men protokollen ga positive fremtidsutsikter. Torskeristen måtte imidlertid utprøves i kommersielt fiske før den kunne innføres. Når det gjaldt innblanding av yngel i rekefisket hadde Norge foreslått endret innblandingskriterium, men russerne kunne imidlertid ikke akseptere dette. Han opplyste at spørsmålet skulle taes opp på en forskersamling i Murmansk i mars 1994. Når det gjaldt kamsjatkakrabbe var det enighet om ikke å starte direkte kommersielt fiske i 1994, men at fisket skulle begrenses til et prøvofiske.

Maråk spurte om ikke Norge ensidig kunne innføre regler for yngelinnblanding i rekefisket i Norges økonomiske sone og ved Svalbard.

Gullestad svarte at spørsmålet var relevant og burde vurderes, men at Norge ikke var tjent med et opplegg som kunne medføre at russerne begynte å forvalte Barentshavet på egen hånd.

Hellesvik spurte om hvor mange båter som var tatt for ulovlig fiske i russisk sone og om eventuelle reaksjoner. Han hevdet at russernes kontroll var illusorisk. Han ville videre vite om dette var tatt opp i forhandlingene med russerne. Han spurte også om "smutthull"-problematikken var tatt opp i møtet. Han ville også vite om norsk vårgytende sild som resultat av russeforhandlingene, nå var en felles bestand.

Gullestad svarte at for et år siden hadde russerne ingen sjøkontroll, mens nå hadde de to båter i aktivitet. Når det gjald landkontroll fikk russerne opplysninger om landinger i Norge med 14 dagers mellomrom. Dette hadde ført til at flere fartøy var tatt for overtredelser. Han sa videre at russerne hadde manglet kontroll, men at de hadde vilje til å gjøre noe med dette.

"Smutthull"-problematikken hadde vært diskutert, men kommisjonen var ikke kommet til noen løsning. Russland og Norge hadde imidlertid lik oppfatning av problemet. Russerne vil i fremtiden vise sin tilstedeværelse og observere aktiviteten i "smutthullet". Russland og Norge ville fortsette arbeidet i tett samarbeid både i forhold til FN-konferansen og via politiske kanaler.

Når det gjaldt norsk vårgytende sild var det klart at Norge forvaltet den fiskbare bestanden som i det alt vesentlige opptrådte i Norges økonomisk sone, men det var akseptert at det forelå en felles bestand ut fra at russisk område var oppvekstområde.

Wold spurte om rekerist var påbudt i Russland.

Gullestad svarte at risten var påbudt, og at man ikke lenger observerte russiske fartøy uten rekerist i Svarbardsonen.

Wåge orienterte om EF-forhandlingene. Det var ikke oppnådd kvoteavtale for 1994 ennå. Da en slik kvoteavtale hadde betydning for regulering av en del arter var det i saksdokumentet lagt inn en del forutsetninger. Han forutsatte at 3. forhandlingsrunde den 13. og 14. desember burde kunne gi en avtale.

Hellesvik spurte hva EØS-kvantumet ville bli hvis avtalen trådte i kraft i 1994.

Wåge svarte at torskeandelen ville utgjøre 2,9 % av TAC pluss 7.250 tonn.

Domstein spurte utfra at avtalen skulle gi kompensasjon, hva EF hadde å bytte vekk.

Wåge svarte at 2,9 % skulle balanseres i torskeekvivalenter, og at forhandlingsresultatet ville vise hva EF hadde å gi i bytte. Når det gjaldt kompensasjon for de 7.250 tonn torsk var dette uvisst da spørsmålet ikke var utprøvd i 1993. Han sa videre at spørsmålet ikke var gjennomdrøftet og at det derfor var for tidlig å signalisere et antatt resultat. Han la imidlertid til grunn at avtalen totalt sett ville bli balansert.

H. P. Johansen orienterte om kvoteforhandlingene i Skagerrak. Forhandlingene var avsluttet 24. november. Det hadde vært et viktig

spørsmål å få redusert brislingkvoten. Det hadde ikke lyktes å få fastsatt TAC for sjøkreps fordi man trengte mer biologisk materiale. Når det gjaldt bunnfisk var rådene fra ACFM fulgt. Sildekvoten redusert i forhold til 1993, mens rekekvoten økte noe.

Benjaminson sa at EFs "miksede fiske" var et problem. Han spurte om dette var redusert.

Wåge svarte at EF i Nordsjøen fisket yngel som bifangst i industrifisket. Dette fisket var ikke en del av avtalen. Men det fremsto som kvantifisert i ACFM-rapporten. Han sa videre at Norge hadde prøvd å få etablert et system med kontroll av landinger for å få oversikt over omfanget. Det ville være viktig å få statistikk på dette fisket som et første skritt. Norges mål var å få redusert dette fisket. Han sa at det i Skagerrak var kvote på dette fisket. Norge hadde jobbet og lyktes i å få redusert omfanget fra opprinnelig ca. 90.000 til 43.000 i 1994.

Hellesvik spurte om hvordan EFs påbud om utkast av ulovlig fanget fisk ble tatt med i beregningen av fiskedødelighet.

Wåge svarte at dette var et prinsipielt vanskelig spørsmål som berørte havforskning og statistikk.

Jacobsen sa at det var et problem som skapte usikkerhet og som kunne føre til feilestimering.

SAK 10/93

REGULERING AV FISKET ETTER TORSK OG HYSE NORD FOR 62° N I 1994.

V. J. Olsen viste til saksdokumentene der det heter:

1. GENERELT OM TORSK.

1.1. OVERSIKT OVER SESONGEN 1993.

1.1.1. Kvoter og reguleringer i 1993.

Den blandete norsk-russisk fiskerikommisjon (16. - 19. november 1992) ble TAC fastsatt til 500.000 tonn inklusiv 40.000 tonn "murmansk" torsk. I tillegg kommer 40.000 tonn norsk kysttorsk. Av denne kvoten ble det ialt avsatt 64.000 tonn til tredjeland. De resterende 476.000 tonn ble delt likt mellom Norge og Russland. Etter en overføring av 10.000 tonn til Norge fra Russland var fordelingen pr 1. januar 1993 som følger:

Norge	248.000 tonn
Russland	228.000 tonn
3. land	64.000 tonn

Totalt	540.000 tonn

I løpet av året har Norge fått overført ytterligere 1.000 tonn torsk fra Russland.

I forbindelse med at EØS-avtalen ikke har trådt ikraft og det gjensto et ufordelt kvantum av 3.landskvoten ble det, inkludert det overførte kvantum fra Russland, tildelt ytterligere 8.200 tonn til norske fiskere. Den norske kvoten er dermed økt til 256.200 tonn.

Den norske kvote ble fordelt med 69% til fartøy med konvensjonelle redskaper og 31% til trålere. Pr 1.januar utgjorde dette henholdsvis 171.120

og 76.880 tonn. Pr 8. november var fordelingen henholdsvis 176.820 tonn og 79.380 tonn.

Kvoten for konvensjonelle fartøy var pr 1. januar fordelt med 17.000 tonn til maksimalkvoteordningen, 133.420 tonn til fartøykvoteordningen og 20.700 tonn til bifangstordningen.

Kvoten for trål var pr 1.januar fordelt med 1.000 tonn til skalleseitrålere og 75.880 tonn til torsketrålere.

Det var stopp i fisket for alle redskapsgrupper i forbindelse med påsken. Trål og snurrevad hadde stopp i fisket fra 7. april kl 1700 til 13. april kl 1000, mens øvrige konvensjonelle fartøy hadde stopp i fisket fra 7. april kl 1700 til 12. april kl 2400. Påkestoppen hadde i utgangspunktet varighet fra 3. april. Etter en henvendelse fra Norges Fiskarlag og etter en totalvurdering av værforhold og mottakssituasjon ble stoppen redusert.

Fartøy i maksimalkvoteordningen kunne i perioden fram til 3. mai ha inntil 10% bifangst av torsk i fisket etter andre fiskeslag. Fartøy i fartøykvoteordningen måtte i denne perioden dekke bifangst innenfor fartøykvoten. Etter 3. mai kunne fartøy i maksimalkvoteordningen og fartøy under 28 m i fartøykvoteordningen ha inntil 45% bifangst i fisket etter andre fiskeslag. Fartøy over 28 m i fartøykvoteordningen kunne etter 3. mai ha inntil 20% bifangst i fisket etter andre fiskeslag. I forbindelse med tilleggskvotene som ble gitt 8. november ble bifangstprosenten for konvensjonelle fartøy over 28 m.l.l. økt til 30%.

Mer om situasjonen i 1993 er å finne nedenfor i forbindelse med behandlingen av de enkelte elementene i reguleringen for 1994.

1.1.2. Utviklingen i fisket 1993.

Pr 14. november (uke 45) var det registrert landet kvantum torsk (tonn rundvekt) fordelt på de ulike salgslag slik:

	Trål	Konvensjonelle	Sum
Norges Råfisklag	49.800	146.500	196.300
Sunnmøre og R. Fiskesalslag	17.000	15.340	32.340
VestNorges Fiskesalslag	970	850	1.820
Sum	67.770	162.690	230.460
Kvote	79.380	176.820	256.200
Restkvote	11.610	14.130	25.740

1.2. BESTANDSSITUASJONEN.

I sine vurderinger av bestandssituasjonen for torsk har ACFM lagt til grunn uregistrerte fangster på 25.000 tonn i 1990, 50.000 tonn i 1991 og 130.000 tonn i 1992.

Totalbestanden av norsk arktisk torsk har økt fra ca 1 million tonn i 1980-årene til ca 2,3 millioner tonn i 1993. Totalbestanden er for tiden på tilsvarende størrelse som på midten av 1970-tallet og nær det langsiktige gjennomsnitt. Gytebestanden vurderes også til å være på et høyt nivå. Gytebestanden er økt fra det svært lave nivået 180.000 tonn i 1989 til 1 million tonn i 1992. Også i 1993 opprettholdes dette høye nivået på gytebestanden.

Fiskedødeligheten var rekordhøy i 1987, den gikk noe ned i 1988 og 1989 og gikk ytterligere ned i 1990 og 1991. I 1992 økte den imidlertid noe. Rekrutteringen til gytebestanden har vært preget av at årsklassene etter 1983 har vært svake. Årsklassene 1989 -1992 er imidlertid anslått til å være middels sterke.

Den rekordhøye veksten som har vært registrert hos enkelte årsklasser de siste årene, har gått noe ned, men veksten er fremdeles over gjennomsnittsnivået. På grunn av den dramatiske nedgangen i loddebestanden er prognosene framover for individuell vekt i de ulike aldersgruppene usikker.

ACFM-rapporten finnes som vedlegg 1.

1.3. KVOTESITUASJONEN FOR 1994.

Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjonen (15.- 19. november 1993) er det blitt enighet om følgende: Totalkvoten inkludert 40.000 tonn "Murmansktorsk" og 40.000 tonn norsk kysttorsk fastsettes til 740.000 tonn for 1994. Av denne kvoten avsettes i alt 88.000 tonn til tredjeland. De resterende 652.000 tonn deles likt mellom de to parter.

Etter overføring av 10.000 tonn til Norge fra Russland blir fordelingen av torskekvote nord for 62°N i 1994 som følger:

Norge 336.000 tonn
Russland 316.000 tonn
Tredjeland 88.000 tonn

Sum 740.000 tonn

1.4. FORDELING AV DEN NORSKE KVOTEN FOR 1994.

Følgende stige, som ble foreslått av Norges Fiskarlag foran 1990-sesongen, og som skulle gjelde i en periode på 5 år, er de fire foregående år blitt lagt til grunn ved fordelingen av den norske kvoten mellom trålerne og den konvensjonelle flåten.

Norsk kvote:	Trålerandel:
Under 100.000 tonn	20%
100.000 - 150.000 tonn	25%
150.000 - 200.000 tonn	28%
200.000 - 300.000 tonn	31%
Over 300.000 tonn	35%

Fiskeridirektøren vil foreslå at en også for 1994 fordeler kvoten etter ovenstående fordelingsnøkkel.

Forslaget innebærer at trålernes andel i 1994 blir 35% av den norske totalkvoten på 336.000 tonn, dvs 117.600 tonn. Det gjenstår da 218.400 tonn til disposisjon for den konvensjonelle flåten.

2. REGULERING AV FISKET MED KONVENSJONELLE REDSKAP I 1994.

2.1.1. Generelle deltakelseskriterier.

Kriteriene for adgangen til å delta i fisket etter torsk med konvensjonelle redskap nord for 62° N er fastsatt i Kongelig resolusjon den 3. desember. Nedenfor er hovedpunktene i deltakelsesforskriften referert.

Gjeldende vilkår for å delta under fartøykvoteordningen videreføres. Imidlertid settes det strengere krav til tidligere aktivitet som vilkår for fortsatt deltakelse under ordningen. Det stilles som krav at det enkelte fartøy må ha landet minst 40% av fartøykvoten i ett av årene 1992 og 1993. Basert på sluttseddelstatistikken for 1992 og sluttseddelstatistikk pr 14. november i år vil ca 250 fartøykvoter bli frigjort. I kvantum utgjør dette ca 4.600 tonn. Omregnet i enhetskvoter blir dette 500 enhetskvoter. Det er sannsynlig at antall frigjorte kvoter vil reduseres i og med at noen fartøy innen 1. januar vil kunne tilfredstille aktivitetskravet.

Av hensyn til et mer konsistent regelverk er bestemmelsen om forlengelse av fartøy i fartøykvoteordningen flyttet fra reguleringsforskriften til deltakerforskriften. Hovedregelen om at forlengelse må være foretatt før 16. november 1990 er videreført til også å gjelde i 1994.

Dispensasjonsbestemmelsen om at personer som har fylt 70 år og av den grunn er ført på blad A i fiskermanntallet likevel får beholde fartøykvoten er fjernet.

Det er satt krav til at kjøper og selger av fartøy i fartøykvoteordningen må dokumentere minst 6 måneders botid i selgers fylke, før tillatelse til overføring av kvoten kan gis.

Fartøy må være merkeregistrert innen 1. januar 1993 for å kunne delta i maksimalkvoteordningen. Fartøy hjemmehørende i Nord-Troms og Finnmark kan likevel delta dersom merkeregistrering har skjedd innen 1. januar 1994.

Fartøy som vil delta under maksimalkvoteordningen skal framstilles for kontroll/godkjenning.

Utkast til deltakerforskrift for 1994 er vedlagt.

2.1.2. Rekruttering.

I deltakerforskriften heter det:

"Fiskeridepartementet kan ved forskrift gi nærmere bestemmelser om tildeling av tillatelse til å delta i fartøykvoteordningen i 1994 til eiere av fartøy som ikke oppfyller vilkårene i § 1."

Fiskeridirektøren anbefalte i kommentarene til høringsnotatet om deltakerforskrift at det ikke avsettes et særskilt kvantum til rekrutteringsformål, men at rammene for rekruttering vil være avhengig av at fartøykvoter blir frigjort. Fiskeridirektøren har antydnet at en rekrutteringsordning bør ha en klar målsetting om å tilgodese ungdom og har forutsatt at frigjorte kvoter tildeles søkere innen fylket hvor fartøykvotene opprinnelig var hjemmehørende. Videre synes det hensiktsmessig at de enkelte fiskerisjefene står for tildelingen av slike kvoter.

Fiskeridirektøren foreslår at det ikke avsettes et eget kvantum for rekruttering til fartøykvoteordningen, men at slik rekruttering skjer innenfor rammen av frigjorte kvoter i det enkelte fylke.

2.2. OM VALG AV REGULERINGSMODELL.

I 1991 ble fangstkapasiteten til den konvensjonelle flåten beregnet til å være ca 270.000 tonn ved fritt fiske, stor gytebestand og god tilgjengelighet. Fritt fiske for den konvensjonelle flåten ville derfor med gjeldende fordelingsnøkler kreve en TAC i størrelsesorden opp mot 900.000 tonn. Gytebestanden utgjør i år i overkant 1 million tonn. Dette medfører at en i 1994 må forvente en svært god tilgjengelighet av torsk for den konvensjonelle flåten.

De framtidige kvoteutsiktene er gode selv om årsklassene 1984-1988 betegnes som svake. Kvoteutsiktene sammen med stor gytebestand i årene framover gjør at en også i framtiden vil forvente svært god tilgjengelighet for

den konvensjonelle flåten. Selv med relativt store kvoter vil det, pga flåtens kapasitet, være et reguleringsbehov siden TAC ikke over tid kan forventes å ligge opp mot det som kreves for å kunne ha et fritt fiske med konvensjonelle redskaper.

Når det gjelder reguleringsordningene er målsetningen for fiskerimyndighetene at en får til

- en tilpasning mellom fangstgrunnlag og fangstkapasitet
- en lønnsom næring
- et enklest mulig system som er kontrollerbart
- en rettferdig fordeling av fangstmulighetene

De siste 4 år har fartøykvoteordningen, ved å ha begrenset adgangen til kvoter, fungert som en effektiv innsatsregulering i tillegg til å være en uttaksregulering. Spørsmålet som nå reiser seg er om vi skal beholde fartøykvoteordningen som en innsatsregulering med det formål å holde fangstkapasiteten under kontroll selv om en skulle liberalisere uttaksreguleringen. Selv om det å bli kvitt fartøykvoteordningen for mange kan synes å ha blitt en målsetting i seg selv, bør man vurdere kostnadene ved å forlate hele fartøykvoteordningen opp mot fordelene ved å innfri denne målsettingen.

Den kanskje viktigste innvendingen mot dagens fartøykvoteregulering er at det er lite fornying av flåten. Den gode tilgjengeligheten av torsk som vi har nå og som forventes å vedvare også i de nærmeste årene gjør at manglende fornying av flåten foreløpig kanskje ikke framstår som et akutt problem, men vil kunne være det på sikt. En bør også ta i betraktning de sikkerhetsmessige konsekvenser av manglende fornying av flåten.

Erfaringene fra årets hovedsesong tilsier at valg av reguleringsmodell må ta hensyn til mottakssituasjonen og arbeidet for å bedre råstoffkvaliteten. En best mulig spredning geografisk og i tid av hovedfiske vil gi positive ringvirkninger for mottak og lokalsamfunn langs kysten. Reduksjonen i mottakskapasitet de senere årene gjør det særlig påkrevet å få fisket trukket ut i tid.

Noe av kritikken mot fartøykvoteordningen er rettet mot at en vanskelig kan drive helårsfiske. Dette ble forsøkt rettet på i reguleringsopplegget for 1993 i og med at en la opp til en romslig bifangstordning. Vi har mottatt positive

signaler i forhold til denne ordningen. Det er imidlertid også hevdet at fiskerne i varierende grad har kunnet nyttegjøre seg ordningen pga ulik tilgjengelighet av torsk og andre fiskeslag langs kysten.

Fiskeridirektørens prinsipale syn er at en reguleringsmodell med fartøykvoter, maksimalkvoter og romslig bifangstordning, som den vi har i inneværende år, er den beste også for 1994. Da det imidlertid synes å være et sterkt ønske i næringen om å få et konkurranseelement i det direkte torskefisket finner Fiskeridirektøren det hensiktsmessig å foreslå at en i 1994 endrer noe på reguleringsopplegget i forhold til inneværende år.

Fiskeridirektørens forslag til reguleringsmodell for 1994 vil inneholde følgende elementer:

Reguleringsordning for fartøy som fyller kravene til deltakelse i fartøykvoteordningen:

- Det foreslås at fartøy over 28 m.l.l. reguleres med fartøykvoter hele året.
- Det foreslås at fartøy under 28 m.l.l. reguleres med fartøykvoter fram til 28. august.
- Fra 29. august åpnes det for et konkurransefiske for fartøy under 28 m.l.l. som fyller vilkårene for deltakelse i fartøykvoteordningen. Dette fisket kalles heretter for konkurransekvoteordningen.

Maksimalkvoteordning:

- Det foreslås at fartøy som fyller kravene til deltakelse i maksimalkvoteordningen reguleres etter samme prinsipper som i 1993.

Bifangstordninger:

- Det foreslås at maksimalkvotefartøy kan ha inntil 10% bifangst før 1. mai.
- Det foreslås at fartøy under 28 m.l.l. i fartøykvoteordningen og maksimalkvotefartøy etter 1.mai kan ha inntil 35% bifangst av torsk ved fiske etter andre fiskeslag.

Nedenfor vil de enkelte elementene i reguleringsopplegget bli behandlet.

2.3. BIFANGST.

2.3.1. Situasjonen i 1993.

Ved fiske etter andre fiskeslag kunne fartøy i maksimalkvoteordningen fra 1. januar 1993 ha inntil 10% bifangst av torsk. Fra 3. mai ble bifangstprosenten for fartøy i maksimalkvoteordningen økt til 45%. Fra 3. mai kunne også fartøy under 28 m.l.l. i fartøykvoteordningen ha inntil 45% bifangst av torsk ved fiske etter andre fiskeslag. Fartøy over 28 m.l.l. i fartøykvoteordningen kunne ha inntil 20% bifangst av torsk ved fiske etter andre fiskeslag. På grunnlag av dette ble det avsatt 20.700 tonn til bifangst i 1993. Pr 31. oktober er det landet i underkant av 17.000 tonn som skal avregnes bifangstavsetningen.

Fra 8. november ble bifangstprosenten for fartøy over 28 m.l.l. i fartøykvoteordningen økt til 30%.

Den spesielt gode tilgjengeligheten av torsk i høstmånedene i år har ført til at fartøyene har hatt problemer med å overholde lovlig bifangstprosent. Dette medførte at Fiskeridirektøren fant det riktig, i en situasjon med svært god tilgjengelighet av torsk, å endre inndragningspraksis med hensyn til torskefangsten for siste periode av 1993. Endringen skjedde med virkning fra 15. november. Fram til dette tidspunkt var regelen at dersom andelen torsk i fangsten oversteg 45%, men ikke oversteg 50%, ble den ulovlige delen av torskefangsten inndratt. Dersom andelen torsk oversteg 50% ble hele torskefangsten inndratt. På bakgrunn av den gode tilgjengelighet av torsk kunne en slik praksis være et incentiv til at torsk ble kastet på havet. Det var også grunn til å frykte at den knappe marginen mellom 45% og 50%, sett i relasjon til den gode tilgjengeligheten av torsk, ga seg urimelige utslag i enkelttilfeller. Følgende praksis gjelder for siste periode av 1993: Dersom andelen torsk i fangsten overstiger 45%, men ikke overstiger 60%, blir den ulovlige torskefangsten inndratt. Dersom torskeandelen overstiger 60%, inndras hele torskefangsten.

2.3.2. Bifangstreguleringen i 1994.

I 1993 er konkurranseelementet lagt inn i en romslig bifangstordning. For 1994 søkes dette ivaretatt med konkurransekvoteordningen. For å få et rimelig stort kvantum til disposisjon for konkurransekvoteordningen bør derfor avsetningen til bifangst og bifangstprosent reduseres.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy i maksimalkvoteordningen kan ha inntil 10% bifangst fram til 1.mai.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy i maksimalkvoteordningen og fartøy under 28 m.l.l. i fartøykvoteordningen etter 1. mai gis anledning til å ha inntil 35% innblanding av torsk ved fiske etter andre fiskeslag.

Maksimalkvotefartøy bør kompenseres for lavere bifangstprosent i 1994 enn i 1993 ved at avsetningen til maksimalkvoteordningen økes noe. Se nedenfor.

Fartøy over 28 m l.l. bør etter Fiskeridirektørens mening dekke eventuell bifangst innenfor fartøykvoten.

Variasjoner i tilgjengelighet av torsk langs kysten i løpet av året og variasjoner i samme område fra ett år til et annet medfører at det er vanskelig å beregne hvor stor del av bifangstmuligheten som kan utnyttes.

I 1992 hadde fartøy under 28 m.l.l. i fartøykvoteordningen, samt maksimalkvotefartøy, anledning til å ha inntil 25% etter 18. mai. Bifangstprosenten ble økt til 35% fra 3. august. Ved utgangen av 1992 var det beregnet et fiske på bifangstordningen i størrelsesorden 8.000 - 10.000 tonn for fartøy under 28 m.l.l..

I 1993 regner en med at hele avsetningen til bifangst på 20.700 tonn vil bli benyttet.

Selv om situasjonen i 1994 ikke er direkte sammenlignbar med verken 1992 eller 1993 vil man ha et grunnlag å gå utfra når bifangstavsetningen for 1994 skal fastsettes. Avsetningen for 1994 kan settes lavere enn i 1993. Årsaken til dette ligger i at vi for 1994 har foreslått en lavere bifangstprosent, videre er ordningen for 1994 som i 1992 begrenset til å

gjelde fartøy under 28 m.l.l. og maksimalkvotefartøy. Endelig vil utformingen av kvotereguleringen for fartøy under 28 m.l.l. i fartøykvoteordningen kunne medføre at bifangstmulighetene i 1994 vil bli benyttet i en kortere tidsperiode enn i inneværende år. Avsetningen for 1994 må imidlertid være større enn i 1992 siden bifangstprosenten da i store perioder var lavere enn det som er foreslått for 1994.

Fiskeridirektøren foreslår på denne bakgrunn at det avsettes 14.000 tonn til å dekke bifangstordningen.

2.4. MAKSIMALKVOTEORDNINGEN.

2.4.1. Situasjonen i 1993.

Avsetningen til maksimalkvoteordningen var 17.000 tonn, hvorav 4.000 tonn var avsatt som bufferkvote. Maksimalkvotefisket ble stoppet 3.mai, da var 13.000 tonn beregnet oppfisket. Fisket på 2.000 tonn av bufferkvoten ble åpnet 10. mai. Fisket skulle holdes innenfor 4,2 tonn pr fartøy dog ikke utover de opprinnelige maksimalkvotene. 28. august ble fisket på de siste 2.000 tonn av bufferkvoten åpnet og begrensningen på 4,2 tonn pr fartøy ble opphevet. 8. november ble maksimalkvotene økt. Maksimalkvotene for 1993 er således følgende:

Fartøygruppe:	Maksimalkvote pr 1.januar	Tilleggskvote 8. november	Sum maksimalkvote
under 5,9 m.l.l	4,2 tonn	0,5 tonn	4,7 tonn
6,0 - 6,9 m.l.l.	5,5 tonn	1,0 tonn	6,5 tonn
7,0 - 7,9 m.l.l.	8,0 tonn	1,0 tonn	9,0 tonn
over 8,0 m.l.l.	11,0 tonn	1,5 tonn	12,5 tonn

Tabellen nedenfor viser antall deltagende fartøy, tilhørende "kvote" (dvs antall fartøy i hver lengdegruppe multiplisert med maksimalkvoten) og levert kvantum (inkl bifangst) i maksimalkvoteordningen pr 31.10.93. "Kvote" og

utnyttelse er således beregnet utfra den individuelle kvoten fartøyene hadde pr 31.10, dvs fra 4,2 tonn til 11 tonn avhengig av fartøyets lengde.

Fartøylengde	Antall fartøy	"Kvote"	Landet kvantum	Utnyttelse
Under 5,9 m.l.l.	1365	5733	3498	61,0%
6 - 6,9 m.l.l.	516	2838	1305	46,0%
7 - 7,9 m.l.l.	871	6968	3038	43,6%
over 8 m.l.l.	1481	16291	8758	53,8%
Uoppgitt båtttype	124	295	385	-
Sum	4357	32125	16984	52,9%

Sammenlignet med situasjonen i fjor på samme tid er deltakelsen gått noe ned, fra 4.468 til 4.357 fartøy. Også utnyttelsen av kvotene er gått noe ned. Inklusiv i landet kvantum er eventuell fangst under bifangstordningen, slik at utnyttelsen av kvotene er noe lavere enn tabellen tilsier.

Tilsvarende tabell for Finnmark og Nord-Troms. I Nord-Troms er følgende kommuner inkludert Lyngen, Storfjord, Kåfjord, Kvænangen, Nordreisa, Skjervøy og Karlsøy.

Fartøylengde	Antall fartøy	"Kvote"	Landet kvantum	Utnyttelse
Under 5,9 m.l.l.	568	2386	1456	61,0%
6 - 6,9 m.l.l.	118	649	387	59,6%
7 - 7,9 m.l.l.	159	1272	786	61,8%
over 8 m.l.l.	154	1694	1309	77,3%
Uoppgitt	13		23	
Sum	1012	6001	3961	66,0%

Også denne tabellen inkluderer bifangst, slik at utnyttelsen av kvotene er noe lavere enn det tabellen tilster.

Tilsvarende tabell over alle langdegrupper fordelt på fylker:

Fylke:	Antall	"Kvote"	Landet kvantum	Utnyttelse %
Finnmark	539	3455	2200	63,7%
Troms	1059	6445	3673	57,0%
Nordland	1295	9708	5742	59,1%
N-Trøndelag	174	1378	480	34,8%
S-Trøndelag	296	2659	999	37,6%
Møre og R.	763	7198	2725	37,9%
Sogn og F.	84	846	402	47,5%
Hordaland	41	436	322	73,8%
Andre/uoppgitt	106	-	443	-
Sum	4357	32125	16987	52,9%

Med unntak av Sør-Trøndelag og Hordaland er utnyttelsen lavere i år sammenlignet med situasjonen i fjor. Vi ser av tabellene over at Nord-Troms og Finnmark har en noe høyere kvoteutnyttelse enn landet forøvrig.

2.4.2. Maksimalkvoteordningen for 1994.

I 1993 utgjør maximalkvoteavsetningen 10% av kvoten for konvensjonelle fartøy. Med en kvote for konvensjonelle fartøy på 218.400 tonn vil avsetningen til maximalkvoteordningen med tilsvarende andel som i 1993, samt kompensasjon for en lavere bifangstprosent i 1994 i forhold til i 1993, i 1994 kunne settes til 23.000 tonn.

Nedenfor presenteres forslag til maximalkvoter. Forslaget er fremkommet ved å øke årets maximalkvoter med samme prosentsats som den konvensjonelle kvoten øker med fra 1993 til 1994, dvs 27,6%. Den

kvotemessige kostnad er beregnet på bakgrunn av årets deltakelse. Det lagt til grunn 50% utnyttelse av kvotene, noe som er litt i underkant av gjennomsnittlig kvoteutnyttelse i gruppen i år.

Lengdegr.	Antall fartøy	Maksimal kvoter 1993	Tilleggs kvoter på 27,6%	Maksimal kvoter 1994	Kvotemessig kostnad
0 - 5,9 m.l.l.	1365	4,7 tonn	+ 1,3 tonn	6 tonn	4095
6 - 6,9 m.l.l.	516	6,5 tonn	+ 1,8 tonn	8,3 tonn	2141
7 - 7,9 m.l.l.	871	9,0 tonn	+ 2,5 tonn	11,5 tonn	5008
over 8 m.l.l.	1481	12,5 tonn	+ 4 tonn	16 tonn	11848
Sum					23092

I inneværende år er det av avsetningen til maksimalkvoteordningen avsatt 4000 tonn som bufferkvote. Det foreslås å videreføre denne avsetningen.

Fiskeridirektøren foreslår at det avsettes 23.000 tonn til maksimalkvoteordningen, hvorav 4000 tonn avsettes til bufferkvote.

Fiskeridirektøren foreslår at inndelingen i lengdegrupper og maksimalkvoter for de ulike lengdegrupper fastsettes i overensstemmelse med forslaget i ovenforstående tabell.

2.5. FARTØYKVOTEORDNINGEN - SITUASJONEN I 1993.

Kvote og fangst (inkl bifangst) pr 31. oktober fordelt fylkesvis:

Fylke	KVOTE		FANGST		
	Antall fartøy	Tonn	Antall fartøy	Tonn	Utnyttelse, %
Finnmark	647	22494	641	22573	100,4%
Troms	790	27269	797	27610	101,3%
Nordland	1475	55837	1484	54750	98,1%
NTrøndelag	111	4066	115	3715	91,4%
STrøndelag	149	4906	150	4423	90,2%
Møre og R.	322	18564	323	18654	100,5%
Sogn og F.	73	7095	69	6128	86,4%
Hordaland	21	1663	21	1455	87,5%
Andre	22	1390	22	1354	97,4%
Totalt	3610	143258	3622	140662	98,2%

Kvote inkluderer ikke tilleggskvotene som ble gitt 8. november. Landet kvantum inkluderer fangst som skal avregnes på bifangstordningen. Årsaken til at antall fartøy med kvote er forskjellig fra antall fartøy med fangst ligger i at en del fartøy har skiftet registreringsmerke i løpet av året og derfor telles med flere ganger.

Som vi ser av tabellen har de tre nordligste fylkene og Møre og Romsdal svært høy utnyttelsegrad av fartøykvotene inkludert bifangst. Også i foregående år hadde de samme fylkene med unntak av Møre og Romsdal best utnyttelse. Møre og Romsdal har hatt en vesentlig forbedring i utnyttelsegrad sammenlignet med samme tidspunkt i fjor. Samtlige fylker har bedre utnyttelse av kvotene inkludert bifangst i år sammenlignet med i fjor. Dette skyldes sannsynligvis i hovedsak en romsligere bifangstordning.

Fartøyskvotene varierte fra årets begynnelse fra 9,2 tonn torsk rund vekt for fartøy under 7 m.l.l. til 179,4 tonn for fartøy over 34 m.l.l..

Fra 8. november ble det gitt en tilleggskvote til fartøyskvotebåter på 3 tonn for fartøy under 10 m.l.l., 6 tonn for fartøy mellom 10 m.l.l. og 14,9 m.l.l., 9 tonn for fartøy mellom 15 m.l.l. og 27,9 m.l.l. og 11 tonn for fartøy over 28 m.l.l..

2.6. FARTØY SOM FYLLER VILKÅRENE TIL DELTAKELSE I FARTØYSKVOTEORDNINGEN - REGULERINGENE I 1994.

Dersom det av kvoten til konvensjonelle fartøy på 218.400 tonn avsettes som foreslått av Fiskeridirektøren til maksimalkvoteordningen 23.000 tonn og til bifangstordning 14.000 tonn gjenstår det til fartøyskvotebåter 181.400 tonn.

2.6.1. Fartøyskvoteregulering for fartøy over 28 m.l.l. i 1994.

Fartøyskvoter for hele året vil gi fartøyene i havfiskeflåten større muligheter til å planlegge driften over året, og gir dermed muligheter for en mer rasjonell drift. Det vil videre gi incentiv til å effektivisere fisket. En garantert kvote av torsk vil øke mulighetene for å utnytte norske kvoter i EF-sonen, ved Færøyene og ved Grønland. Fartøyskvoter for de største og mest fangsteffektive fartøyene vil dessuten kunne gi mulighet for en større overfordeling med hensyn til konkurranseknoten som dermed forbeholdes fartøy under 28 m.l.l. Dette fordi de større fangsteffektive fartøyene vil være de som er mest effektive i et konkurransefiske og som således ville fått en stor andel av fangsten.

I vedlegg 2 finnes en fylkesvis oversikt over fartøy over 28 m.l.l. med hensyn på fartøytype og driftsform.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy over 28 m.l.l. reguleres med fartøyskvoter hele året.

Historisk fangststatistikk som viser hvilken andel av totalt landet kvantum av konvensjonelle fartøy som fartøy over 28 m.l.l. har hatt vil kunne gi et

grunnlag til å anbefale hvilken andel av kvoten til konvensjonelle redskaper som denne gruppen skal ha. Dersom en benytter perioden 1977 til 1992 (16 år) så vil gjennomsnittlig andel være 10,1%, dersom perioden 1983 til 1992 (10 år) legges til grunn vil den gjennomsnittlige andelen være 12,8% mens gjennomsnittlig andel vil være 14,7% dersom de siste 5 år (1988 - 1992) legges til grunn. Se vedlegg 3.

Fangstmulighetene i andre lands soner er redusert slik at fartøy som tidligere har hentet mesteparten av sitt driftsgrunnlag i andre lands soner nå er mer avhengig av å hente større andel av driftsgrunnlaget i norsk økonomisk sone.

De individuelle kvotene for fartøy som fisker i andre lands soner er blitt avkortet i deler av beregningsperioden.

Med utgangspunkt i gruppens gjennomsnittlige andel de siste 10 år vil Flskeridirektøren foreslå at det avsettes 28.000 tonn til fartøykvoteregulering av fartøy over 28 m.l.l..

Fartøy over 28 m.l.l. har svært høy kvoteutnyttelsegrad, det er således ikke grunn til å legge inn overfordeling. Dersom en legger kvotestigen for 1993 til grunn vil en få følgende fartøykvoter:

Fartøykvoter for fartøy over 28 m.l.l.:

Gruppe	Fartøy- lengde	Antall fartøy	Enhets- kvote	Sum enhets- kvoter	Justerte enhets- kvoter	Fartøy- kvote 1994	Sum fartøykvote 1994
23	28-28,9	2	17,1	34,2	1,0	311,6	623,2
24	29-29,9	5	17,5	87,5	1,02	318,9	1594,5
25	30-30,9	5	17,9	89,5	1,05	326,1	1630,5
26	31-31,9	4	18,3	73,2	1,07	333,4	1333,6
27	32-32,9	12	18,7	224,4	1,09	340,7	4088,4
28	33-33,9	12	19,1	229,2	1,12	348,0	4176,0
29	over 34 m.l.l	41	19,5	799,5	1,14	355,3	14567,3
Sum		81		1537,5			28013,5

Flskeridirektøren foreslår at fartøykvotene for fartøy over 28 m.l.l. som fyller

vilkårene for deltakelse i fartøykvoteordningen fastsettes i henhold til tabellen ovenfor.

2.6.2. Fordeling mellom fartøykvoteordning og konkurransekvoteordning for fartøy under 28 m.l.l.

Fiskeridirektøren har så langt foreslått følgende avsetninger: 14.000 tonn til bifangstordning, 23.000 tonn til maksimalkvoteordning og 28.000 til fartøy over 28 m.l.l. som fyller kravene til deltakelse i fartøykvoteordningen. Disponibelt kvantum for fartøykvotefartøy under 28 m.l.l. vil, dersom Fiskeridirektørens forslag vedtas, således være 153.400 tonn.

Det foreslås at fartøy under 28 m.l.l. reguleres med fartøykvoter fra 1. januar. Fartøykvotene bør av kontrollhensyn oppheves før en starter fisket på konkurransekvoten. Av hensyn til en mest mulig rettferdig fordeling av mulighetene til å delta i konkurransekvoteordningen bør fiske på konkurransekvoten starte først etter at hovedfiske (Lofotfiske og Vårtorskfiske) er avsluttet. Videre vil det av hensyn til mottakssituasjon være ønskelig å ha et rimelig kvantum til disposisjon i høstmånedene. I sommermånedene har fartøyene alternative fiskerier, blant annet fløylinefisket etter hyse, seinotfisket og blåkveitefisket. Av kontrollhensyn er det en fordel om det er noe avstand i tid mellom hovedfiske etter torsk og oppstart av konkurransekvotefisket.

Fiskeridirektøren vil foreslå at fartøykvotene opphører 28. august.

Eventuell rest eller overfiske av kvoteavsetningen avregnes mot avsetningen til konkurransefiske.

Fiskeridirektøren ser det som hensiktsmessig at fordelingen mellom fartøykvoteordning og konkurransekvoteordning skjer ved at en beholder gruppeinndeling og nivå på fartøykvotene fra i år og tar økningen i avsetningen til fartøygruppen ut i form av en konkurransekvote. Dersom en legger til grunn en overfordeling på 10% vil dette si at 117.400 tonn må avsettes til fartøykvoteordningen. Disponibelt til konkurranseordningen blir da 36.000 tonn.

Gjennomsnittlig andel av totalt landet kvantum av alle konvensjonelle fartøy i perioden september - desember i årene 1980 - 1992 er 15,9%. En

konkurranskvote på 36.000 tonn utgjør 16,5% av den konvensjonelle kvoten. Når en tar i betraktning at også fartøy over 28 m.l.l. og maksimalkvotefartøy vil lande fangst i høstmånedene, samt at bifangstordningen vil bli benyttet, vil landet kvantum i perioden september - desember kunne komme opp mot 20% av den konvensjonelle kvoten.

Fiskeridirektøren foreslår at det avsettes 117.400 tonn til fartøykvoteordning for fartøy under 28 m.l.l.. Disponibelt for konkurranskvoteordningen blir da 36.000 tonn.

2.6.3. Fordeling av fartøykvote til fartøy under 28 m.l.l. i fartøykvoteordningen.

På grunn av at utnyttelsesgraden av fartøykvotene for fartøy under 28 m.l.l. er under 100% vil Fiskeridirektøren som tidligere legge inn en overfordeling. Siden de større effektive fartøyene holdes utenfor denne ordningen kan overfordelingen således være noe større enn ellers.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøykvotene for fartøy under 28 m.l.l. som fyller vilkårene for deltakelse i fartøykvoteordningen holdes på samme nivå som i 1993. Dette innebærer følgende fartøykvoter fram til 28. august:

Gruppe	Fartøylengde	Antall fartøy	Enhetskvoter	Sum enhetskvoter	Fartøykvote	Sum fartøykvote
1	0-6,9	237	1,0	237,0	9,2	2180,4
2	7-7,9	388	1,7	659,6	15,6	6068,3
3	8-8,9	533	1,9	1012,7	17,5	9316,8
4	9-9,9	663	2,4	1591,2	22,1	14639,0
5	10-10,9	659	3,1	2042,9	28,5	18794,7
6	11-11,9	107	4,0	428,0	36,8	3937,6
7	12-12,9	173	4,9	847,7	45,1	7798,8
8	13-13,9	109	6,1	664,9	56,1	6117,1
9	14-14,9	155	7,0	1085,0	64,4	9982,0
10	15-15,9	153	8,1	1239,3	74,5	11401,6
11	16-16,9	64	9,1	582,4	83,7	5358,1
12	17-17,9	45	10,1	454,5	92,9	4181,4

13	18-18,9	47	11,1	521,7	102,1	4799,6
14	19-19,9	56	12,0	672,0	110,4	6182,4
15	20-20,9	32	12,8	409,6	117,8	3768,3
16	21-21,9	37	13,5	499,5	124,2	4595,4
17	22-22,9	14	14,1	197,4	129,7	1816,1
18	23-23,9	13	14,7	191,1	135,2	1758,1
19	24-24,9	16	15,2	243,2	139,8	2237,4
20	25-25,9	7	15,7	109,9	144,4	1011,1
21	26-26,9	7	16,2	113,4	149,0	1043,3
22	27-27,9	14	16,7	233,8	153,6	2151,0
Sum		3529		14036,8		129138,5

I forslaget er det lagt inn en overfordeling på 10%.

2.6.4. Konkurranskvoten.

Fiskeridirektøren foreslår at fisket på konkurranskvoten startes 29. august.

Dette fisket kan, avhengig av grad av konkurranse en ønsker å legge inn, reguleres som:

- fritt fiske innenfor konkurranskvoten
- generell maksimalkvote
- maksimalkvote differensiert etter lengde på fartøyet

Størrelsen på en eventuell generell maksimalkvote vil bestemme hvor stort konkurranseelementet blir. For eksempel vil en generell maksimalkvote på 10 tonn tilsvare en garantert kvote, mens en generell maksimalkvote opp mot 50 tonn i realiteten nærme seg fritt fiske innenfor konkurranskvoten. Dersom kvotene differensieres etter lengde på fartøyet vil grupper på meterintervall representere et alternativ, mens få og store lengdegrupper vil være et annet alternativ. Nedenfor finnes et regneeksempel på hvordan en kan tildele kvoter dersom dagens fartøyskvotestige legges til grunn.

Fiskeridirektøren ber reguleringsrådet ta stilling til valg av

reguleringsprinsipp innenfor konkurransekvoteordningen.

Regneeksempel dersom en tar i bruk dagens kvotestige:

Gr.	Fartøy lengde	Antall	Enhetskvote	Konkurranse kvote uten overfordeling	Konkurranse kvote Overfordeling = 100%	Konkurranse kvote Overfordeling = 200%
1	0-6,9	237	1,0	2,6	5,1	7,7
2	7-7,9	388	1,7	4,4	8,7	13,1
3	8-8,9	533	1,9	4,9	9,7	14,6
4	9-9,9	663	2,4	6,2	12,2	18,5
5	10-10,9	659	3,1	8,1	15,8	23,9
6	11-11,9	107	4,0	10,4	20,4	30,8
7	12-12,9	173	4,9	12,7	25,0	37,7
8	13-13,9	109	6,1	15,9	31,1	47,0
9	14-14,9	155	7,0	18,2	35,7	53,9
10	15-15,9	153	8,1	21,1	41,3	62,4
11	16-16,9	64	9,1	23,7	46,4	70,1
12	17-17,9	45	10,1	26,3	51,5	77,8
13	18-18,9	47	11,1	28,9	56,6	85,5
14	19-19,9	56	12,0	31,2	61,2	92,4
15	20-20,9	32	12,8	33,3	65,3	98,6
16	21-21,9	37	13,5	35,1	68,9	104,0
17	22-22,9	14	14,1	36,7	71,9	108,6
18	23-23,9	13	14,7	38,2	75,0	113,2
19	24-24,9	16	15,2	39,5	77,5	117,0
20	25-25,9	7	15,7	40,8	80,1	120,9
21	26-26,7	7	16,2	42,1	82,6	124,7
22	27-27,9	14	16,7	43,4	85,2	128,6
Sum		3529	Utdelt kvote:	36496 tonn	71588 tonn	108064 tonn

VEDLEGG 1.

SMA 3/11-93

STOCKS IN NEAFC REGION 1

Final for Checking
3.11.93

1.1 North-East Arctic Cod

Source of information: Report of the Arctic Fisheries Working Group, August/September 1993 (C.M.1994/Assess:2).

Year	1986	1987	1988	1989	1990	1991	1992	1993	Max ¹	Min ¹	Mean ¹
Recommended TAC ³	<446	<645	530 ⁴	300	172	215	250 ⁵	385 ⁵			
Agreed TAC ³	400	560	590 ⁴	300	160	215	356 ⁷	500			
Official landings	454	552	459	343 ⁶	207 ⁶	269	378	-			
Unallocated landings	0	0	0	0	25	50	130	-			
Catch as used by ACFM ³	430	523	435	332	212	319	508	-	1343	212	677
Landings of											
Norwegian coastal cod	26	31	22	17	24	25	41	-			
Sp. stock biomass	175	152	160	178	375	787	1047	943 ²	3877	152	726
Recruitment (age 3)	952	288	243	159	162	363	642	702 ⁸	1836	113	598
Mean F(5-10,u)	0.92	1.02	0.90	0.72	0.23	0.25	0.39	-	1.02	0.19	0.60

¹Over period 1946-1992. ²Forward projection. ³Norwegian coastal cod not included. ⁴New advice May 1988: 325,000-363,000 t, agreed TAC reduced to 451,000 t. ⁵Status quo F advised to stabilize fishery. ⁶Preliminary. ⁷Revised from 300 due to information on increased individual growth. ⁸Predicted (survey estimate). Weights in '000 t, recruitment in millions.

a. North-east Arctic cod: Separate assessments are carried out for the North-east Arctic Cod and the cod caught in the Norwegian coastal area.

Catches: From a historic low catch of 212,000 t in 1990, the landings in 1992 increased to 508,000 t. The landings in 1993 are expected to be 630,000 t. This is close to the historic mean. Unreported landings are included in the years 1991-1993.

Data and assessment: Analytical assessment based on catch-at-age data. Assessment tuned using 6 time series of trawl and acoustic surveys. Recruitment estimated by combination of data from 16 index series. However, there are uncertainties in the assessment due to the increasing amount of unreported catches in 1992 for which there is no information about age distribution.

Fishing mortality: Fishing mortality increased to a record-high level in 1987 (1.02), but subsequently decreased to 0.25 in 1991. It increased to 0.39 in 1992.

Recruitment: All year classes recruiting to the fishery at age 3 in 1987-1991 (1984-1988 year classes) are well below the historic mean. The 1989-1992 year classes are estimated to be close to average.

State of stock: From an average level of about 1 million t in the 1980s, the total stock biomass has increased rapidly to 2.3 million t in 1993. Total biomass is currently similar to that of the mid-1970s and close to the long-term average.

The spawning stock biomass is at a high level, only exceeded by that in the 1940s. However, the high stock sizes in the late 1940s are most probably overestimated due to incorrect weight-at-age data.

Forecast for 1994:

Assuming $F(93) = 0.42$, Basis:TAC + unreported landings 130,000 t; Catch(93) = - , Landings (93)= 630. Growth: medium; Weights in '000 t.

Option	Basis	F(94)	SSB(94)	Catch(94)	Lndgs(94)	SSB(95)	Consequences/implications
A	F_{low}	0.32	768		552	785	SSB above long-term mean
B	F_{92}	0.39			649	734	Slightly above long-term mean
C	F_{high}	0.46			750	681	Slightly below long-term mean

Continued fishing at current levels of fishing mortality will stabilize the spawning stock and allow some increase in landings in the medium term.

Management advice: The stock is within safe biological limits. ACFM notes that there are no long-term benefits in yield from increasing fishing mortality above its present level.

Special comments: The spawning stock estimate ~~may, however, be~~ considered more uncertain ~~than the total stock estimate due to earlier maturation and~~ uncertainties in the estimation of the proportion of each age group mature. ~~In 1994 the spawning stock will be reduced to about 900,000 t to which, the 1983 year class will contribute 30% and the 1984 and 1985 year classes 15% each.~~

Individual growth in the stock has decreased slightly, but is still above the mean level. Due to the dramatic decrease in the capelin stock (Section 2.10.1) which is the main food for cod the prognosis of expected weights in the catch and the stock are uncertain. During the collapse of the capelin stock in 1986-1988 the 1984-1986 yearclasses of cod disappeared probably as a result of cannibalism. These yearclasses gave high indices on the 0-group surveys. During this period the average weights at age both in the catch and in the stock were reduced by 30-40%. However, the present situation is different due to the presence of large quantities of immature Norwegian spring spawning herring (Section 2.9.2). There is no information available to ACFM on the extent to which herring will provide the necessary food for the cod stock. Under these circumstances ACFM has applied a medium level of growth (average 1983-1993) in the calculation. If a low level of growth is applied (average 1987-1990) the same number of individuals landed will correspond to about an 8% lower weight and to about an 11% lower spawning biomass.

b. Norwegian coastal cod:

Catches: The landings of Norwegian coastal cod were 41,000 t in 1992, which is the same level as in 1980-1983.

Data and assessment: Catch-at-age data for Norwegian coastal cod are not available and a SHOT forecast was made for 1994.

Forecast for 1994: A SHOT forecast for Norwegian coastal cod, assuming landings of 47,000 t in 1993, gives a prediction of 51,000 t in 1994.

Special comments: Norwegian coastal cod is not included in the assessment or in the projected catches for the North-east Arctic cod. However, since cod in the Northeast Arctic is managed as one unit, the SHOT forecast of 51,000 t for 1994 should be included in a total cod TAC for this area.

VEDLEGG 2: FYLKESVIS OVERSIKT OVER FARTØY OVER 28 M.L.L.
 FORDELT ETTER TYPE FARTØY OG DRIFTSFORM:

Fartøy i fartøyskvoteordningen over 28 m.l.l. i 1993 fordelt etter type fartøy:

Fylker	Ringnot	Reketrål	Linebåt	Garn	Annet	Sum
Finnmark	2		1		1	4
Troms		6	1			7
Nordland	1		1	1		3
NTrøndelag				1	1	2
STrøndelag		1	1			2
Møre og R.			32	9		41
Sogn og F.			19	1		20
Hordaland				1	1	2
Øvrige						0
SUM	3	7	55	13	3	81

Samme fartøy fordelt etter driftsform i 1993:

Fylker	Snurrevad	Line	Garn	Juksa	Annet	SUM
Finnmark	2	1			1	4
Troms		4	3			7
Nordland		1	2			3
NTrøndelag			2			2
STrøndelag		1	1			2
Møre og R.		32	9			41
Sogn og F.		19	1			20
Hordaland		1	1			2
Øvrige						
SUM	2	59	19		1	81

VEDLEGG 3, ANDEL LANDET KVANTUM AV FARTØY OVER 27,5 M.L.L.
 AV TOTALT LANDET KVANTUM AV KONVENSJONELLE FARTØY I
 PERIODEN 1977 - 1992:

År	Totalt landet kvantum, tusen tonn (konv.red.)	Andel landet av fartøy over 27,5 m.l.l. %
1977	268	2,73
1978	246	3,06
1979	194	5,34
1980	185	4,93
1981	251	7,65
1982	262	10,03
1983	204	7,50
1984	209	7,58
1985	176	7,38
1986	157	12,55
1987	125	20,01
1988	124	28,15
1989	115	12,50
1990	89	12,01
1991	122	10,96
1992	146	9,69

VEDLEGG 4

UTKAST
TILDETTE ER UTKASTET SLIK DET
VIL BLI FREMLAGT I STATSRAÐ
FREDAÐ 3.12.93

2.12.93/SÅJ

**FORSKRIFT OM ADGANG TIL Å DELTA I FISKET ETTER TORSK MED
KONVENSJONELLE REDSKAP NORD FOR N 62° I 1994.**

I medhold av §§ 6 og 8 i lov 16.juni 1972 nr. 57 om deltakelsen i fiske og § 5 i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. er det ved kgl. res. av desember 1993 fastsatt følgende forskrift:

KAP. I. FARTØYKVOTEORDNINGEN**§ 1 Villkår for deltakelse.**

- a) Fartøyet må være registrert i merkeregisteret.
- b) Eier av fartøyet må være ført på blad B i fiskermantallet før 1. januar 1994.
- c) Fartøyet må i 1992 ha vært med i fartøykvoteordningen og levert minst 40 prosent av sin fartøykvote i årene 1992 eller 1993.

Fiskeridirektøren kan i særlige tilfeller dispensere fra kvantumskravet i bokstav c).

§ 2 Dispensasjon

Fiskeridepartementet kan dispensere fra bestemmelsen i § 1, litra b) i tilfeller hvor eier(e) ut fra distriktsmessige hensyn er gitt ervervstillatelse for et fartøy i medhold av dispensasjonsbestemmelsen i § 4 tredje ledd i lov av 16. juni 1972 nr. 57 om regulering av deltakelsen i fiske.

Fiskeridirektøren kan dispensere fra § 1, bokstav c) i tilfeller hvor eier i perioden 1987-1989 har besittet offentlig verv (stortingsrepresentant, ordfører o.l.) eller verv i en fiskeriorganisasjon, og av den grunn ikke oppfyllte kvantumskravet for å delta i fartøykvoteordningen i 1990, jfr. § 1 i forskrift av 08.12.1989 om adgang til å delta i fisket etter torsk med konvensjonelle redskap nord for 62°11,2'n.br. i 1990. Slik dispensasjon kan bare gis eier som har fratrudd slike verv og vedkommende må kunne dokumentere tidligere deltakelse i torskefiske med konvensjonelle redskap nord for N 62° med eget fartøy.

§ 3 Fartøykvoten

Fiskeridepartementet fastsetter ved forskrift kvoten for fartøy som fyller vilkårene i § 1.

§ 4 Salg av fartøy

Ved salg av fartøy som er med i fartøykvoteordningen tildeles ikke fartøykvote til ny eier.

Ved salg av fartøy innenfor samme fylke kan Fiskeridirektøren likevel tildele kvote til ny eier. Kjøper må være ført på blad B i fiskermanntallet før 1. januar 1994 og både kjøper og selger må være manntalsført i samme fylke minst 6 måneder før kjøp av fartøy. Slikt salg medfører at selgers kvote bortfaller.

Søknad om fartøykvote fra den nye eier etter denne bestemmelsen skal fremmes gjennom fiskerirettdeleren på skjema fastsatt av Fiskeridirektøren.

Fiskeridirektoratet kan i særlige tilfeller dispensere fra bestemmelsen i annet ledd.

§ 5 Utskifting av fartøy

Ved utskifting av fartøy med fartøykvote kan Fiskeridirektøren tildele eier kvote til erstatningsfartøyet. Utskiftingsfartøyet kan ikke tildeles ny fartøykvote.

Utskifting til større fartøy medfører ikke økt kvote.

Ved skifte til mindre fartøy skal kvoten utregnes etter erstatningsfartøyets lengde.

Søknad om tildeling av fartøykvote etter denne bestemmelsen skal fremmes gjennom fiskerirettdeler på skjema fastsatt av Fiskeridirektøren.

Ved forlengelse av fartøy foretatt etter 16. november 1990 gis ikke økt kvote.

Fiskeridirektøren kan dispensere fra bestemmelsen i femte ledd for fartøy som ut fra stabilitets- og sikkerhetshensyn er anbefalt ombygget/forlenget av Sjøfartsdirektoratet. Fartøyet må være ferdigstilt etter slik ombygging/forlengelse før 1. januar 1994.

§ 6 Overføring av fartøykvote til leid fartøy

Fartøykvote som er tildelt det enkelte fartøy kan med unntak av de tilfeller som fremgår av § 5 i denne forskrift ikke overføres til annet fartøy, men må fiskes og leveres av fartøy som er tildelt kvoten.

Fiskeridirektøren kan ved forlis og havari som antas å ville medføre at fartøyet ikke vil kunne ta sin tildelte fartøykvote, dispensere fra forbudet i første ledd.

§ 7 Rekruttering

Fiskeridepartementet kan ved forskrift gi nærmere bestemmelser om tildeling av tillatelse til å delta i fartøykvoteordningen i 1994 til eiere av fartøy som ikke oppfyller vilkårene i § 1.

KAP. II MAKSIMALKVOTEORDNINGEN

§ 8 Vilkår for deltakelse

Fartøy som ikke oppfyller vilkårene under § 1 vil kunne delta i en maksimalkvoteordning innenfor en nærmere avsatt gruppekvote.

Eiere av fartøy som nevnt i første ledd må være innført i fiskermantallet før 1. januar 1994.

Fartøy som skal delta må være innført i merkeregisteret før 1. januar 1993 og være egnet og utrustet for torskefiske. Fartøy merkeregistrert i Nord-Troms (kommunene Kvænangen, Skjervøy, Nordreisa, Kåfjord, Karlsøy, Lyngen og Storfjord) og Finnmark kan likevel delta hvis registrering har skjedd innen 3. desember 1993.

Fartøy med ringnottillatelse etter forskrift av 2. mars 1979 om adgangen til å delta i fisket med ringnot, har ikke anledning til å delta etter denne bestemmelsen.

Eiere av fartøy som deltar i fartøykvoteordningen, har ikke rett til å fiske maksimalkvote med annet fartøy. Slikt fartøy har heller ikke adgang til å delta i fiske med andre hovedsmenn.

Fiskeridepartementet fastsetter ved forskrift nærmere regler for maksimalkvoteordningen etter denne paragraf.

§ 9 Godkjenning

Fartøy må ha særskilt godkjenning fra Fiskeridirektoratet som viser at vilkårene i § 8 tredje ledd er oppfylt. Fiskeridepartementet kan gi nærmere bestemmelser om framstilling for kontroll.

§ 10 Utskifting av fartøy

Fiskeridirektøren kan tillate utskifting av fartøy i maksimalkvoteordningen.

Søknad om utskifting etter denne bestemmelsen skal fremmes gjennom fiskerirettleder på skjema fastsatt av Fiskeridirektøren.

KAP. III FELLESBESTEMMELSER

§ 11 Endret eiersammensetning

Endring av eiersammensetningen til et fartøy som kan delta i torskefiske i henhold til forskriftens § 1, foretatt etter 3. desember 1993, gir ikke adgang til å fiske maksimalkvote etter § 8 i denne forskrift, jfr. forskriftens § 8 femte ledd.

§ 12 Bemyndigelse

Fiskeridepartementet kan oppheve eller endre denne forskrift.

§ 13 Straffebestemmelse

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelsene i denne forskrift eller medvirker hertil, straffes i henhold til § 11 i lov av 16. juni 1972 nr. 57 om regulering av deltakelsen i fisket og § 53 i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v.

§ 14 Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft straks og gjelder til 31. desember 1994. Forskrift nr. 889 om adgang til å delta i fisket etter torsk med konvensjonelle redskap nord for 62°N i 1993 oppheves med virkning fra 1. januar 1994.

VEDLEGG 5

TABELL 1.

TORSK NORD FOR 62 GRADER NORD. TUSEN TONN RUND VEKT.			
ÅR	KONVENSJONELLE		TOTAL
	REDSKAPE	TRÅL	
1977	268	165	433
1978	246	151	397
1979	194	133	327
1980	183	89	272
1981	251	76	327
1982	261	69	330
1983	204	68	272
1984	209	55	264
1985	176	63	239
1986	156	102	258
1987	124	175	299
1988	124	124	248
1989	115	65	180
1990	86	32	118
1991*	121	34	155
1992*	147	59	206
1993**	177	79	256

*) Foreløpige tall.

***) Prognose

VEDLEGG 6

TABELL 2.

TORSK NORD FOR 62. GRADER NORD. KONVENSJONELLE REDSKAPER.						
TUSEN TONN RUND VEKT						
ÅR	GARN	LINE	JUKSA	SNURRE- VAD	ANNET/ USPES.	TOTAL
1977	125	44	59	39	1	268
1978	121	51	46	19	9	246
1979	100	41	30	19	4	194
1980	86	36	39	16	6	183
1981	120	66	36	22	7	251
1982	107	76	39	33	6	261
1983	89	52	29	30	4	204
1984	116	32	30	25	6	209
1985	81	30	38	23	4	176
1986	59	43	31	20	3	156
1987	47	50	11	13	3	124
1988	42	62	8	10	2	124
1989	56	30	14	14	1	115
1990	39	22	18	9	0	88
1991	58	23	26	13	1	121
1992*	68	29	32	17	1	147
1993**	78	36	38	24	1	177

*) Foreløpige tall.

***) Prognose

3. GENERELT OM HYSE.

3.1. KVOTESITUASJONEN I 1993.

I kvoteavtalen med Russland for 1993 ble TAC for norsk-arktisk hyse fastsatt til 72.000 tonn. Herav ble 5.000 tonn satt av til tredjelands fiske. 67.000 tonn ble delt likt mellom Norge og Russland.

Etter en overføring på 2.000 tonn fra den russiske part ble den norske kvoteandelen av norsk-arktisk hyse 35.500 tonn. I tillegg kom et kvantum norsk kysthyse på anslagsvis 5.000 tonn. Norge hadde derfor til rådighet 40.500 tonn hyse. Kvantumet ble fordelt med 10.125 tonn (25%) til trålerne og 30.375 tonn (75%) til den konvensjonelle flåten.

Av kvantumet på 30.375 tonn til den konvensjonelle flåten ble 2.000 tonn satt av til bifangst.

3.2. UTVIKLINGEN I FISKET I 1993.

Pr 31. oktober (uke 43) var det registrert landet kvantum hyse (tonn rundvekt) fordelt på de ulike salgslag slik:

	Trål	Konvensjonelle	Sum
Norges Råfisklag	4.470	19.227	23.697
Sunnmøre og R. Fiskesalslag	2.788	4.031	6.819
Vest-Norges Fiskesalslag	150	423	573
Sum	7.408	23.681	31.089
Kvote	10.935 ¹	30.375	41.310 ¹
Restkvote	3.527	6.694	10.221

¹ Inkluderer tilleggskvote på 810 tonn.

3.3. BESTANDSSITUASJONEN FOR NORSK ARKTISK HYSE I 1994.

Hysebestanden er nå på vei oppover. Gytebestanden er fordoblet siden 1984, men er fremdeles lavere enn langtidsgjennomsnittet. Forskerne forventer imidlertid en økning i gytebestanden i nærmeste fremtid pga. rekruttering fra de sterke 1989- og 1990-årsklassene. Fiskedødeligheten økte i 1992 til over F.med-nivå, og forskerne forventer at den vil holde seg på dette nivået i 1993.

Ifølge ACFM er hysebestanden innenfor trygge biologiske rammer. Den biologiske situasjonen tyder på en generell økning i tilgjengelighet for alle redskapsgrupper, muligens kan alderssammensetningen gi en noe større tilgjengelighet for trål enn på andre redskapsgrupper. Rapporten fra ACFM vedlegges.

3.4. KVOTESITUASJONEN I 1994 - FORDELING AV DEN NORSKE KVOTEN.

I kvoteforhandlingene med Russland for 1994 ble TAC for norsk-arktisk hyse fastsatt til 120.000 tonn. Av denne kvoten avsettes 8.000 tonn til tredjeland. De resterende 112.000 tonn deles likt mellom de to parter.

Etter en overføring på 6.000 tonn til Norge fra Russland blir fordelingen av hysekvotene nord for 62° N i 1993 som følger:

Norge	62.000 tonn
Russland	50.000 tonn
<u>Tredjeland</u>	<u>8.000 tonn</u>
<u>Sum</u>	<u>120.000 tonn</u>

I tillegg kommer et kvantum norsk kysthyse på anslagsvis 5.000 tonn.

Vedlagte tabell 1 viser oppfisket kvantum hyse fordelt på redskap i perioden 1977 - 1993. Det fremgår av tabellen at fisket med konvensjonelle redskap de fleste år har ligget under 40.000 tonn. I 1980 var kvantumet 44.700 tonn og i 1987 50.000 tonn. I følge Havforskningsinstituttet vil utsiktene for fiske

etter hyse være gode i 1994. Med utgangspunkt i fangststatistikken vil Fiskeridirektøren anta at en kvote på 45.000 tonn vil kunne dekke et tilnærmest fritt fiske med konvensjonelle redskap i 1994.

Fiskeridirektøren vil for 1994 foreslå at den samlede norske hysekvoten på 67.000 tonn blir fordelt med 22.000 tonn til trålerne og 45.000 tonn til den konvensjonelle flåten.

4. FISKET ETTER HYSE MED KONVENSJONELLE REDSKAP.

4.1. REGULERINGER I 1993.

Ved årets begynnelse ble det konvensjonelle fiske etter hyse inndelt i 3 perioder med følgende fangstbegrensninger:

Første periode: 1. januar - 1. juli kunne det fiskes inntil 13.375 tonn

Andre periode: 12. juli - 5. september kunne det fiskes inntil 10.000 tonn

Tredje periode: 6. september - ut året kunne det fiskes inntil 5.000 tonn

Videre ble det innført maksimalkvoter i hysefisket med følgende differensierte maksimalkvoter:

Fartøylengde	Maksimalkvote
Under 6 meter	13 tonn
6 - 7,99 meter	21 tonn
8 - 9,99 meter	31 tonn
10 - 10,99 meter	46 tonn
11 - 11,99 meter	51 tonn
12 - 12,99 meter	56 tonn
13 - 13,99 meter	61 tonn
14 - 14,99 meter	66 tonn
15 - 15,99 meter	76 tonn
16 meter og over	86 tonn

Det ble totalt fisket ca. 11.500 tonn i første periode. Restkvantumet av avsetningen for 1. periode på ca. 1.875 tonn ble overført til andre periode.

På bakgrunn av den svake utviklingen i fisket fastsatte Fiskeridirektøren en økning i maksimalkvotene på ca. 30% fra 11.08.93. Det enkelte fartøy kunne etter endringen maksimalt fiske følgende kvantum hyse:

Fartøylengde	Maksimalkvote
Under 6 meter	16 tonn
6 - 7,99 meter	27 tonn
8 - 9,99 meter	40 tonn
10 - 10,99 meter	60 tonn
11 - 11,99 meter	66 tonn
12 - 12,99 meter	73 tonn
13 - 13,99 meter	79 tonn
14 - 14,99 meter	86 tonn
15 - 15,99 meter	99 tonn
16 meter og over	112 tonn

Utviklingen i fiske var slik at Fiskeridirektøren den 3. september 1993 besluttet å oppheve maksimalkvotene for 3. periode. Det ble således åpnet for fritt hyse fiske med konvensjonelle redskap fra 6. september 1993.

I fiske etter andre fiskeslag var det inntil det ble åpnet for fritt hyse fiske adgang til å ha inntil 20% bifangst av hyse regnet i rund vekt pr. døgn og av landet fangst.

4.2. OPPFISKET KVANTUM I 1993.

Oversikt over landet kvantum hyse, (tonn rund vekt) fisket med konvensjonelle redskap nord for 62° N pr. 31. oktober basert på sluttseddelstatistikk:

Lengdegr.	Antall fartøy	Antall fartøy med fangst under 1 tonn	"Aktive fartøy" ²	Samlet fangst
under 6 m	556	524	32	139
6 - 7,9 m	1.189	1.085	104	535
8 - 9,9 m	1.716	1.363	353	1.997
10 - 10,9 m	793	506	287	2.415
11 - 11,9 m	132	73	59	481
12 - 12,9 m	206	103	103	1.520
13 - 13,9 m	145	83	62	913
14 - 14,9 m	193	82	111	2.289
15 - 15,9 m	159	53	106	2.838
over 16 m	468	117	351	10.558
Uoppgitt				17
Sum	5.557	3.989	1.568	23.682

Lengdegruppene som er brukt i tabellen er tilsvarende de som er brukt i kvotestigen i inneværende år.

De 3.989 fartøyene som har landet under 1 tonn hyse har samlet landet 850 tonn.

Fangst fordelt månedsvis:

Jan	Feb	Mars	April	Mai	Juni	Juli	Aug	Sept	Okt	Sum
1.468	2.399	1.889	2.383	1.414	1.806	2.259	4.615	3.529	1.918	23.680

² Med "aktive fartøy" menes fartøy som har minimum fisket 1 tonn hyse.

4.3. REGULERING AV FISKET ETTER NORSK-ARKTISK HYSE MED KONVENSJONELLE REDSKAP I 1994.

Det disponible hysekvantum for den konvensjonelle flåten vil etter Fiskeridirektørens forslag for 1994 være 45.000 tonn. Dette representerer en økning på 14.625 tonn i forhold til disponibelt kvantum i 1993.

Med større disponibelt kvantum for den konvensjonelle flåten enn i 1993, vil det i 1994 være grunn til å ha en mindre detaljert regulering av hysefisket med konvensjonelle redskaper enn i foregående år. Det skulle således ikke være behov for å opprettholde ordningen med differensierte maksimumkvoter.

Det kan imidlertid være hensiktsmessig å ha en generell maksimumkvote som et øvre tak. Dette taket vil kunne heves eller oppheves dersom utviklingen i fisket tilsier det.

Fiskeridirektøren foreslår at det legges opp til en maksimumkvoteordning der hvert fartøy maksimalt kan fiske 200 tonn. Fiskeridirektøren kan endre eller oppheve ordningen dersom utviklingen i fisket tilsier dette.

For å sikre seg mot en uventet sterk kvantumsutvikling i første halvår kan det imidlertid være hensiktsmessig å periodisere totalkvantumet, særlig av hensyn til fløylinefisket i perioden juli til august. På grunnlag av årets romslige kvote finner Fiskeridirektøren det hensiktsmessig å dele inn fisket i to perioder.

Fiskeridirektøren vil foreslå følgende fordeling: For perioden 1. januar - 2. juli avsettes 20.000 tonn hyse og for perioden 3. juli - 31. desember avsettes 25.000 tonn hyse. Dersom utviklingen i fisket tilsier det kan Fiskeridirektøren oppheve eller endre denne ordning.

Det foreslås at Fiskeridirektøren kan stoppe det direkte fisket etter hyse når det gjenstår 2.000 tonn. Tillatt bifangst settes til 20 % når det direkte fisket er stoppet og/eller de enkelte fartøy har nådd maksimal kvote.

Fiskeridirektøren foreslår at deltagelseskriteriet i hysefisket med konvensjonelle redskaper også for 1994 settes til fiskere registrert på blad A.

TABELL: 1

NORSK-ARKTISK HYSE OG KYSTHYSE NORD FOR 62 GR. NORD
1977 - 1993. TUSEN TONN RUND VEKT.

ÅR	KONVENSJONELLE REDSKAP					TRÅL	TOTAL
	GARN	LINE	SN.VAD	ANNET	SUM		
1977	1.0	20.4	2.0	3.0	26.4	15.9	42.3
1978	1.1	21.1	2.4	1.3	25.8	16.0	41.8
1979	1.5	30.7	4.2	1.9	38.4	34.2	72.6
1980	2.8	28.8	10.6	2.6	44.7	21.8	66.5
1981	4.0	20.7	9.2	1.9	35.8	27.7	63.4
1982	3.0	12.7	5.1	0.8	21.6	22.2	43.7
1983	2.3	7.2	2.2	0.5	12.1	10.2	22.4
1984	2.6	6.8	1.5	0.6	11.6	7.2	18.8
1985	1.8	9.3	2.1	0.9	14.2	7.1	21.3
1986	3.0	23.9	5.2	2.1	34.2	18.6	52.8
1987	2.5	37.8	7.2	2.5	50.0	22.4	72.4
1988	2.6	24.5	3.8	0.8	31.7	29.1	60.8
1989	2.7	17.8	3.6	0.7	24.7	11.7	36.5
1990	1.6	11.9	3.1	0.6	17.1	3.5	20.6
1991*	1.9	12.6	2.8	0.5	17.8	4.4	22.2
1992*	3.4	17.7	3.6	1.0	25.7	10.2	35.9
1993**	3.5	19.0	5.0	1.0	28.5	12.0	40.5

*) Foreløpige tall.

**) Prognose.

2.2 North-East Arctic Haddock

Source of information: Report of the Arctic Fisheries Working Group, August/September 1993 (C.M.1994/Assess:2).

Year	1986	1987	1988	1989	1990	1991	1992	1993	Max ¹	Min ¹	Mean ¹
Recommended TAC ³	100	160	<240	<103	- ⁴	- ⁴	35 ⁵	56 ⁶			
Agreed TAC ³	100	250	240	83	25	28	63 ⁷	72			
Official landings	101	155	95	60 ⁸	27 ⁸	34					
Catch as used by ACFM ⁹	97	151	92	55	26	34	53		320	18	123
Sp. stock biomass	51	31	49	58	57	66	82	94 ²	436	31	162
Recruitment (age 3)	333	82	28	13	18	72	164	254 ³	1,041	5	176
Mean F(4 - 7,u)	.51	.60	.59	.50	.21	.31	.45		.89	.21	.54

¹Over period 1950-1992. ²Forward projection. ³Norwegian coastal haddock not included. ⁴No directed fishery. ⁵Within safe biological limits. ⁶Preliminary. ⁷Increased during the year by 8,000 t. ⁸Predicted catch at status quo. ⁹Predicted (survey estimate). Weights in '000 t, recruitment in millions.

Catches: Landings have rapidly declined from 151,000 t in 1987. In 1990 and 1991 only a very small haddock fishery has been allowed with landings of 26,000 t and 34,000 t respectively. An increase to 53,000 t was observed in 1992 [mostly due to improved recruitment.]

Data and assessment: Analytical assessment based on catch-at-age data. Assessment tuned using 4 time series of trawl and acoustic surveys. Recruitment estimated by combination of data from 10 index series.

Fishing mortality: Decreased from an average level in 1985-1989 to the lowest level on record in 1990 (F=0.21) and increased to above F_{msd} = 0.35 in 1992.

Recruitment: After the poor year classes of 1985-1987, improved recruitment has been observed. Although there is considerable uncertainty in the estimates of recruitment of the 1989-1992 year classes, these year classes are considered to be about the long-term average.

State of stock: Spawning stock biomass has doubled since 1984 but still remains below the long-term average. An increment can be expected in the near future, mainly due to the recruitment of the strong 1989 and 1990 year classes.

Forecast for 1994:

Assuming F(93) = 0.45, Basis: Status quo TAC, Catch(93) = , Landings (93) = 74, Growth: Medium

Option	Basis	F(94)	SSB(94)	Catch(94)	Lndgs(94)	SSB(95)	Consequences/implications
A	F _{msd}	0.35	117	97		175	SSB increasing.
B	F ₉₂	0.45		119 ✓		162 ✓	SSB increasing.
C	1.2 x F ₉₂	0.53		138 ✓		152 ✓	SSB increasing.

Continued fishing at current levels of fishing mortality will lead to an increase in both catch and spawning stock in the short term.

Management advice: The stock is within safe biological limits. ACFM notes that there are no long-term benefits in yield to be expected from increasing fishing mortality beyond F_{msd}.

Special comments: Although there are no indications of unreported landings of haddock, the close connection between the cod and haddock fisheries suggests that unreported landings might also have affected the reliability of the catch statistics for haddock.

The fishing mortality has stabilized above F_{msd} in the last 2 years but both the total stock and spawning stock biomass are expected to increase during 1994 if fishing continues at the current level. This is due to the recruitment of the relatively good 1989-1991 year-classes.

Changes in relative stock sizes of capelin and herring make the prognosis of individual growth uncertain (Special comments in Section 2.1a. ACFM has applied a medium level of growth (average 1983-1992) in the calculations. If a low level of growth is applied (average 1987-1990) the same number of landed individuals corresponds to about a 9% lower weight in the catch and about a 28% lower spawning biomass.

5. REGULERING AV TRÅLFISKE ETTER TORSK OG HYSE.

5.1. OVERSIKT OVER REGULERINGEN I 1993.

Trålerne ble som de foregående år regulert med fartøykvoter som innebar full fordeling av gruppekvoten. Gruppekvoten av torsk var ved årets begynnelse 76.880 tonn. Av dette kvantum ble det avsatt 1.000 tonn torsk til dekning av bifangst for fartøy med industritrål/nordsjøtråltillatelse som fisket sei i området 62° - 65° n.br. i 1993. Gruppekvoten til fordeling på torsketrålerne ble derfor 75.880 tonn torsk rund vekt. Som følge blant annet av at EØS avtalen ikke trådte i kraft i 1993 fikk trålerne 8. november økt sin gruppekvote med 2.500 tonn.

Ved årets regulering ble det lagt til grunn lik kvotefaktor for stortrålerne (1.00), mens småtrålerne fikk tildelt ulike kvoter i samsvar med de differensierte kvotefaktorene fra tidligere år. På bakgrunn av at trålernes forholdsmessige andel av totalkvoten økte til 31 % og som følge av kvoteøkningen i løpet av reguleringsåret oppnådde trålerne en betydelig økning i fartøykvote i forhold til 1992. Fartøykvoten for stortrålerne ble i 1993 788 (532) tonn torsk, mens den for småtrålerne var mellom 181 (123) og 572 (399) tonn. Kvoter for 1992 i parentes.

Som nevnt ble også i år hele trålkvoten fordelt på de enkelte fartøyene. Dette innebar at det enkelte rederi måtte planlegge driften slik at den tildelte kvoten også strakk til som bifangst ved fiske etter andre fiskeslag i løpet av året.

Trålernes gruppekvote av hyse utgjorde 25 % av den norske totalkvoten. Trålernes hysekvote var ved årets begynnelse 10.125 tonn rund vekt. Av dette ble avsatt 250 tonn til dekning av bifangst for fartøy med industritrål/nordsjøtråltillatelse som fisker sei i området 62° - 65° N i 1993. Gruppekvoten til fordeling var derfor 9.875 tonn. Dette ga stortrålerne en fartøykvote på 99 tonn ved årets begynnelse. Denne fartøykvoten var lav sett i forhold til fartøyenes torsk kvote. Dette medførte at mange trålere fikk problemer med kvotemessig dekning av hysebifangst. Fiskeridepartementet besluttet derfor 25. juni å øke trålernes gruppekvote med 810 tonn hyse. Dette medførte en kvoteøkning på 8 tonn for den enkelte stortråler.

Trålerne fikk også et påslag i fartøykvotene med virkning fra 20. september. De fikk da et tillegg på 25 % i forhold til fartøykvoten. Det ble med virkning fra 15. november foretatt en ytterligere justering av de enkelte fartøys hysekvote. De endelige kvotene for trålerne i 1993 utgjorde 184 tonn for stortrålerne og varierte mellom 138 og 43 tonn for småtrålerne.

Påskestoppen i fiske etter torsk og hyse ble også i 1993 gjort gjeldende for trålerne. Den gjaldt i perioden onsdag 7. april kl 1700 til tirsdag 13. april kl 1000.

I fabrikktrålergruppen ble det ikke som de senere år foretatt en refordeling. Årsaken til dette var at de tre fartøyene som fortsatt fisket i fjerne farvann og hadde kvoterett i Norge, via rederisammenslutninger har utnyttet kvotene som rederikvoter i 1993. I 1994 vil fartøyene i henhold til avtale igjen kunne starte fiske i norske farvann.

5.2. REGULERINGEN I 1994.

5.2.1. Gruppekvoter.

Trålernes gruppekvote av torsk vil som nevnt når en legger til grunn 35 % andel utgjøre 117.600 tonn rund vekt. Tilsvarende vil gruppekvoten av hyse ut fra foreliggende forslag utgjøre 22.000 tonn.

For fartøy med industritrål/nordsjøtråltillatelse som fisker sei i området 62° - 65° n.br. ble det i 1993 som nevnt avsatt et kvantum på 1.000 tonn torsk og 250 tonn hyse til dekning av bifangst. Bifangstregulering for denne gruppen ble som foregående år gjennomført ved at bifangst av torsk og hyse ut fra driftsmønsteret ble fastsatt samfengt, med en prosentsats på 25 % i månedene februar, mars og april, og 10 % i årets øvrige måneder. I 1993 medførte denne ordningen en samlet fangst på ca. 1.000 tonn torsk og knapt 500 tonn hyse. For å ha kvantumsmessig dekning for en tilsvarende ordning i 1994 forslår Fiskeridirektøren at det avsettes et kvantum på 1.000 tonn torsk og 500 tonn hyse til denne gruppen.

Dette innebærer at torsketrålernes andel av gruppekvoten blir henholdsvis 116.600 tonn torsk og 21.500 tonn hyse, rund vekt.

5.2.2. Kvotefaktorene.

Det ble på slutten av 1988 foretatt endringer i saltvannsfiskeovens § 5, fjerde ledd som omhandler kriterier for fastsetting av fartøykvoter. Det kan nå tas hensyn til sysselsettingseffekten ved tilvirkning av fangsten om bord og i land. Dette har ført til at det ved fordeling av fartøykvoter i årene etter 1990 har blitt lagt til grunn samme kvotenøkkel for alle stortrålerne.

Fiskeridirektøren vil foreslå at samtlige stortrålere, som de foregående år, behandles likt ved fordelingen, mens småtrålerne får tildelt kvote i forhold til de differensierte faktorer som har vært lagt til grunn tidligere år.

5.2.3. Bifangst.

De siste årene har trålerne i utgangspunktet vært henvist til å dekke bifangstkvantum av torsk og hyse innenfor tildelt kvote. Dette har i løpet av året medført problemer, som igjen har ført til press for å oppnå en bifangstregel, spesielt for hyse. De økte gruppekvotene både for torsk og hyse har imidlertid i tråd med praksis blitt fordelt som fartøykvoter.

Da den strenge reguleringen av torskefiske nord for 62° ble innført i 1990 ble stortrålernes fartøykvote redusert til 285 tonn torsk og 31 tonn hyse. Denne kvoten var i 1993 til 762 tonn torsk og 99 tonn hyse. Torsk kvoten har i tillegg hatt en ekstraordinær økning (EØS avtalen) på 26 tonn, mens en via større overfordeling har økt hysekvoten med 35 tonn pr. stortråler. Det ligger an til en betydelig økning av kvotene også i 1994. Hysekvoten for trålerne er etterhvert nådd et nivå som muliggjør at en del av kvantumet ikke fordeles ved årets begynnelse, men avsettes til bifangst etter at fartøykvotene er tatt. Trålnæringen har imidlertid signalisert at det fortsatt er ønskelig at hele gruppekvoten fordeles på de enkelte fartøy. Det er klart at videreføres ordningen må en kunne forutsette at det enkelte rederi/skipper er i stand til å "økonomisere" den tildelte kvoten slik at den dekker både bifangst og et eventuelt direkte fiske hele 1994.

Det betyr at den enkelte tråler vil måtte legge opp sitt fiske slik at den til enhver tid har kvote igjen til dekning av bifangst i andre fiskerier. I motsatt fall vil den torsk og hyse som landes etter at kvotene er tatt være gjenstand

for inndragning.

Fiskeridirektøren går derfor inn for at gruppekvoteene for trålerne fordeles fullt ut slik at det enkelte fartøy selv må planlegge avsetning til bifangst.

5.2.4. Høstkvote.

Siden 1981 har det vært avsatt 20 % av ferskfisktrålernes kvoter til fiske etter 1. september. Noe av bakgrunnen for å innføre en slik periodisering har vært hensynet til fiskeindustrien. En har sett det som en målsetting at landanleggene til en viss grad sikres leveranser gjennom hele året. Som et kompromiss mellom de forskjellige interesser er en kommet fram til at 20 % av kvoten skal fiskes etter 1. september.

Fiskeridirektøren forelår en videreføring av den ordningen med avsetning av 20% av kvoten til etter 1. september.

5.2.5. Overføring av kvoter - orientering.

Strukturutvalgets delinnstilling resulterte i at det ved kgl.res. av 12. januar 1990 ble gitt forskrift om enhetskvoter og rederikvoter for trålerflåten. Ordningen med enhetskvoter har medført at trålergruppen er redusert med 3 fabrikktrålere, 5 ferskfisktrålere og 7 småtrålere siden ordningen ble innført i 1990.

Strukturmeldingen har videre resultert i endring av 11. juni 1993 av § 5a i lov om saltvannsfiske m.v. som åpnet opp for ytterligere strukturering for bestemte flåtegrupper. Målsetningen er å ha klart et nytt tilbud om enhetskvoteordning for gruppene torsketrål og ringnot samt rekefiske ved Grønland fra årsskifte 1993 -94.

6. ANDRE REGULERINGSTILTAK.

6.1. PÅSKESTOPP.

For den konvensjonelle flåten har det vært fiskestopp i forbindelse med påsken siden tidlig på åttitallet.

Fra 1990 ble regelen gjort gjeldende også for trålerne.

I henhold til fiskeritavtalen mellom Russland og Norge har partene forpliktet seg til å iverksette tiltak for å bedre gyteforholdene. Fiskeridirektøren vil foreslå at det innføres stopp i fisket etter torsk og hyse i forbindelse med påsken 1994, fra lørdag 26. mars kl 2400 til mandag 4. april kl 2400. For snurrevad og trål gjøres stoppen gjeldende til tirsdag 5. april kl 1000. Stoppen omfatter samtlige redskapsgrupper.

6.2. UTØVELSEN AV FRITIDSFISKE.

Fiskeridirektøren vil foreslå at reglene for fritidsfiske i 1993 blir videreført i 1994. Fritidsfiske kan således bare foregå med stang og håndsnøre samt ett garn på inntil 30 meter og en line på inntil 100 angler pr. husstand. Fisket må avgrenses til det kvantum som går med til egen husholdnings behov for fisk til konsum.

V. J. Olsen sa at man først måtte avklare spørsmål om trålstigen og om avsetning til rekruttering.

Wold fremsatte forslag om avsetning av 1.500 tonn til rekruttering før fordeling av totalkvoten. Dette kvantum kom i tillegg til de forventet inndradde kvotene innen for fartøykvoteordningen.

V.J Olsen spurte om hvordan de 1.500 tonnene i forslaget var tenkt fordelt.

Wold sa at kvantumet hadde sammenheng med rammevilkårene for den mellomstore rekeflåten. Han sa at helårsdrevne fartøy burde prioriteres og

at en måtte se hele landet under ett.

V. J. Olsen spurte om dette skulle gjelde hele kvantumet tilgjengelig for rekruttering.

Wold svarte bekræftende på dette.

Benjaminson presiserte at Norges Fiskarlag ønsket at helårsdrevne fartøy med svakt driftsgrunnlag måtte prioriteres.

Bjørklund var uenig i at rekrutteringskvantum skulle gå av totalkvoten. Han sa at i de senere år hadde trålerne redusert antall fartøy, mens den konvensjonelle gruppen hadde økt. Han mente derfor at kvantum til rekruttering måtte tas fra konvensjonell gruppe. Han ville derfor støtte Fiskeridirektørens forslag.

Strand sa at kvantumet også var tiltenkt havrekestrålere, og at ordningen var begrenset til 1994 fordi man ikke ønsket flere trålere.

V. J. Olsen sa at han oppfattet at fiskerlaget ønsket noe annet enn nyrekruttering innenfor rammen av 1.500 tonn.

Trollvik sa at Sametinget ville foreslå et eget kvantum på 4.000 tonn for rekruttering distriktsmessig innenfor fartøykvoteordningen.

Krüger sa at rekruttering måtte omfatte nye fiskere. Han ville derfor støtte Fiskeridirektørens forslag både når det gjaldt kvantum og fordeling.

Maråk sa at det ikke var riktig å blande de 1.500 tonnene inn i en rekrutteringsordningen.

Benjaminson sa at fiskarlaget ønsket å styrke fartøy med svakt driftsgrunnlag.

Hartvigsen sa at fiskarlaget ønsket et samlet kvantum for hele landet som blant annet skulle brukes til å styrke driftsgrunnlaget for rekestrål.

V. J. Olsen sa at Fiskeridirektøren kun hadde tenkt seg en nyrekruttering av yngre fiskere ved inndraging av ledige kvoter. Han spurte om det foreslåtte kvantum kunne trekkes ut fra delingsgrunnlaget for så å

diskuteres på et senere tidspunkt.

Wold var enig med Fiskeridirektøren.

Kröger sa at det var vanskelig og ta stilling til dette over bordet og at han ikke kjente disse rekestrålerne og deres driftsgrunnlag.

V. J. Olsen sa at hvis myndighetene skulle kunne løse problemet måtte det være et visst kvantum til rådighet og at fordelingen kunne diskuteres senere mellom fiskerlag, direktorat og departement.

Maråk sa at han var skeptisk til rekruttering når allerede kapasiteten var for stor.

Trollvik sa at hun gikk inn for en rekruttering som prioriterte at ungdom kunne komme inn i fiskeryrket.

Andreassen sa at hittil hadde rekruttering vært brukt minst til det den egentlig var tiltenkt, nemlig ungdom. Han ville derfor støtte Fiskeridirektørens forslag.

Kröger sa at hvis man innen gruppen konvensjonelle redskap ønsket å sette av kvantum for å styrke driftsgrunnlaget for enkeltfartøy, måtte dette taes fra tilsvarende gruppe. Han støttet også Fiskeridirektørens forslag.

Blørklund sa at kvantum til rekruttering burde hentes fra den gruppen som rekrutteringen var tiltenkt. Dette fordi problemet med lønnsomhet ikke bare gjaldt rekestrålere. Han mente også at Fiskeridirektørens forslag var det beste.

V. J. Olsen presiserte at Fiskeridirektørens forslag stod fast og at det her var spørsmål om å avsette et kvantum i tillegg.

Hellesvik sa at etter at reguleringene ble innført i 1990 hadde det vært et rekrutteringsproblem for ungdom, og at ungdom derfor måtte prioriteres.

Johansen var enig i å dele opp rekrutteringsordningen ved at det som ble trukket inn av kvoter gikk til nyrekruttering. Han sa videre at de 1.500 tonnene måtte belastes med 1.000 tonn fra konvensjonell gruppe og 500 tonn fra trålerne. Han forutsatte at det ble gitt midlertidige trålkonsesjoner.

Strand ønsket at de 500 tonnene ble øremerket bestemte trålere og begrenset til 1994.

Hysvær fremholdt at delingen bygget på trålstigen og på enighet innad i fiskarlaget.

Trollvik fremhevet at hun diskuterte rekruttering, ikke lønnsomhet for enkeltbåter. Hun sa også at man kunne risikere at det ikke ble frigjort kvoter ved inndragning, og at det derved ikke var grunnlag for rekruttering.

Krüger sa at hvis Norges Fiskarlag ønsket å styrke driftsgrunnlaget for konvensjonelle fartøy, burde det avsettes kvantum til dette. Han pekte på at det var enighet om trålstigen og at denne ikke burde utvannes.

V. J. Olsen sa at han oppfattet det dithen at det ikke var enighet om å avsette 1.500 tonn, og at det var enighet om å opprettholde trålstigen.

Wold sa at fiskarlaget også hadde tenkt på de reketrålere som ikke hadde drevet konvensjonelt fiske, og at kvantum til disse båtene måtte taes av trålerne andel.

V. J. Olsen foretok deretter avstemming:

Det ble først stemt over å avsette 1.500 tonn til rekruttering.

5 representanter (Johansen, Benjaminson, Strand, Bergvoll og Wold) stemte for dette forslaget.

9 representanter (Olsen, Rasmussen, Bjørklund, Vaage, Krüger, Domstein, Eggereide, Trollvik og Hysvær) stemte imot.

Det ble deretter stemt over Fiskeridirektørens forslag til rekruttering slik dette fremstår i saksdokumentene.

12 representanter (Olsen, Rasmussen, Johansen, Benjaminson, Strand, Bergvoll, Wold, Bjørklund, Krüger, Domstein, Eggereide, og Hysvær) stemte for dette forslaget.

1 representant (Vaage) avstod fra å stemme.

Det ble deretter stemt over Trollviks forslag til å avsette 4.000 tonn til rekruttering.

1 representant (Trollvik) stemte for dette forslaget.

Det ble så stemt over geografisk begrensning for rekruttering.

5 representanter (Johansen, Benjaminson, Strand, Bergvoll og Wold) stemte for Wolds forslag om å la rekrutteringen gjelde hele landet under ett.

De øvrige 9 representantene (Olsen, Rasmussen, Bjørklund, Vaage, Krüger, Domstein, Eggereide, Trollvik og Hysvær) stemte for at rekruttering burde skje fylkesvis.

V. J. Olsen viste deretter til forslaget om fordeling mellom gruppene slik dette fremsto i saksdokumentene.

Trollvik foreslo at man trakk ut 40.000 tonn kysttorsk av totalkvoten og at trålerandelen deretter ble fastsatt til 26 %.

Bjørklund viste til at historiske rettigheter tilsa en høyere andel til trålerne, men sa at han ville likevel følge Fiskeridirektørens forslag.

V. J. Olsen konstaterte at det var fremsatt to forslag og foretok avstemning over disse.

1 representant (Trollvik) gikk inn for forslaget om å trekke ut kysttorsken for deretter å fordele 26% til trålerne. De øvrige 13 representantene var enig i at trålstigen måtte legges til grunn.

V. J. Olsen viste deretter til saksdokumentene side 9 og oppsummering av de foreslåtte elementer i reguleringen for 1994. Han sa det var hensiktemessig å ta maksimalkvoteordningen først. Han refererte deretter Fiskeridirektørens forslag om å avsette 23.000 tonn til maksimalkvoteordningen hvorav 4.000 tonn ble satt av til bufferkvote. Han sa videre at forslaget fra Norges Fiskarlag angående lengdegrupper og kvoter kunne legges til grunn med en mindre justering. Dette innebar følgende

stige:

<u>Fartøylengde</u>	<u>Kvote</u>
Under 5,9 m	6.0 tonn
5,5 - 7,9 m	9.0 tonn
8,0 - 9,9 m	13.0 tonn
10 - 14,9 m	16.0 tonn
15 m og over	18.0 tonn

Wold sa at hvis Fiskeridirektøren kunne akseptere fiskarlagets stige var Fiskeridirektørens avsetning akseptabel for fiskarlaget.

Trollvik foreslo at bestanden av 40.000 tonn kysttorsk (som er et fiktivt tall) gjøres til tilgjengelig for fritt fiske for alle båter under 7 m lengste lengde. Båten må være merkeregistrert og fiskeren registrert i fiskermanntall blad A eller B, i det distriktet hvor fisket foregår. Dersom behovet skulle tilsi det (oppfisket kvantum for lav), kan deler av denne kvoten inngå i konkurransekvoten fra 29. august slik det er foreslått foran.

V. J. Olsen tok deretter de to forslagene til avstemning:

1 representant (Trollvik) gikk inn for Trollviks forslag:

9 representanter (Olsen, Rasmussen, Johansen, Benjaminson, Strand, Wold, Bergvoll, Bjørklund og Hysvær) gikk inn for Fiskeridirektørens endrede forslag.

4 representanter (Domstein, Krüger, Vaage og Eggereide) avholdt seg fra å stemme.

V. J. Olsen viste til Fiskeridirektørens forslag til reguleringsmodell og ba om synspunkt og eventuelt andre forslag.

Wold pekte på at avstanden til Norges Fiskarlags forslag var stor spesielt for båter over 28 m og oppstart av konkurransefiske. Han foreslo at avstemningen ble utsatt til 2. dag av møtet i Reguleringsrådet, men at diskusjonen burde tas idag.

Maråk sa at det innen banklinegruppen var enighet om Fiskeridirektørens forslag for fartøy over 28 m selv om dette forslaget ville gi noe mindre kvantum enn Norges Fiskarlags forslag. Fiskarlagets forslag ville presse fartøyene til å fiske samtidig.

Hellesvik spurte om ikke konkurransefisket også burde omfatte maksimalkvotebåtene.

V. J. Olsen svarte at det innenfor maksimalkvoteordningen allerede var et konkurranseelement.

Benjaminson sa at landsmøtet i Norges Fiskarlag hadde diskutert grensen over/under 28 m grundig og hadde konkludert med at en ikke ønsket nye grupper innen konvensjonell redskap. Han fremhevet at dette var en viktig prinsipp for Norges Fiskarlag.

Wold hevdet at gruppen over 28 m fikk en forholdsmessig stor garantert andel i motsetning til de mindre fartøy.

Gullestad sa at han oppfattet fiskarlagets forslag som fartøykvote til 1. september og deretter en konkurransekvote som i realiteten var en fartøykvote.

Wold svarte at det viktigste var at fartøy over 28 m også fikk en maksimalkvote etter 1. september med overfordeling innenfor 5.265 tonn.

Maråk hevdet at fiskarlaget ikke hadde organisasjonsmessig vilje til å gi en bestemt gruppe en god løsning.

Krüger sa at reguleringsopplegget for neste år var foreslått for komplisert, men han var klar over at mange interesser skulle ivaretas. Han mente at fartøykvote først og bifangst deretter ikke var en bra løsning. Han sa at det var viktig av hensyn til pris at fisket ble trukket ut i tid. Han mente dette klart var i fiskernes interesse. Han oppfattet også at Fiskeridirektørens forslag langt på vei var riktig, men at konkurransefiske burde starte 1. mai.

Luther var enig med Krüger i at bifangst var en uting. Den åpnet for mange muligheter for fusk og dumping. Han sa videre at en 10 % bifangstregel for maksimalkvotebåter frem til 1. mai ikke var i overensstemmelse med tilgjengeligheten. Han hevdet at maksimalkvoten hvert år var oppfisket

innen 1. mai, til tross for at det det knapt var en båt av denne typen å se i fisket før nevnte dato.

V. J. Olsen viste til at det var gitt hjemmel for fremstilling til kontroll.

Wold var enig i at 10 % var en urealistisk bifangst på grunnlag av tilgjengelighet. Han sa at Norges Fiskarlag kunne være med på å starte konkurransefiske 1. mai, men at det var viktig først å få avklart situasjonen for fartøy over 28 meter.

V. J. Olsen viste til at han hadde tenkt seg en generell diskusjon.

Krüger hevdet at fiskerne ønsket å starte konkurransefiske 5. april, men at de fleste også innså at det derved ville bli stopp i fisket i midten mai.

Maråk sa at det kunne være en løsning å periodisere fartøy over 28 meter. En bifangstregel for de større fartøyene ville kunne medføre problem med triksing. Han mente derfor at disse båtene burde få et system tilsvarende trålerne.

Gullstad sa at fartøy over 28 meter gjerne kunne få kvoten periodisert, eventuelt at enkelte frivillig tok hele kvoten om høsten. Han mente videre at det var en svakhet i fiskarlagets forslag at konkurransekvoten startet for tidlig. Forslaget innebar at for å forhindre for tidlig stopp, måtte en eventuelt redusere fartøykvotene og lage en ny konkurransekvote fra 5. april. Han sa videre at fiskarlagets forslag innebar minst mulig konkurranse og at dette også var en svakhet ved forslaget. Videre pekte ha på at det ville oppstå praktiske problem hvis fiskarlagets forslag ble lagt til grunn. Det ville blant annet ikke være mulig å kontrollere ordningen. Han pekte også på at det var viktig å få avsatt et kvantum til fiske om høsten. Når det gjaldt oppstart på fiske av dette kvantum kunne en tenke seg en senere dato enn 1. september, men dette ville utelukke mange av de minste fartøyene.

Johansen spurte om hvordan kontrollen av maksimalkvotefartøy skulle gjennomføres.

Luther svarte at kontrollen måtte gjennomføres på en slik måte at fiskerne ikke ble forhindret fra å fiske. Han sa videre at en hadde tenkt å kunngjøre gjennom pressen kontrollsted og tidspunkt.

Gullestad sa at et konkurransefiske i april/mai ville medføre et styrtfiske for å komme i posisjon. Han sa også at det var nødvendig å ha dekning for bifangst ved stopp i fisket på grunn av at gruppekvoten, eventuelt individuelle kvoter var oppfisket. Han pekte videre på at et bifangstkvantum ville være nødvendig spesielt utover høsten.

Krüger sa at bifangst var en uting selv om alle var med på å legge press på myndighetene for å oppnå denne. Han mente at bifangstkvantumet burde legges til fartøyskvotene, og at man deretter måtte forby bifangst i tillegg til kvoten.

Gullestad sa at ideen var god spesielt i den perioden man fisket på fartøyskvote, men manglende bifangst etter at konkurransefisket var avsluttet ville føre til full stopp i fisket.

Benjaminson sa at man var på vei inn i et kratt det var vanskelig å finne ut av. Konkurranseskvoten som var ment å skape ny giv, ville inkludere eller ekskludere enkeltfartøy alt etter hvilken dato man valgte.

V. J. Olsen sa at han oppfattet at det for enkelte ville være best med fartøyskvote hele året.

Wold sa at han hadde forståelse for at fiskarlagets forslag var ukontrollerbart.

Han ville gå inn for samme stige for fartøy over 28 meter som tidligere. Videre burde overfordelingen økes med 10 % og kvantum taes fra konkurransemodellen. Man burde diskutere en bifangst i størrelse 45 % etter 1. mai. Konkurranseskvoten etter 1. august burde overreguleres med 100 %. Ikke oppfiskede fartøyskvoter måtte inndras 1. august. Videre mente han at Fiskeridirektørens konkurransemodell kunne benyttes.

Krüger hevdet at hvis konkurransefisket ble flyttet til 1. august ville dette medføre stopp i fisket etter torsk 1. oktober. Han mente at man heller burde øke fartøyskvoten med det kvantum som var avsatt til bifangst. Eventuelt kunne man avsette 4.000 tonn som bifangst til årets 2 siste måneder.

Wold pekte på at start 1. september ville utelukke mange små fartøy.

Gullestad sa at utfra det som var fremkommet i diskusjonen ville han

forsøke følgende innspill:

1. Avsetning til maksimalkvoteordningen 23.000 tonn.
2. Avsetning til bifangst 14.000 tonn.
3. Avsetning til konkurransekvote 44.400 tonn (-6.600 tonn til fartøy over 28 meter).
4. Fartøykvotene og konkurransekvotene burde følge stigningene foreslått av Norges Fiskarlag. Disse var brattere enn årets regulering.
5. Overfordeling på 14 % i fartøykvoteordningen (enhetskvote 9,3 tonn)
6. For fartøy under 28 meter burde fartøykvoteordningen oppheves søndag 14. august.
7. Avsetningen for fartøy over 28 meter ble disponert fartøykvoter.
8. Oppstart for begge grupper 15. august.
9. Bifangst: 10 % for maksimalkvotefartøy, 35 % for fartøy under 28 meter og fartøy over 28 meter måtte dekke bifangst innenfor kvoten.

Han foreslo deretter at diskusjonen ble avsluttet og at man utsatte avstemningen til neste dag.

V. J. Olsen konstaterte at det var enighet om å utsette avstemming til påfølgende dag.

Luther tok opp det store presset på avtaket sist vinter. Han fremholdt at dette hadde ført til redusert kvalitet og at tilsvarende problem ville oppstå også i 1994. Dette ville medføre uforholdsmessig store kvanta til saltfisk noe som igjen ville føre til prisfall. Han fremholdt videre at en bifangst under 40/45 % var umulig med dagens tilgjengelighet.

Krüger fremholdt at han var helt enig med Luther med hensyn til avtaket. Han sa at man utfra markedshensyn måtte redusere presset i årets 4 første måneder. Han sa videre at når det gjaldt garnfiske og kvalitet burde man vurdere antall garn.

V. J. Olsen viste til at garnbegrensning var innført i 1990 og at denne fortsatt gjaldt.

Wold hevdet at kvantumet i fartøykvoteordningen i 1994 ikke var større enn i 1993.

Fortsettelse torsk andre dag:

V. J. Olsen viste til saksdokumentene side 17 og ba Reguleringsrådet ta stilling til spørsmålet om å skille ut fartøy over 28 meter.

Wold fremsatte forslag om at man videreførte den tidligere praksis som innebar at fartøy over 28 meter ikke ble behandlet som egen gruppe.

V. J. Olsen foretok deretter avstemming.

7 representanter (Olsen, Plassa, Strand, Bergvoll, Eggereide, Trollvik og Andreassen) gikk inn for Fiskeridirektørens forslag.

3 representanter (Wold, Johansen og Benjaminson) gikk inn for Wolds forslag.

En representant (Vaage) unnlot å stemme.

3 representanter (Bjørklund, Domstein og Hysvær) var ikke til stede.

V. J. Olsen viste deretter til forslaget om å avsette 28.000 tonn til gruppen over 28 meter og konstaterte at rådet var enig i dette.

Han viste deretter til tabellen på side 18 og konstaterte at rådet også var enig i at denne ble lagt til grunn.

V. J. Olsen viste deretter til høstavsetningen for ferskfisktrålerne og foreslo at fartøy over 28 meter innenfor konvensjonell gruppe på tilsvarende måte

ble pålagt å sette av 20 % av kvoten for fiske etter 28. august.

Han konstaterte deretter at det var enighet i rådet om dette.

V. J. Olsen viste deretter til saksdokumentene side 21 og forslaget til konkurransekvote. Han refererte forslaget til oppstart 29. august.

Wold foreslo oppstart 5. april.

Johansen foreslo oppstart 1. august.

V. J. Olsen foretok deretter avstemming.

4 representanter (Wold, Strand, Benjaminson og Bergvoll) gikk inn for Wolds forslag.

V. J. Olsen spurte deretter om det var mulig å komme til et kompromiss med hensyn til de to gjenstående forslag.

Wold mente at 1. august var en mellomløsning mellom 5. april og 29. august.

V. J. Olsen var enig i at 29. august kunne være sen oppstart for de mindre kystbåtene. Han var derfor etter en avveining enig i datoen 1. august og trakk derfor sitt forslag.

Andreassen fremsatte forslaget om oppstart 29. august på nytt.

V. J. Olsen konstaterte da det fortsatt forelå to forslag og foretok derfor avstemming:

1 representant (Andreassen) gikk inn for start 29. august.

10 representanter (Olsen, Plassa Johansen, Benjaminson, Strand, Bergvoll, Wold, Bjørklund, Eggereide og Trollvik) gikk inn for 1. august.

1 representant (Vaage) var avholdt seg fra å stemme.

2 representanter (Hysvær og Domstein) var ikke til stede.

V. J. Olsen endret deretter forslaget til opphør av fartøykvote for fartøy under 28 meter i samsvar med det endrede vedtak. Han foreslo opphør 31. juli 1994 og at eventuelt rest skulle gå inn i konkurransekvoteordningen.

Han konstaterte deretter at Reguleringsrådet var enig i dette.

Andreassen mente man burde drøfte avsetning til bifangst før en gikk til fordeling av fartøykvotene.

V. J. Olsen var enig i dette og viste til saksdokumentene side 11 og side 12.

Han refererte deretter forslaget til 10 % bifangst for maksimalkvotefartøy og konstaterte at det var enighet om dette.

Andreassen foreslo deretter at bifangsten for fartøykvotebåtene ble tatt bort og isteden tillagt fartøykvoteordningen.

V. J. Olsen pekte på at spørsmålet hadde vært diskutert, men at erfaring tilsa at selv om dette var rasjonelt var det ikke gjennomførbart. Dette skyldtes at fartøykvotene ble oppfisket og at man deretter la press på den politiske ledelsen. Han opprettholdt derfor sitt forslag.

Wold sa at bifangst tidligere hadde vært forsøkt inkludert i fartøykvoten tidligere, men at presset hadde blitt for stort.

Han foreslo derfor 45 % bifangst for fartøykvotebåtene.

V. J. Olsen tok deretter Andreassens forslag til avstemming. Dette forslaget fikk kun 1 stemme.

Han spurte deretter om det var mulig å oppnå enighet om 40 % bifangst. Han konstaterte deretter at rådet var enig i dette.

V. J. Olsen viste deretter til forslag om avsetning av 14.000 tonn til

bifangstordningen.

Han konstaterte at rådet var enig i dette.

V. J. Olsen viste deretter til forslag om fordeling av kvantum mellom fartøykvoteordningen og konkurransekvoten. Han konstaterte deretter at det var enighet om dette forslaget.

V. J. Olsen viste deretter til tabellen på side 20 i saksdokumentene, og fordelingen av fartøykvoten på fartøy under 28 meter. Han viste også til forslag fra Norges Fiskarlag slik dette fremgår av vedlegg.

Trollvik hadde følgende merknad til tabellen på side 20:

"Sametinget ved Mary M. Trollvik vil foreslå at det iverksettes særskilte motiveringstiltak i Nord-Troms og Finnmark vedrørende fartøygruppe 3-7, slik at disse områdene kan gjenvinne sin andel av torskefisket innen denne fartøygruppen. Viser også til vårt forslag om egen rekrutteringskvote."

V. J. Olsen spurte om det var enighet om stigen opp til 28 meter. Han konstaterte deretter at det forelå enighet.

V. J. Olsen sa at forslaget innebar 14 % overfordeling.

Wold fremsatte forslag om 20 % overfordeling.

V. J. Olsen sa at 20 % ville gi en enhetskvote på 9,6 tonn.

Benjaminson sa at eventuelt overfiske ville bli avregnet mot konkurransekvoten.

Wold hevdet at ved å fremskyte datoen til 1. august ville det være flere som ikke tok den tildelte kvote.

V. J. Olsen konstaterte deretter enighet om 20 % overfordeling.

V. J. Olsen ba deretter om synspunkt på spørsmålet om fordeling av konkurransekvoten.

Wold fremsatte forslag om at fordeling av konkurransekvoteordningen ble utsatt til neste møte i Reguleringsrådet i juni.

V. J. Olsen konstaterte deretter at Reguleringsrådet var enig i dette.

HYSE:

V. J. Olsen viste til saksdokumentene side 25 og fiske etter hyse med konvensjonell redskap. Han ba deretter om synspunkt på fordeling av totalkvantumet mellom gruppene.

Krüger sa at man måtte åpne for refordeling, men at det var viktig at det vesentligste hysekvantumet ble fisket 1. halvår.

Wold påsto at årsaken til at hysekvoten ikke ble oppfisket inneværende år var at industrien ikke kjøpte hyse 1. halvår.

V. J. Olsen refererte forslaget til fordeling og konstaterte at rådet gikk enstemmig inne for dette.

V. J. Olsen viste deretter til forslaget om å sette maksimalkvoten til 200 tonn.

Wold foreslo at denne ble satt til 135 tonn.

V. J. Olsen trakk da sitt forslag og konstaterte enighet om Wolds forslag.

V. J. Olsen viste deretter til forslaget om periodisering og fleksibiliteten til å endre eller oppheve denne ordningen.

Wold fremsatte forslag om fordeling 60/40 det vil si 27.000 tonn i 1. periode og 18.000 tonn i 2. periode.

V. J. Olsen trakk sitt forslag til periodisering og konstaterte enstemmighet om Wolds forslag med tillegg av fleksibiliteten fra Fiskeridirektørens forslag.

V. J. Olsen refererte forslaget til 20 % bifangst og konstaterte at rådet var enig i dette.

V. J. Olsen refererte forslaget til deltakerkriterier og presiserte at kravet var at fiskeren var registrert i fiskermantallet. Reguleringsrådet var enig i dette forslaget.

TRÅLFISKE:

V. J. Olsen viste til saksdokumentene og regulering av trålfiske. Han viste til forslaget om avsetning til skalleseitrålerne, og endret dette til 1.500 tonn torsk og 500 tonn hyse.

Krüger stilte seg uforstående til at Fiskeridirektøren ønsket å øke torskekvantumet for denne gruppen. Han mente avsetningen måtte sees i sammenheng med fordelingen av sei og at man eventuelt måtte vurdere å tilbakeføre sei til torskeitrålergruppen. Han fremsatte forslag om å avsette 500 tonn torsk og 500 tonn hyse til gruppen.

Bergvoll sa at 1.000 tonn var det samme som i 1993, og at man fra fiskarlagets side hadde vurdert økning i forhold økt TAC.

Hysvær foreslo 1.000 tonn torsk og 500 tonn hyse.

Krüger trakk da sitt forslag og støttet Hysvær.

Bjørklund var også enig med Hysvær.

Benjaminson sa at torsken i områder hvor skalleseitrålerne fisket var blitt mer tilgjengelig og dette burde gjenspeiles i avsatt kvantum.

V. J. Olsen oppsummerte de to forslagene og foretok avstemming.

5 representanter (Bjørklund, Hysvær, Domstein, Krüger og Trollvik) stemte for Hysværs forslag.

8 representanter (Olsen, Rasmussen, Johansen, Benjaminson, Strand, Bergvoll, Wold og Eggereide) stemte for Fiskeridirektørens forslag.

1 representant (Vaage) avholdt seg fra å stemme.

Maråk spurte om mulighetene for overfordeling av hysekvoten for trålerne.

Gullestad svarte at dette ville bli vurdert.

V. J. Olsen viste deretter til saksdokumentene og forslaget om å opprettholde kvotefaktorene som de foregående år. Han konstaterte at rådet var enig i dette.

Han viste deretter til forslaget om at trålerne måtte dekke bifangst innenfor kvotene. Reguleringsrådet var enig i dette.

Han viste deretter til forslaget om å avsette 20 % til høsten. Et enstemmig Reguleringsråd gikk inn for dette.

Andre reguleringstiltak.

V. J. Olsen viste deretter til saksdokumentene og punktet andre reguleringstiltak på side 33. Han refererte forslaget til påkestopp.

Krüger hevdet at det ikke var riktig å legge stoppen til påsken fordi hengesesongen ikke varierer slik som påskehøytiden.

Hellesvik spurte om påkestoppen var et forvaltningsargument, og han spurte også hva som eventuelt lå i avtalen med Russland.

Jacobsen sa at med en gytebestand på 7 til 800.000 tonn var det liten

hensikt å stoppe Lofotfisket på grunn av gyting.

V. J. Olsen sa at avtalen påla myndighetene å iverksette tiltak for å verne bestanden og at påkestoppet var blitt til på grunnlag av en fortolkning av avtalen.

Krüger mente at når torsken ikke hadde spesielt behov for vern nettopp i påsken burde påkestoppet innskrenkes og at man heller kunne utvide stoppet etter påske.

Luther sa at også fra kvalitetsmessig hensyn var det ønskelig med påkestopp. Han fremhevet at helg medførte fare for overstått bruk. Han pekte videre på at fisken var i heller dårlig kondisjon på den aktuelle tiden. Han sa også at fiskekjøperne trengte helgen for å ta unna den naturlige opphoping av fisk før helgen.

Bjørklund mente at man måtte likebehandle norske og utenlandske fiskere med hensyn til den nordlige grense for påkestoppet, nemlig 70° 20 min.

Johansen sa at det ville oppstå et leveringsproblem fordi også landsiden skulle ha påskeferie.

Hysvær mente at det ikke var grunnlag for å endre påkestoppet i 1994 når regelen hadde vært lik i så mange år.

Krüger foreslo at stoppet ble gjort gjeldende i perioden tirsdag 29. mars t.o.m. mandag 4. april.

Luther bekreftet at ferie medførte kapasitetsproblem og at en kortere påkestopp ville føre til at fiskerne ikke tok seg tid til å avslutte fisket.

Krüger pekte på at det berodde på frivillighet å ta langhelg og at fisket var regulert gjennom fartøykvoter.

V. J. Olsen refererte de to forslagene til påkestopp.

5 representanter (Krüger, Domstein, Benjaminson, Strand, Bergvoll og Wold) gikk inn for Krügers forslag.

7 representanter (Olsen, Rasmussen, Johansen, Bjørklund Eggereide,

Trollvik og Hysvær) gikk inn for Fiskeridirektørens forslag.

1 representant (Vaage) avholdt seg fra å stemme.

Norges Fiskarlag

Pir-Senteret, 7005 Trondheim
 Sentralbord: 07 52 96 80
 Telegr.adr.: Landsfiskarlag
 Telefax: 07 53 47 42
 Fra 28.10.93:
 Telefon: 73 52 96 80
 Telefax: 73 53 47 42

Fiskeridepartementet
 Fiskeridirektoratet

Saksnr.	Dok.nr.
4608/93	1
Arkiv	

6.12.1993
 J.nr.1885/93
 ark.,
 EL/-

WAP Waj
 T E L E F A X

REGULERING AV FISKET ETTER TORSK OG HYSE NORD FOR 62° N I 1994.

Norges Fiskarlag behandlet i landsstyresak 109/93 "regulering av fisket etter torsk og hyse nord for 62° N i 1994" og fattet følgende vedtak:

"1. Fordeling av kvantum.

Norske fiskere kan fiske innenfor en totalkvote på 336.000 tonn torsk nord for 62° N i 1994. Norges Fiskarlag vil tilrå at det avsettes et kvantum på 1.500 tonn til nyrekruttering innenfor fartøykvoteordningen. Det resterende kvantum på 334.500 tonn fordeles mellom de konvensjonelle fartøy og trålerne etter den langsiktige fordelingsnøkkelen som har vært benyttet de siste årene. Dette vil gi de konvensjonelle fartøy en kvote for 1994 på 217.425 tonn, og trålerne en kvote på 117.075 tonn.

For fartøy med Nordsjøtillatelse som fisker i området mellom 62° og 65° N, vil Norges Fiskarlag tilrå at det avsettes et kvantum av trålernes gruppekvote på 1.500 tonn til dekning av bifangst ved fiske etter sei. Norges Fiskarlag forutsetter at gjenstående kvantum av trålernes gruppekvote fordeles etter samme nøkkel som i 1993.

2. Fordelingen innenfor fartøykvoteordningen.

Norges Fiskarlag tilrå at det for alle fartøygrupper som fisker innenfor fartøykvoteordningen avsettes et kvantum på 137.824 tonn til garanterte fartøykvoter fram til 1. september 1994. Det resterende kvantum på 48.804 tonn avsettes til et maksimalkvotefiske for fartøykvotebåtene, hvorav 5.000 tonn avsettes til tidsrommet etter 1. september 1994.

Norges Fiskarlag tilrå at 43.804 tonn disponeres som et maksimalkvoteregulert fiske for fartøykvotebåtene. Kvantummet fordeles som gruppekvoter med utgangspunkt i historiske andeler og differensieres etter lengdegrupper som følger:

Inntil 10 meter	9 637 tonn
10 - 14,99 meter	11 389 tonn
15 - 19,99 meter	11 827 tonn
20 - 27,99 meter	6 133 tonn
28 meter og over	5 256 tonn (fra 1.september)

For fartøykvotebåtene tilrå Norges Fiskarlag følgende

Pir-Senteret, 7005 Trondheim
 Sentralbord: 07 52 96 80
 Telegr.adr.: Landsfiskarlag
 Telefax: 07 53 47 42
 Fra 28.10.93:
 Telefon: 73 52 96 80
 Telefax: 73 53 47 42

fordeling av fartøy- og maksimalkvoter:

Fartøylengde	Enhetskvote	Fartøykvote	Maksimalkvote
Under 7 m	1.0	9	10
7 - 7.9 m	1.7	16	
8 - 8.9 m	1.9	18	
9 - 9.9 m	2.5	23	25
10 - 10.9 m	3.2	30	
11 - 11.9 m	4.3	38	
12 - 12.9 m	5.0	48	47
13 - 13.9 m	6.2	58	
14 - 14.9 m	7.2	67	
15 - 15.9 m	8.2	77	64
16 - 16.9 m	9.2	86	
17 - 17.9 m	10.2	95	
18 - 18.9 m	11.2	104	75
19 - 19.9 m	12.6	117	
20 - 20.9 m	13.3	124	
21 - 21.9 m	14.4	134	75
22 - 22.9 m	15.6	145	
23 - 23.9 m	16.8	156	
24 - 24.9 m	18.0	167	75
25 - 25.9 m	19.2	179	
26 - 26.9 m	20.4	190	
27 - 27.9 m	21.6	201	75
28 - 28.9 m	22.6	210	
29 - 29.9 m	23.6	220	
30 - 30.9 m	24.6	229	75
31 - 31.9 m	25.6	238	
32 - 32.9 m	26.6	247	
33 - 33.9 m	27.6	257	75
34 m og over	28.6	266	

For fartøy under 28 meter i fartøykvoteordningen åpnes det for et maksimalkvoteregulert fiske fra 5.april 1994. Et fartøy kan ikke starte fisket innenfor det maksimalkvoteregulerte fisket før den garanterte kvoten er utnyttet. Fisket stoppes når gruppekvoten for hver enkelt lengdegruppe er tatt.

For fartøy over 28 m disponeres maksimalkvoten som fartøykvote fra 1.september innenfor gruppekvoten på 5.256 tonn.

Det kvantum som gjenstår på fartøykvotene og maksimalkvotene for fartøykvotebåtene pr. 1. september, inntrekkjes. Dette kvantum sammen med avsetningen på 5.000 tonn, fordeles på samtlige fartøyer i fartøykvoteordningen med utgangspunkt i historiske andeler.

Norges Fiskarlag vil komme tilbake til det endelige reguleringsopplegget for fisket etter 1. september når det kvantum som er disponibelt for et fiske etter denne dato er kjent.

Norges Fiskarlag

Pir-Senteret, 7005 Trondheim
 Sentralbord: 07 52 96 80
 Telegr.adr.: Landsfiskarlag
 Telefax: 07 53 47 42
 Fra 28.10.93:
 Telefon: 73 52 96 80
 Telefax: 73 53 47 42

3.

3. Rekruttering.

Norges Fiskarlag viser til landsstyrevedtak av 14.10.1993 og arbeidsutvalgsvedtak av 22.11.1993, der behovet for å sikre en viss rekruttering er understreket.

Ifølge Fiskeridirektoratet vil det være ca. 4.600 tonn disponibelt for rekruttering gjennom inntrukne kvoter. Sammen med avsetningen på 1.500 tonn på årets kvote, jfr. vedtakets pkt. 1, vil det samlet være til disposisjon 6.100 tonn til rekruttering i fartøykvoteordningen for 1994.

Norges Fiskarlag går inn for at helårsdrevne fartøy med svakt driftsgrunnlag må prioriteres, herunder deler av rekeflåten.

Rekrutteringsordningen må omfatte hele landet.

4. Fordeling innenfor maksimalkvoteordningen.

Norges Fiskarlag tilrår at det avsettes 22.000 tonn til et maksimalkvoteregulert fiske for fartøy som ikke innehar fartøykvote, og at maksimalkvotene differensieres etter følgende stige:

Fartøylengde	Kvote
Under 5.5 m	5.0 tonn
5.5 - 7.9 m	9.0 tonn
8.0 - 9.9 m	13.0 tonn
10 - 14.9 m	16.0 tonn
15 m og over	18.0 tonn

5. Bifangst.

Norges Fiskarlag vil tilrå at det avsettes et kvantum på 9.000 tonn til dekning av bifangst av torsk ved fiske etter andre fiskearter når tildelte kvoter er oppfisket.

Det gis anledning til 10% bifangst fram til 1. mai.

Med bakgrunn i økning i kvotene og endret reguleringssystem for 1994, vil Norges Fiskarlag avvente utviklingen i fisket før det tas stilling til hvor stor bifangstprosent som skal tillates etter 1. mai."

Norges Fiskarlag

Pir-Senteret, 7005 Trondheim
 Sentralbord: 07 52 96 80
 Telegr.adr.: Landsfiskarlag
 Telefax: 07 53 47 42
 Fra 28.10.93:
 Telefon: 73 52 96 80
 Telefax: 73 53 47 42

REGULERINGEN AV FISKET ETTER HYSE NORD FOR 62° N I 1994.

6. Norge har etter forhandlinger med Russland en kvote på 62.000 tonn hyse for 1994. Det forutsettes at det i tillegg kommer et kvantum kysthyse på 5.000 tonn, slik at norske fiskere i 1994 kan fiske innenfor en totalkvote på 67.000 tonn.

Norges Fiskarlag tilrår at denne fordeles med 22.000 tonn til trål, 45.000 tonn til konvensjonelle fartøyer, hvorav 2.000 tonn avsettes til dekning av bifangst for denne gruppen.

Av kvantumet til trålerne avsettes 500 tonn til dekning av bifangst for trålere med Nordsjøtillatelse som fisker sei mellom 62° N og 65° N.

7. Norges Fiskarlag vil tilrå at trålernes kvote fordeles som fartøyskvoter fra årets begynnelse.
8. Konvensjonelle fartøyers kvote tilrås periodisert med 60% fra årets begynnelse og fram til 2. juli 1994. Fra 3. juli 1994 kan det fiskes innenfor 40% av kvantumet.
9. Norges Fiskarlag vil tilrå at det fra årets begynnelse fastsettes en maksimalkvote på 135 tonn pr. fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper.
10. Når maksimalkvote eller periodekvoten er oppfisket, må det gis anledning til å ha inntil 25% innblanding av hyse ved fiske etter andre fiskeslag.
11. Norges Fiskarlag vil tilrå at Fiskeridirektøren gis anledning til å kunne endre eller oppheve maksimalkvotene, dersom utviklingen i fisket skulle tilsi dette."

Med hilsen
 NORGES FISKARLAG

Jan Skjærve
 Jan Skjærve

Elling Lorentsen
 Elling Lorentsen

Kopi: Fylkesfiskarlag
 Gruppeorganisasjoner

Fiskerinæringens Landsforening

Postboks 5471 Majorstua, 0305 Oslo
Besøksadresse: Essendropgate 6, 0368 Oslo
Telefon: 22 965018, Fax: 22 601542

Fiskeridirektoratet
v/Fiskeridirektøren
Postboks 185
5002 BERGEN

Vår ref.

GA/rfb

Deres ref.

Oslo,

19.11.1993

REGULERING AV FISKE I 1994

Fiskerinæringens Landsforening har drøftet reguleringene av fisket og har følgende forslag til reguleringer for 1994.

Prinsipper for regulering

Reguleringer må ha som overordnet målsetting å sikre kontinuerlig leveranser av råstoff til fiskeindustrien over hele året. Reguleringene må derfor bidra til utjevning av sesongsvingningene. Kontinuitet i råstofftilførselen er avgjørende for at norsk fiskeindustri skal kunne tilby attraktive helårige arbeidsplasser, og for at næringen skal kunne tilby stabile leveranser av ferdige produkter til markedene over tid. Dette er også en forutsetning for at norsk industri skal kunne tilby leverandører av fisk konkurransedyktige betingelser.

Reguleringene må i større grad enn hittil legge forholdene til rette for sterkere integrasjon mellom flåte og industri. I dette ligger adgang til langsiktige leveringsavtaler mellom fartøy og bedrift. Muligheten for inngåelse av leveringsavtaler vil øke muligheten for sterkere markedsorientering av hele næringen, noe som igjen vil bidra til økt mulighet for videreforedling og større nasjonal verdiskapning.

Reguleringene må virke kvalitetsbevarende. Reguleringene må således være langsiktige og forutsigbare for flåte og industri. Stadige endringer i reguleringsopplegg skaper usikkerhet og vanskeliggjør planlegging. Reguleringene for 1994 må i så stor grad som mulig fastsettes før årets begynnelse og stå fast ut året.

Kapasiteten i flåteleddet er ikke tilpasset ressursgrunnlaget i overskuelig fremtid. Kapasitetstilpassning av flåteleddet er derfor fortsatt nødvendig. Reguleringene må i størst mulig grad ivareta hensynet til helårskrevne fartøy som sikrer stabile leveranser for industri og eksportleddet. Den store økningen av deltagelsen i fiske etter torsk med passive redskaper som har skjedd etter at fisket ble regulert gjennom fartøykvoter medfører at helårskrevne fartøyer i denne flåtegruppen ikke får tilfredsstillende driftsforhold og reduserer mulighetene for lønnsom drift.

En må vurdere en omlegging av kvoteåret slik at dette tilpasses andre lands system. Endring av kvoteåret kan delvis bidra til å løse periodiseringsproblemet. En må videre vurdere lengre kvote- og reguleringsperioder (over flere år).

Reguleringsoppgavene er et nasjonalt anliggende. En sterk desentralisering (fiskerisjefnivå) vil ikke tjene næringen som helhet.

Bransjekontorer:

FNL Bergen, Bontelabo 2, 5003 Bergen, Telefon: 55 962670, Fax: 55 962205

FNL Ålesund, Postboks 496 Sentrum, 6001 Ålesund, Telefon: 70 124560, Fax: 70 123002

FNL Tromsø, Postboks 279, 9001 Tromsø, Telefon: 77 658033, Fax: 77 655497

Fiskerinæringens Landsforening

HVITFISK

Torsk

Kvotefordelingsnøkkelen mellom aktive og passive redskaper, som er lagt til grunn for reguleringene de siste årene, videreføres.

Passive redskaper.

Reguleringen må sikre tilførsler av torsk over hele året slik at kvantumet må periodiseres.

Fartøykvotereguleringene har bidratt til kvalitetsheving på råstoffet som leveres fra denne flåtegruppen. For å sikre tilførsel av kvalitetsråstoff til norsk fiskeindustri, og våre markeder, går FNL inn for at fartøykvotesystemet videreføres.

Fisket gjennomføres som et fartøy- og maksimalkvotesystem etter samme modell som for 1993.

For å sikre helårsdrevne fartøy tilfredsstillende driftsvilkår i 1994 må kvoteøkningen øremerkes fartøy som deltar i fartøykvoteordningen. Kvoteøkningen disponeres som en kombinasjon av maksimalkvotefiske (for fartøykvotegruppen) og økt bifangst i fiske etter andre fiskeslag etter 1. september. Bifangsten må settes til minimum 40%. Kvantumet som avsettes til maksimalkvotefiske for denne gruppen må sikre leveranser til industrien i høstperioden.

For fartøy som drifter med gam må det innføres krav om daglig røkting.

Trål

Dagens reguleringsopplegg videreføres i sin helhet. For å sikre en rasjonell kapasitetsutnyttelse og økonomi i trålflåten, må adgangen til sammenslåing av kvoter, rederikvoter, videreføres. Dette betyr at de rederiopplegg, som er gjennomført videreføres, slik at fartøy som er trukket ut av fiske i 1992 og 1993 kan holdes ute av fiske i 1994 og at kvotene på disse fartøyene kan overføres til andre fartøy i rederiene. Dette er et meget viktig og helt nødvendig tiltak for å sikre langsiktig planlegging og rasjonell drift for trålgruppen. Erfaringen med rederikvoter er udelt positiv, og FNL foreslår at ordningen gjøres permanent.

Hyse

For passive redskaper må en større del av kvoten øremerkes perioder av året hvor hysefisket tradisjonelt har foregått. Høstfisket etter hyse bør ikke starte før 1. september.

Dagens reguleringsopplegg for trål videreføres med fartøykvoter til det enkelte fartøy.

Sei

Konvensjonelle redskaper.

Fiske med konvensjonelle redskaper bør skje etter samme modell som for inneværende år, med fritt fisk innenfor en totalkvote.

Not

Etter FNLs oppfatning tilsier erfaringene at andelen av totalkvoten til not er for høy. For 1994 vil det ikke være mulig å benytte tilskuddsmidler i samme omfang som hittil for avviking av dette fisket. Notkvantumet for 1994 bør derfor reduseres med 20% som overføres til trålgruppen.

Trål

For trål må det innføres gruppekvoter slik at totalkvoten fordeles mellom fabrikkskip, industritrålere og ferskfisktrålere. Innenfor gruppekvotene gis fritt fiske. Dette for å hindre at et meget begrenset antall fartøy "tar" en vesentlig del av totalkvoten og at driftsopplegget for øvrige fartøy blir util-

Fiskerinæringens Landsforening

fredsstillende. Det må ikke innføres fartøykvoter i seifisket da et slikt system vil svekke driftsgrunnlaget dramatisk. Årsaken til dette ligger i at en rekke trålere ikke har deltatt i fisket etter sei.

PELAGISK

Lodde

FNL er sterkt opptatt av at landanlegg som produserer konsumlodde sikres tilstrekkelige tilførsler av råstoff under kommende sesong. Med en redusert loddekvote i 1994 og i kommende år, og et fiske som starter tidlig i januar, er det fare for at loddekvoten vil være oppfisket før konsumproduksjonen starter. En slik utvikling vil ramme både landanleggene og de fartøyer som er interessert i leveranser av konsumlodde til landsiden. Reguleringene må derfor ta hensyn til landanleggenes råstoffbehov for konsumproduksjon.

Markedet for rognlodde fra Norge er anslått å være i størrelsesorden 10.000 til 12.000 tonn i 1994. For rogn er markedet i størrelsesorden 2.000 tonn.

Med et normalt innsig av lodde med tilfredsstillende kvalitet vil land- og sjøsiden trolig ha en viss overkapasitet i forhold til overnevnte produksjonsmål. Ifølge prognoser fra Havforskningsinstituttet vil lodda være noe større under kommende sesong enn under årets sesong, noe som vil bidra til å lette produksjonen.

For å produsere et kvantum på 12.000 tonn rognlodde er det behov for ca 353.000 hl råstoff, mens 2.000 tonn rogn krever ca 206.000 hl. Totalt er det derfor et behov for ca 560.000 hl råstoff av topp kvalitet for å sikre at produksjonsmålet for konsumloddeprodukter oppnås. Av erfaring vet vi at en betydelig andel av fangstene ikke tilfredsstiller kvalitetskravene til konsumprodukter slik at et betydelig større kvantum må være tilgjengelig.

Det må settes en åpningsdato for konsumfiske. Dersom dette ikke gjennomføres vil konsumproduksjonen bli forbeholdt et meget lite antall fartøy med muligheter for ombordproduksjon. Alternativt kan det øremerkes en tilstrekkelig kvote til fiske etter at konsumfiske åpnes slik at landanleggene har mulighet til å konkurrere om råstoffet med mel- og oljeindustrien.

Vi vil understreke at konsumloddeproduksjon på land gir en meget stor sysselsetting under sesongen da produksjonen er meget arbeidsintensiv. Et kvantum på 6000 tonn rognlodde vil kreve totalt ca 45.000 dagsverk over en 3 ukers periode. Dette tilsvarer lønnskostnader på ca 25 millioner kroner. I tillegg kommer rognproduksjonen som også gir en betydelig sysselsetting.

Konsumloddeproduksjon på land vil også ha stor betydning for den del av flåten som ikke har mulighet for ombordproduksjon, idet leveranser til konsum gir en betydelig merpris for råstoffet i forhold til mel/oljeproduksjon.

Vi vil også vise til Havforskningsinstituttets prognoser om en sterk synkende loddebestand i de kommende år. FNL er derfor av den oppfatning at konsumloddefisket prioriteres foran leveranser til mel- og oljeindustrien da dette gir størst verdiskapning og sysselsettingsmessig gevinst.

Makrell og sildesektor

Utsiktene for 1994 tyder på at makrellkvoten vil bli omtrent som for 1993, Nordsjøsildevoten det samme, mens vi forventer en kraftig økning i kvotene for norsk vårgytende sild.

En av målsettingene for reguleringsopplegget settes inn mot denne målsetting, også de reguleringsmessige.

Fiskerinæringens Landsforening

4

Vi vil også understreke at reguleringene i fisket på avgjørende måte berører landindustriens interesse. Denne er meget interessert i å opprettholde en kontinuerlig produksjon hele året. I den utstrekning forholdene ligger til rette for det, må reguleringene gjennomføres slik at råstoffrie perioder unngås.

Makrell

Fisket må åpnes senere enn tidligere år. Reaksjoner, særlig fra vårt hovedmarked Japan, viser at fisk fra juli og august ikke er av en kvalitet som tilfredsstiller dette markedet. Innvendingene går såvel på åteinhold og det høye og "løse" fettinnholdet. En del av markedspromblemene i år skyldes at det ble tatt for mye fisk tidlig i sesongen, og som måtte ut for å gi plass for senere fangster. I følge rapportene var det først etter ca 25. august at fisken fikk en kvalitet som markedet i Japan var tilfreds med.

Vi er på det rene med at senere åpning av makrellfisket vil kunne skape vanskeligheter for kystnotfartøyene. Dersom denne fartøygruppen skal delta i makrellfisket også i 1994, vil det måtte åpnes for denne gruppen tidligere enn for ringnotgruppen.

Når det gjelder industritrålerflåten deltakelse i makrellfisket, mener vi, ut fra forutsetningen om at mest mulig av ressursene skal gå til konsum, at kvoten til denne fartøygruppen bør begrenses mest mulig. I stedet bør kvotene til ringnot økes. Erfaringer viser at det kvalitetsmessige resultat i fisken av landinger fra industritrålerflåten gjennomgående er dårligere enn fra ringnotflåten.

Med bakgrunn i det som er sagt vil vi anbefale at makrellfisket i 1994 for kystnot åpnes tidligst 1. august, at ringnotfisket åpnes 1. september, og at industritrålerflåten deltakelse begrenses til et minimum.

Nordsjøsil

Vi har ingen spesielle syn på reguleringer innen dette fisket. Vi vil likevel understreke verdien av at Nordsjøsil er tilgjengelig hele året, og at det er opparbeidet anvendelsesmuligheter for visse kvanta av denne ressursen året rundt, selv om hovedsesongen fremdeles vil være medio mai til medio august.

Norsk vårgytende sil (NVG-sil)

Det er en kjennsgjerming at foredlingskapasiteten for sil i stor grad er lokalisert til Vest-Norge, mens fisket etter NVG-sil store deler av året vil finne sted lengre nord. For å nå målsettingen om å omsette mest mulig av NVG-silden til konsum vil det i denne perioden derfor være nødvendig å føre silderåstoff fra Nord-Norge og sørover. Etter vår oppfatning er ringnotflåten, ved siden av å være de som fisker mest effektivt, også de som mest effektivt og med kvalitetsmessig best resultat, kan føre fisken til foredlingsanleggene på Vestlandet. Kvoter som tildeles kystnotfartøyene bør ses i forhold til de nord-norske konsumanleggenes råstoffbehov.

Med bakgrunn i dette vil vi anbefale at ringnotflåten forholdsmessig tildeles en større andel av kvoteøkningene av NVG-sil enn kystnotfartøyene.

Med vennlig hilsen

FISKERINÆRINGENS LANDSFORENING

for Geir Andreassen
adm. direktør

Kopi: Fiskeridepartementet
Norges Fiskarlag
FNLs representanter i Reguleringsrådet

SAK 11/93

REGULERING AV FISKET ETTER BLÅKVEITE NORD FOR 62° N I 1994.

V. J. Olsen viste til saksdokumentene der det fremgår:

1. FISKET I 1993.

For 1993 tilrådte ACFM at totaluttaket av blåkveite ikkje måtte overstiga 7.000 tonn. Som i 1992 har fisket også i 1993 vore sterkt regulert. Pr. 01.11.93 er det sluttsetelført 8.070 tonn i det norske fisket, sjå Tabell 1 på side 2. Eit stort kvantum frå forskningsfisket i oktober, etterslep i talmaterialet og stor kvantumsutvikling innafor bifangstreguleringa, medfører ein prognose for 1993 i storleiksorden 9.500 tonn i det norske fisket, sjå tabellvedlegget. Det utanlandske fisket kan prognostiserast til å utgjera om lag 1.000 tonn. Totaluttaket av blåkveite nord for 62° nord i 1993 kan etter dette prognostiserast til å utgjera 10.500 tonn.

Det er altså klart at det totale uttaket av blåkveite i 1993, som i 1992, er monaleg redusert i høve til 1991, sjølv om det i desse 2 åra med streng regulering har vorte fiska meir enn det totaluttaket ACFM tilrådde.

Berre eit avgrensa norsk kystfiske med konvensjonelle reiskap har vore tillete som direkte fiske; denne avgrensinga er nedfelt i pkt 7.1. i kvoteavtalen for 1993 mellom Russland og Noreg.

I tillegg til gruppekvote og maksimalkvote pr. fartøy har det direkte kystfisket vore avgrensa i tid, område og fartøystorleik. I reguleringsføresegna har det vore fastsett følgjande avgrensingar:

- berre fartøy under 27,5 meter største lengde som fiska med konvensjonelle reiskap, har kunna delteke i det direkte fisket.
- forbod mot direkte fiske i periodane 01.01.-31.03. og 01.11-31.12.
- forbod mot direkte fiske nord for 71°30' nordleg breidde.

- gruppekvote på 2.500 tonn
- maksimalkvote på 50 tonn pr. fartøy.

Det direkte fisket med konvensjonelle reiskap vart stogga 18.07.93. Tabellvedlegget viser kvantumsutviklinga fordelt på veker då fisket var på sitt mest intense i sommar.

Tabell 1 nedanfor viser oppfiska kvantum pr.01.11.93 fordelt på trålarar og konvensjonelle fartøy over og under 27,5 meter største lengde.

Tabell 1. Fangst av blåkveite nord for 62° pr.01.11.93, fordelt på trålarar og konvensjonelle fartøy under og over 27,5 meter største lengde.

	Fangst (tonn)
Fartøygruppe	
Konvensjonelle	3.845
-under 27,5 m	2.954
-over 27,5 m	891
Trålarar	4.225
Totalt	8.070

Ein ser at trålfisket, bifangst av blåkveite i andre fiskeri og forskningsfangsten, utgjer ein stor del av totalkvantumet. Også konvensjonelle utan deltakingsrett i det direkte fisket har fiska ein god del. Det kan konstaterast at konvensjonelle fartøy under 27,5 meter har fiska over 500 tonn meir enn største fangsten i perioden 1988-91.

2. DEN BIOLOGISKE SITUASJONEN I 1994.

ACFM, den rådgjevande komiteen i ICES, uttaler at både gytestamma og totalstamma er på eit historisk lågmål. I tillegg er det teikn på at rekrutteringa er dårleg, og den biologiske situasjonen er utrygg. ACFM tilrår at fiskedødsraten må ligga under $F=0,1$. Ein fiskedødsrate på under $F=0,1$

tilsvarer at ACFM tilrår 9.000 tonn som øvre grense for totaluttaket i 1994. For utfyllende informasjon om den biologiske situasjonen viser ein til den vedlagde fråsegna frå ACFM -møtet i november.

3. RAMMEVILKÅR I KVOTEAVTALEN MED RUSSLAND FOR 1994.

I punkt 7.1. i kvoteprotokollen for 1994 mellom Russland og Noreg er det nedfelt akkurat dei same formuleringane som i avtalen for inneverande år:

"Den norske part opplyste at, med unntak for et begrenset kystfiske med konvensjonelle redskap, vil det i områder under norsk fiskerijurisdiksjon i 1994 bli et forbud mot et direkte fiske etter blåkveite. Den norske part opplyste at omfanget av kystfisket vil bli holdt innenfor rammen av det dette fisket tradisjonelt har utgjort."

Følgjeleg vil alt direkte fiske med unnatak av eit avgrensa norsk kystfiske vera forbode også i 1994.

4. REGULERING AV KYSTFISKET I 1994.

4.1. Generelle merknader

Med tanke på reguleringsopplegget for 1994 vil ein nedanfor vurdera grensa for fartøystorleik på fartøy med deltakingsrett i det direkte fisket, ein høveleg maksimalkvote og områdeavgrensing.

4.2. Fartøygruppe og fartøystorleik

Etter Fiskeridirektøren sitt syn har ordninga med å avgrensa det direkte fisket til fartøy under 27,5 meter største lengde som fiskar med konvensjonelle reiskap, fungert tilfredsstillande. Ein har likevel registrert stor pågang frå næringa for at andre grupper enn dei som har hatt deltakingsrett i 1992 og 1993, må få delta. Det har mellom anna vorte hevda at det var urettferdig at konvensjonelle fartøy over 27,5 meter største

lengde vart stengde ute frå det direkte fisket då reguleringa av blåkveitefisket endra seg frå fritt fiske i 1991 til sterkt regulert fiske i 1992.

Trass i strengare regulering i 1993 enn i 1992, gruppekvote og maksimalkvote var nye reguleringstiltak i 1993, viste det seg å vera eit svært "trykk" i det direkte fisket i sommar. Dersom den største og mest fangsteffektive delen av den konvensjonelle flåten skal inkluderast, vil fisketakta verta større i 1994 enn i 1993. Fartøy over 27,5 meter største lengde som fiskar med konvensjonelle reiskap, utgjer om lag 80 fartøy. Ein må kunna rekna med at fartøy i denne gruppa vil vera mellom dei mest fangsteffektive av deltakande fartøy. Av tabellvedlegget framgår det at av 44 fartøy over 28 meter som fiska med konvensjonelle reiskap i 1991, fiska 13 fartøy over 150 tonn pr. fartøy.

Etter ei samla vurdering er Fiskeridirektøren likevel komen til at alle fartøy som fiskar med konvensjonelle reiskap, bør få delta i det direkte fisket i 1994. Det er Fiskeridirektøren si oppfatning at ei slik endring i deltakingsvilkåra ikkje er i strid med kvoteavtalen mellom Noreg og Russland så lenge kvantumet på 2.500 tonn, avsett til eit direkte fiske, ikkje vert auka, jfr. punkt 4.3 nedanfor.

Fiskeridirektøren føreslår at det ikkje vert sett ei storleiksgrense for deltakande fartøy i det direkte kystfiske etter blåkveite med konvensjonelle reiskap i 1994.

4.3. Kvote for kystfisket

Også i 1994-protokollen mellom Russland og Noreg står det at ".....kystfisket vil bli holdt innenfor rammen av det dette fisket tradisjonelt har utgjort." Etter Fiskeridirektøren sitt syn inneber dette at det direkte fisket også i 1994 må avgrensast til maksimalt 2.500 tonn. Etter ein eventuell stogg kan det tillatast 10 % bifangst.

Fiskeridirektøren føreslår at det vert fastsett ein totalkvote på 2.500 tonn for det direkte kystfisket med konvensjonelle reiskap. Etter ein eventuell stogg i fisket, kan fartøy som fiskar med konvensjonelle reiskap ha 10 % bifangst

av blåkveite i fiske etter andre fiskeslag.

4.4. Maksimalkvote

Erfaring frå fisket i 1993 tyder på, sjølv utan deltaking frå fartøy over 27,5 meter, at det ikkje er grunnlag for å oppretthalda ein så stor maksimalkvote som 50 tonn, og maksimalkvoten bør difor reduserast. Deltaking av fartøy over 27,5 meter vil forsterka behovet for ein lågare maksimalkvote i 1994.

Fiskeridirektøren foreslår at det i 1994 vert sett ein maksimalkvote på 30 tonn pr.fartøy i det direkte fisket.

4.5. Tidsavgrensing

For å oppfylle intensjonen i avtalen med Russland meiner Fiskeridirektøren at det på same måte som i inneverande år er fornuftig å avgrensa fisket i tid. Å halda fisket stengt seinhaustes og tidleg vinter vil også medføra ei sterk avgrensing av fisket i gyteperioden.

Fiskeridirektøren foreslår at alt direkte fiske vert forbode i tidsperiodane 01.01-31.03. og 01.11-31.12. I desse periodane gjeld bifangstreguleringa i kvoteavtalen for alle fartøy, også dei som i tidsperioden 01.04-31.10 vil kunna ha høve til å driva eit direkte fiske.

4.6. Områdeavgrensing.

I 1993 har alt direkte fiske vore forbode nord for 71°30' N. Då denne nordlege grensa vart innført i 1992-reguleringane, meinte ein at ho var eit fornuftig kompromiss mellom regelen om at det direkte fisket skal vera eit kystfiske og omsynet til at fartøya skulle kunna fiska på relativt kystnære fiskefelt.

Fartøy må ha høve til å driva det som kan kallast eit tradisjonelt kystfiske. Våre opplysningar tyder på at relativt små fartøy vil vera i stand til å driva fisket langt til havs, til dømes i Svalbard-sona. Eit slikt fiske vil vera klart i strid med formuleringane i avtalen med Russland. Etter Fiskeridirektøren sitt syn er det difor naudsynt å setja ei nordleg grense, slik at den norske reguleringa ikkje bryt med intensjonen i avtalen. Denne grensa må gå så langt nord at dei tradisjonelle blåkveitefelta utanfor Finnmark ikkje vert omfatta av områdeavgrensinga, men ho må også vera så kystnær at fartøy ikkje kan driva eit direkte blåkveitefiske langt ute i Barentshavet. Ved å setja grensa på 71°30' nordleg breidde vert ikkje dei kystnære felta utanfor Aust-Finnmark ekskludert. Felta sørover langs eggakanten er alle innanfor rekkjevidde for tradisjonelle kystfartøy.

Ein er kjend med at det har vorte ytra ønske frå somme hald om at det direkte fisket måtte kunna utøvast lenger nord. Dette spørsmålet vart også særskilt teke opp på møtet i Reguleringsrådet i juni 1993.

Etter Fiskeridirektøren si oppfatning vil det ikkje vera i tråd med kvoteavtalen mellom Russland og Noreg å driva eit direkte fiske nord for 71°30' nordleg breidde.

Fiskeridirektøren foreslår at det vert forbode å driva eit direkte kystfiske nord for 71°30' nordleg breidde.

4.7. Andre reguleringsreglar.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy som skal delta må stå i merkeregisteret og at eigar/høvedsmann ombord må stå på blad B i fiskarmanntalet.

V. J. Olsen refererte premissene i russeavtalen. Han refererte deretter forslaget i saksdokumentene om ikke å sette størrelsesbegrensning på deltagelse i blåkveitefisket.

Eggereide viste til ACFMs tilrådning i 1993 og at denne ville bli overfisket. Han konstaterte vidare at fisket i 1993 ville være større enn neste års

anbefaling. Han spurte om det var mulig å holde seg innenfor kvoteanbefalingen samtidig som deltakelsen økte.

Strand ba om Havforskningsinstituttets vurdering av blåkveitebestanden.

V. J. Olsen gjentok forslaget om ikke å sette størrelsesgrense for deltakelse i det begrensede kystfisket etter blåkveite og konstaterte at Reguleringsrådet var enig i dette.

Nedreås sa at det hadde vært gjennomført forsøksfiske med kommersielle fartøy i to forsøk i mai og oktober. Målsetningen var å finne ut hvor stor den fiskebare del av bestanden var. Det var registrert forbedring i fangst pr. tråltime siden forsøkene startet for to år siden. Når det gjaldt garn og line var det på grunn av store variasjoner problem med tolkning av resultatet. Han presisterte at blåkveite under 40 cm ennå ikke var kommet inn i fisket. Det var videre gjennomført 0-gruppetokt, ungfisktokt i oppvekstområdene ved Svalbard og ungfisktokt i Barentshavet. Videre hadde russerne gjennomført tokt både i Svalbardsonen og i Barentshavet. Det forelå også informasjon om bifangst av blåkveite i reketrålfisket.

Konklusjonen på bakgrunn av tilgjengelig materiale var at en gikk mot en periode med dårlig rekruttering til den fiskebare bestanden. 1988-årsklassen som var den første av de målte dårlige årsklassene, var nå på vei inn i fisket. Han presiserte at Havforskningsinstituttet på bakgrunn av den informasjon som forelå ikke kunne annet enn å mane til forsiktighet.

Hellesvik spurte om blåkveite var en felles bestand i forhold til forhandlingene med Russland.

Gullestad svarte at det ikke var en felles bestand, men at Norge fordi blåkveite var lett tilgjengelig i Svalbardsonen var tjent med en felles forvaltningsstrategi.

Eggereide spurte om forventet omfang av bifangst i 1994.

V. J. Olsen svarte at dette ikke kunne beregnes på forhånd, men at en måtte se hen til uttaket i 1993.

Gullestad sa at prognosen omfattet det totale tall inklusive utlendingers fiske. Han sa videre at reguleringen inneholdt mange vanskelige aspekt,

blant annet på grunn av tilgjengeligheten i Svarbardsonen.

Jacobsen sa at inntil 11.000 tonn ville ligge innenfor ACFM-anbefalingen.

V. J. Olsen refererte forslaget i saksdokumentene om å avsette 2.500 tonn til et direkte kystfiske.

Wold hevdet at overfisket i 1993 hadde skjedd på bakgrunn av bifangst, ikke som følge av direkte fiske. Han mente derfor at forslaget ville innebære en omfordeling fra konvensjonell redskap til trål. Han foreslo derfor å avsette 4.500 tonn til det direkte kystfiske.

V. J. Olsen foretok deretter avstemming over de to forslagene.

5 representanter (Johansen, Benjaminson, Strand, Bergvoll og Wold) stemte for Wolds forslag.

8 representanter (Olsen, Rasmussen, Bjørklund, Krüger, Domstein, Eggereide, Trollvik og Hysvær) stemte for Fiskeridirektørens forslag.

1 representant (Vaage) avholdt seg fra å stemme.

V. J. Olsen viste til forslaget om å avsette maksimalkvote på 30 tonn pr. fartøy og ba om synspunkt.

Wold fremsatte forslag om difrensierte maksimalkvoter etter en stige på 3 trinn. Dette innebar at fartøy under 15 meter kunne fiske 40 tonn. Fartøy mellom 15 og 20 meter kunne fiske 50 tonn. Fartøy over 20 meter kunne fiske inntil 55 tonn.

V. J. Olsen mente at en ikke kunne opprettholde dette forslaget til maksimalkvotestørrelser når det ikke var flertall for å øke avsetningen for ordningen til 4.500 tonn.

Gullestad sa at Fiskeridirektøren kunne være med på en stige, men at denne måtte reduseres i forhold til gruppekvoten. Han fremholdt at det i utgangspunktet var anbefalt at man fisket minst mulig og helst ikke blåkveite i det hele tatt. En måtte være klar over at russerne så vidt hadde gått med på et begrenset kystfiske. Fiskeridirektøren hadde derfor ikke

mulighet for å gå inn for Norges Fiskarlags forslag. Han advarte med å si at hvis man skuslet med dette, var det fare for at hele opplegget røk. Han manet fiskarlaget til å være realistisk med stigen i forhold til totalkvoten og hevdet at proratarisk ville en stige gi 22/28/31 tonn.

Benjaminson hevdet at økningen i andre kvoter ville føre til mindre press på blåkveite og at forslaget fra fiskarlaget derfor burde følges.

Wold trakk tilbake sitt opprinnelige forslag og foreslo isteden en stige 30/40/45 tonn.

V. J. Olsen kunne deretter konstatere at et enstemmig Reguleringsråd kunne gå inn for dette forslaget.

V. J. Olsen refererte deretter forslaget i saksdokumentene til åpning av fiske.

Wold foreslo at åpning ble satt til 1. mai.

V. J. Olsen fant å kunne trekke sitt forslag og konstaterte deretter at Reguleringsrådet enstemmig gikk innfor åpning 1. mai.

Hellesvik spurte etter begrunnelsen for åpningstidspunktet.

Thorvik svarte at begrunnelsen var hensynet til gytingen.

Strand sa at bifangstavregning burde skje ved landing.

V. J. Olsen viste til russeavtalen og begrepet "i den enkelte fangst" og presiserte at Norge var bundet av denne fortolkningen.

Gullestad sa at det fra forhandlingslederen var anbefalt at man ikke gjorde forsøk på å tukle med denne regelen fordi avtalen hang i en tynn tråd.

Strand foreslo at bifangstavregning ble gjort ved landing.

V. J. Olsen tok deretter de to forslagene opp til avstemming.

8 representanter (Johansen, Benjaminson, Strand, Bergvoll, Wold,

Bjørklund, Domstein og Krüger) fant å gå inn for Strands forslag.

6 representanter (Olsen, Rasmussen, Vaage, Eggereide, Trollvik og Hysvær) gikk inn for å opprettholde bifangstavregning også i forhold til den enkelte fangst.

V. J. Olsen refererte forslaget til områdeavgrensning slik det fremgikk av saksdokumentene.

Strand satt frem forslag om nordlig avgrensning på 72° 30 min.

V. J. Olsen foretok deretter avstemming over de to forslagene.

6 representanter (Johansen, Benjaminson, Strand, Bergvoll, Wold og Krüger) gikk innfor for Strands forslag.

8 representanter (Olsen, Rasmussen, Bjørklund, Vaage, Domstein, Eggereide, Trollvik og Hysvær) gikk inn for Fiskeridirektørens forslag.

V. J. Olsen refererte deretter forslaget til krav om merkeregistrering og mantallsføring og konstaterte at Reguleringsrådet var enstemmig på dette punkt.

FISKET ETTER BLÅKVEITE NORD FOR 62 GR. NORD 1980 - 1993.
TONN RUND VEKT.

ÅR	GARN	LINE	TRÅL	ANNET	TOTAL
1980	1,189	336	1,537	94	3,156
1981	730	459	2,948	63	4,200
1982	748	679	1,763	17	3,207
1983	1,648	1,388	1,807	16	4,859
1984	1,200	1,453	1,649	38	4,340
1985	1,668	750	2,933	85	5,436
1986	1,677	497	5,674	44	7,892
1987	2,239	588	4,331	103	7,261
1988	2,815	838	5,381	42	9,076
1989	1,342	197	8,890	192	10,621
1990	1,372	1,491	13,393	987	17,243
1991*	1,904	4,551	20,952	63	27,470
1992*	1,597	1,800	4,352	61	7,810
1993**	2,000	2,100	5,300	100	9,500

*) Foreløpige tall.

***) Prognose.

Tabell 1. Blåkveitefisket med konvensjonelle reiskap i 1993, inklusive bifangst i andre fiskeri. Totalt og vekefangstar. Kvantita i tonn. Sluttsetelført pr. veke 28 i Norges Råfisklags Distrikt.

<u>Veke</u>	<u>Vekefangst</u>	<u>Totalfangst</u>
17	28	129
18	92	221
19	125	346
20	255	601
21	289	890
22	283	1.173
23	247	1.420
24	335	1.755
25	362	2.117
26	337	2.454
27	147	2.601
28	266	2.867

ANTALL FARKOSTER ETTER LENGSTE LENGDE OG FANGSTMENGD. LENGSTE LENGDE I METER - KVANTUM I TONN RUNDVEKT.

ÅRSTALL: 1993

DATAGRUNNLAG: BLÅKVEITE NORD FOR 62 GR. NORD. KONVENSJONELLE REDSKAP.

ANTALL FARKOSTER MED FANGSTKVANTUM MELLOM:

	0 - 0,9 TONN	1 - 4,9 TONN	5 - 9,9 TONN	10 - 19,9 TONN	20 - 29,9 TONN	30 - 39,9 TONN	40 - 49,9 TONN	50 - 59,9 TONN	60 - 69,9 TONN	70 - 79,9 TONN	80 - 89,9 TONN	90 - 99,9 TONN	100 - 149,9 TONN	150 - TONN	SUM BÅTER, ANTALL	SUM I TONN
0,0-11,9 M	12	3	2	2	-	2	-	-	-	-	-	-	-	-	21	113
12,0-14,9 M	8	4	1	14	9	5	2	1	-	-	-	-	-	-	44	767
15,0-19,9 M	13	2	8	8	9	7	12	4	-	-	-	-	-	-	63	1410
20,0-27,9 M	9	3	-	-	3	4	5	4	-	-	-	-	-	-	28	664
28,0- M	13	6	5	10	4	1	1	2	1	1	-	2	1	-	47	957
SUM ANT. BÅTER	55	18	16	34	25	19	20	11	1	1	-	2	1	-	203	
KVANTUM, TONN	10	47	118	506	630	679	904	574	62	71	-	187	124	-		3911

KVANTUM UNDER MIN.FANGST: 0 TONN
 KVANTUM BÅTTYPE UOPPGITT: 0 TONN
 TOTALT KVANTUM: 3911 TONN

ANTALL FARKOSTER ETTER LENGSTE LENGDE OG FARTØYETS HEIMEFYLKE LENGSTE LENGDE I METER - KVANTUM I TONN RUNDVEKT.

ÅRSTALL: 1993

DATAGRUNNLAG: BLÅKVEITE NORD FOR 62 GR. NORD. KONVENSJONELLE REDSKAP.

	FINNM	TROMS	NORDL	N-TRØN	S-TRØN	MØRE&R	SOGN&F	HORDA.	ROGAL.	V-AGD	A-AGD	Ø-FOLD	REST	UOPPG.	ANTALL	TONN
0,0-11,9 M	4	4	6	-	-	6	-	1	-	-	-	-	-	-	21	113
12,0-14,9 M	13	11	13	-	-	4	-	2	-	-	-	-	1	-	44	767
15,0-19,9 M	10	10	39	1	-	3	-	-	-	-	-	-	-	-	63	1410
20,0-27,9 M	2	12	6	-	1	6	1	-	-	-	-	-	-	-	28	664
28,0- M	2	4	-	1	1	28	10	1	-	-	-	-	-	-	47	957
UOPPGITT	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
SUM ANT. BÅTER	31	41	64	2	2	47	11	4	-	-	-	-	1	-	203	
KVANTUM, TONN	504	719	1442	12	72	973	169	20	-	-	-	-	0	-		3911

KVANTUM UNDER MIN.FANGST: 0 TONN

2.5 Greenland Halibut in Sub-areas I and II

Final for checking
3.11.93

Source of information: Report of the Arctic Fisheries Working Group, August/September 1993 (C.M.1994/Assess:2).

Year	1986	1987	1988	1989	1990	1991	1992	1993	Max ¹	Min ¹	Mean ¹
Recommended TAC	20	- ⁴	19	21	15	9	6	7			
Agreed TAC	20	-	-	-	-	-	7 ⁵	7 ⁵			
Official landings	23	19	20	20	23	30	8	-			
Catch as used by ACFM	23	19	20	21	23	30	9	-	89	13	30
Sp. stock biomass	82	73	62	59	62	68	66	80 ²	244	59	109
Recruitment (age 3)	32	33	42	44	39	10 ³	10 ³	10 ³	54	10	33
Mean F(6 - 10,u)	0.34	0.33	0.35	0.29	0.36	0.39	0.14	-	0.41	0.13	0.28

¹Over period 1970-1992. ²Forward projection. ³Assumed. ⁴Precautionary TAC based on recent catches recommended. ⁵Target set by Norwegian authorities. Weights in '000 t, recruitment in millions.

Catches: Landings have been stable at around 20,000 t for more than 10 years, but increased in 1991. A sharp decrease occurred in 1992 due to a cessation of the directed trawl fishery.

Data and assessment: Analytical assessment based on catch-at-age data. Assessment tuned using one time series of survey data and one time series of commercial CPUE data. Restrictions on the fishery made the CPUE for 1992 not comparable with that in previous years, and the data for this year were not used in the assessment.

Fishing mortality: Varying around 0.3 since 1984. The decrease from 1991 to 1992 was due to the restrictions in the fishery.

Recruitment: Has generally varied little between years, but information from several surveys indicates low recent recruitment. The reliability of these indices has not yet been established.

State of stock: Both the total stock and the spawning stock are at historically low levels.

Forecast for 1994:

Assuming $F(93) = 0.11$, Basis: Expected catch, Catch(93) Not calculated, Landings (93) = 11.5.

Option	Basis	F(94)	SSB(94)	Catch(94)	Lnogs(94)	SSB(95)	Consequences/implications
A	No fishing	0	85	0	0	98	SSB increasing.
B	0.5(F92)	0.07		9	9	90	SSB increasing.
C	F93	0.11		13	13	86	SSB stable.
D	F92	0.14		17	17	82	SSB stable.

Weights in '000 t.

Continued fishing at current levels of fishing mortality will lead to a slight increase in catch and an unchanged spawning stock biomass.

Management advice: The total stock biomass is at a historically low level and there are indications of recruitment failure. ACFM considers the stock to be outside safe biological limits.

ACFM recommends that the fishing mortality be reduced to a level which will allow an increase in the spawning stock in the coming years ($F < 0.1$).

Pir-Senteret, 7005 Trondheim
 Sentralbord: 07 52 96 80
 Telegr.adr.: Landsfiskarlag
 Telefax: 07 53 47 42
 Fra 28.10.93:
 Telefon: 73 52 96 80
 Telefax: 73 53 47 42

Fiskeridepartementet

Fiskeridirektoratet

Handwritten: LWW

FISKERIDIREKTORATET	
06. DES 93	
SAKS NR.	DUK NR.
4621/93	1
U.O. V.	

6.12.1993
 J.nr.1887/93
 ark.,
 EL/-

T E L E F A X

FISKET ETTER BLÅKVEITE NORD FOR 62° N I 1994.

Norges Fiskarlag behandlet i landsstyresak 118/93 regulering av "fisket etter blåkveite nord for 62° N i 1994" og fattet følgende vedtak:

- " 1. Norges Fiskarlag tar til etterretning at det heller ikke i 1994 kan gjennomføres et fritt fiske etter blåkveite for alle redskapstyper, og at Norge i fiskeriavtalen med Russland har forpliktet seg til å begrense fisket i 1994.
2. Norges Fiskarlag viser til at anbefalingen fra ACFM gir grunnlag for et høyere uttak av blåkveite i 1994 enn i 1993. Fiskarlaget viser videre til at også de siste to års norske undersøkelser tilsier at det kan være grunnlag for å øke uttaket av blåkveite.

Norges Fiskarlag tilrår på denne bakgrunn at det til et direkte fiske etter blåkveite nord for 62° N avsettes en kvote på 4.500 t for 1994.

3. Norges Fiskarlag tilrår at det direkte fisket etter blåkveite blir forbeholdt konvensjonelle fartøyer, og at det reguleres med differensierte maksimalkvoter etter følgende stige:

Fartøy under 15 m	40 tonn
Fartøy mellom 15 og 20 m	50 tonn
Fartøy over 20 m	55 tonn

Det tilrås at fisket åpnes 1. mai 1994.

Norges Fiskarlag tilrår videre at fartøy som ikke gis anledning til å delta i det direkte fisket etter blåkveite, kan ha inntil 10% innblanding av blåkveite ved fiske etter andre fiskeslag, som avregnes ved landing.

4. Fiskarlaget viser til at den nordlige grensen på 71° 30' N har medført at flåten har beskattet enkelte områder mer enn om grensen hadde vært flyttet lengere nordover. Det foreligger heller ingen biologisk begrunnelse for at grensen skal settes til 71° 30' N.

Norges Fiskarlag går på denne bakgrunn inn for at den nordlige grensen for fiske etter blåkveite settes til 72° 30' N.

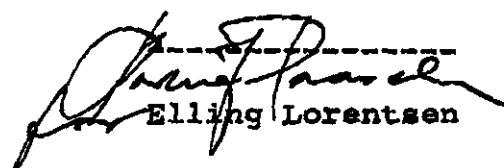
Norges Fiskarlag

Pir-Senteret, 7005 Trondheim
Sentralbord: 07 52 96 80
Telegr.adr.: Landsfiskarlag
Telefax: 07 53 47 42
Fra 28.10.93:
Telefon: 73 52 96 80
Telefax: 73 53 47 42

5. Norges Fiskarlag vil understreke at dersom fartøy velger å ikke delta i fisket i 1994 må dette ikke få konsekvenser for deltagelse senere år."

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Skjervø

Elling Lorentsen

Kopi: Fylkesfiskarlag
Gruppeorganisasjoner

SAK 12/93

REGULERING AV FISKET ETTER SEI I 1994.

V. J. Olsen viste til saksdokumentene der det heter:

1. SEIFISKET I 1993.

1.1. Seifisket sør for 62° N.

Den norske kvoten av sei i Nordsjøen var i 1993 på 48.400 tonn. Av dette ble det overført til EF 3.000 tonn og tredjeland kunne fiske inntil 3.700 tonn. Som tidligere år ble det avsatt en egen kvote for notfisket etter sei sør for 62° N. Denne kvoten var i 1993 på 9.000 tonn. Andre redskapsgrupper som deltar i seifisket i Nordsjøen og Skagerrak ble ikke underlagt kvotereguleringer fra årets begynnelse.

Norge hadde ved utgangen av juni i år fisket 31.000 tonn. Trålerne hadde fisket ca 22.000 tonn av dette kvantumet. Dette innebar at det for andre halvår gjenstod et kvantum på 10.700 tonn for norske fiskere. Trålerflåten hadde på dette tidspunkt få driftsalternativer utenom sei i Nordsjøen, fordi trålfisket etter sei nord for 62° N ble stoppet fra 4. juni. I denne situasjonen oppstod det således et betydelig reguleringsbehov for andre redskapsgrupper enn not i forhold til det kvantum som gjenstod å fiske.

Forslag til regulering av trålergruppen ble sendt på høring til de berørte organisasjoner i juli. På bakgrunn av høringsuttalelsene bestemte Fiskeridepartementet den 22. juli å endre forskrift om regulering av fisket etter sei sør for 62° N i 1993. Endringen innebar bl.a. at det ble fastsatt en gruppekvote på 28.000 tonn for fartøy med torsketråltillatelse eller nordsjø-/industri-tråltillatelse.

Trålfisket etter sei sør for 62° N ble stoppet med virkning fra 9. august.

Vedlagte tabell 1 viser fangstutviklingen i det norske seifisket i Nordsjøen og Skagerrak fra 1986 til 1993. Prognosen for 1993 viser et kvantum på 48.000 tonn, en økning på ca 2.300 tonn i forhold til foregående år.

1.2. Seifisket nord for 62° N.

For 1993 anbefalte ACFM en TAC på 132.000 tonn, og Fiskeridepartementet fastsatte en norsk totalkvote på 128.000 tonn. Et kvantum på 4.000 tonn ble forutsatt tilstrekkelig til å dekke tredjelands fiske. I løpet av reguleringsåret ble det overført 1.000 tonn sei til Russland i bytte mot 1.000 tonn torsk, slik at den norske totalkvoten ble redusert til 127.000 tonn.

Av den norske totalkvoten ved årets begynnelse ble 29.640 tonn avsatt til dekning av et fritt fiske med garn og andre konvensjonelle redskaper. Det ble også avsatt en bufferkvote på 14.000 tonn for fiske etter 1. september 1993. Bufferkvoten ble reservert for fordeling mellom gruppene torsketrål og not. I utgangspunktet skulle vanlige fordelingsnøkler legges til grunn ved fordeling av dette kvantum mellom gruppene. Det resterende kvantum på 84.360 tonn ble fordelt med 45.600 tonn til not og 38.760 tonn til trål. 9.000 tonn av trålkvoten ble avsatt som en egen kvote til fartøy med industritrål og/eller nordsjøtillatelse.

Prognosen for det norske seifisket nord for 62°N i 1993 gir et samlet kvantum på 133.000 tonn, - fordelt på redskapsgrupper: 64.000 tonn til trål, 34.000 tonn til not og 35.000 tonn til garn og andre konvensjonelle redskaper. I tillegg til prognosen for det norske fisket, kommer tredjeland sitt fiske som i henhold til innmeldte tall pr. 24.11. viser en fangst på 6.000 tonn.

Når det gjelder redskapsfordelt fangststatistikk viser en til vedlagte tabell 2.

1.2.1. Notfisket.

Det ble innført maksimalkvoter i notfisket etter sei ved årets begynnelse, og Fiskeridepartementet fastsatte følgende differensierte maksimalkvoter:

Fartøy under 13 m	350 tonn
13 - 14 m	440 tonn
14 - 16 m	530 tonn
16 - 18 m	615 tonn
18 - 20 m	745 tonn
20 - 22 m	870 tonn
22 - 24 m	1.000 tonn

24 - 26 m	1.150 tonn
26 m og over	1.300 tonn

Det ble bestemt at inntil 13.680 tonn av gruppekvoten for not kunne fiskes fram til 20. juli 1993.

Fra 1. september fikk not 4.000 tonn av bufferkvoten, slik at gruppekvoten for not ble 49.600 tonn.

Prognose pr. 23.09.93 viste at notfisket etter sei for 1993 ville ligge vesentlig under gruppekvoten. Gruppekvoten ble derfor opphevet og det ble innført fritt notfiske fra den 29. september. Maksimalkvoteordningen ble likeledes opphevet fra samme tidspunkt.

Notfisket etter sei viste tidlig en svakere utvikling enn forutsatt. Dette skyldtes blant annet at store områder måtte holdes stengt på grunn av for stor innblanding av sei under minstemål. Dessuten bidro en lav omsetning på grunn av generelt lav etterspørsel etter sei i markedet, til å begrense fisket. Som nevnt viser prognosen at notfisket etter sei nord for 62°N kan komme opp i et kvantum på vel 34.000 tonn.

1.2.2. Trålfisket etter sei.

Trålkvoten på 38.760 tonn sei ble fra begynnelsen av året fordelt med 29.760 tonn som gruppekvote til fartøy med torsketråltillatelse og 9.000 tonn som gruppekvote til trålere med industri- og/eller nordsjøtillatelse. Trålerne i sistnevnte gruppe kan drive et konsumfiske med trål i området sør for 65°N, og omfatter de fartøy som tradisjonelt har drevet et trålfiske etter sei på bankene utenfor Møre og Romsdal og Trøndelag. Kvoten for denne gruppen ble ved årets begynnelse fastsatt noe høyere enn historisk fangst skulle tilsi. Begrunnelsen for dette var at bufferkvoten til fordeling etter 1. september var avsatt til fordeling mellom torsketrål og not. For torsketrålerne ble det fra årets begynnelse satt et tak på inntil 1.000 tonn sei pr. fartøy. Nordsjøtrålerne var ikke begrenset med maksimalkvote.

Et særdeles godt seifiske i løpet av sommeren førte til at torsketrålernes fiske etter sei ble stanset 13. juli. Torsketrålerne hadde da i tillegg til at gruppekvoten var oppfisket, et beregnet overfiske på 2.980 tonn. Av nordsjøtrålernes kvote på 9.000 tonn var 2.250 tonn avsatt til fiske etter 1.

september. Da dette fisket ble stoppet 11. juni var imidlertid storparten av kvoten på 9.000 tonn tatt.

Ved fordelingen av bufferkvoten på 14.000 tonn ble 3.000 tonn fratrukket pga. torskestrålernes overfiske. Det gjenstod således 11.000 tonn til fordeling på not og trål. Fra 1. september fikk torskestrålerne 5.500 tonn av bufferkvoten. Samtidig ble maksimalkvoten økt fra 1.000 tonn til 1.300 tonn pr. fartøy. Nordsjøstrålerne ble fra samme dato tildelt en andel av bufferkvoten på 1.500 tonn sei. Dette fisket ble regulert med maksimalkvoter, slik at hvert fartøy kunne fiske innenfor en maksimalkvote på 200 tonn.

På bakgrunn av den svake utviklingen i seinotfisket bestemte Fiskeridepartementet at fra 28. september skulle torskestrålerne få en tilleggskvote på 5.000 tonn. Samtidig ble maksimalkvoten for fartøy med torskestråltillatelse økt fra 1.300 tonn til 1.500 tonn.

Den 21. oktober ble tilleggskvoten for torskestrålerne økt med ytterligere 5.000 tonn til 10.000 tonn sei. Maksimalkvotene ble samtidig økt til 1.700 tonn. Fartøy med industritråltillatelse/-nordsjøtillatelse fikk 21. oktober en tilleggskvote på 1.000 tonn og maksimalkvoten ble fra samme dato økt til 400 tonn.

Torskestrålernes fiske etter sei ble stoppet fra 22. november 1993. Samtidig ble bifangstprosenten satt til 20 % i de enkelte fangster og av landet fangst. Fiskeridepartementet bestemte at fartøy med industritråltillatelse/-nordsjøtillatelse skulle fortsette fisket innenfor tilleggskvoten på 1.000 tonn.

Som nevnt viser prognosen for 1993 at trålfisket etter sei nord for 62° N kan komme opp i et kvantum på ca 64.000 tonn. Av dette vil industristrålerne ha fisket ca 11.000 tonn, mens torskestrålerne har fisket ca. 53.000 tonn.

2. BESTANDSSITUASJONEN.

2.1. Sør for 62° N.

Når det gjelder seifisket i Nordsjøen og Skagerrak, påpeker ACFM i sin siste

anbefaling at gytebestanden de siste årene har vært på et historisk lavmål. Den ble ytterligere redusert fra 1992 til 1993, tiltross for at fiskedødeligheten gradvis har blitt redusert siden 1986. Rekrutteringen og dermed bestandsanslagene framover er usikre fordi en mangler gode mål på styrken til de enkelte årsklasser. ACFM anser bestanden for å være nær eller under grensen for det som kan oppfattes som et forsvarlig biologisk minimum, og anbefaler derfor at fiskedødeligheten i 1994 reduseres med 30 %.

Vurderingene til ACFM fremgår av vedlegg 2.

2.2. Nord for 62° N.

Det foreligger ingen eksakt anbefaling fra ACFM når det gjelder nivå på TAC for den nordlige seibestand. Det fremgår av ICES-arbeidsgruppens rapport at det er påvist økt rekruttering til bestanden som forventes å ta seg opp etter en lang periode hvor gytebestanden har vært på et historisk lavt nivå. Nåværende fiskedødelighet ligger imidlertid over den biologisk optimale og fortsatt utnyttelse på dette nivå kan få gytebestanden tilbake mot det historiske minimum i perioder med liten rekruttering. På kort sikt synes rekrutteringsbestanden ikke å være i fare. ACFM er likevel av den oppfatning at TAC ikke bør være høyere enn 1992 nivå, dvs. $F(92) = 0,42$ som gir en TAC på 158.000 tonn i 1994. $F_{med} = 0,32$ for den nordlige seibestanden. En beskatning på dette nivået vil gi en TAC for 1994 på 132.000 tonn.

På bakgrunn av arbeidsgruppens vurderinger foreslår Fiskeridirektøren en TAC på 145.000 tonn sei, det vil si at $F = 0,38$. Fiskeridirektøren har da lagt seg på et nivå mellom F_{med} og $F(92)$. ACFM sine vurderinger fremgår av vedlegg 3.

3. FORSLAG TIL REGULERINGER I SEIFISKET I 1994.

3.1. Seifisket i Nordsjøen og Skagerrak.

Forhandlingene med EF er enda ikke fullført, men vi kan forvente en kvote til disposisjon for norske fiskere i størrelsesorden 40.000 - 45.000 tonn i 1994.

Ut fra erfaringene de siste to år, der den norske kvoten er blitt overfisket, må vi anta at et slikt kvantum vil bli overskredet hvis det ikke iverksettes særskilte reguleringstiltak.

Det er således et behov for en strammere regulering av seifisket i Nordsjøen og Skagerrak. Fiskeridirektøren finner det hensiktsmessig å benytte samme reguleringsmodell som i seifisket nord for 62° N. Ut fra fangststatistikk de senere år vil Fiskeridirektøren foreslå at det avsettes et kvantum til fritt fiske med garn og andre konvensjonelle redskaper på 5.000 tonn. Videre går en inn for at kvoten til not fastsettes til 7.000 tonn. Det resterende kvantum fordeles til trålerne. Fiskeridirektøren foreslår en fordelingsnøkkel mellom fartøy med torsketrållatelse og industri-/nordsjøtrållatelse på henholdsvis 60 % og 40 %. Ved vurderingen har Fiskeridirektøren lagt vekt på historiske fangster samt en totalvurdering av de to flåtegruppens driftsmuligheter.

Tabellen nedenfor viser fordeling mellom torsketrålerne og industri-/nordsjøtrålerne i perioden 1984 - 1993:

FANGSTKVANTUM I 1000 TONN RUND VEKT.										
År	1984	1985	1986	1987	1988	1989	1990	1991	1992	1993
Torsketrål	51.4	59.7	36.9	24.3	13.3	6.5	3.4	17.9	28.2	29.0
Industri/ nordsjøtrål	11.4	20.9	22.2	24.2	14.0	7.2	7.0	9.0	10.1	6.0
Sum	62.8	80.6	59.1	48.5	27.3	13.7	10.4	26.9	38.3	35.0
PROSENTVIS FORDELING.										
Torsketrål	81.8	74.1	62.4	50.1	48.7	47.4	32.7	66.5	73.6	82.9
Industri/ nordsjøtrål	18.2	25.9	37.6	49.9	51.3	52.6	67.3	33.5	26.4	17.1

Fiskeridirektøren foreslår at det avsettes et kvantum på 5.000 tonn sei til dekning for et fritt fiske med garn og andre konvensjonelle redskaper.

Videre foreslår Fiskeridirektøren at det avsettes 7.000 tonn sei til notgruppen. I tillegg

foreslår Fiskeridirektøren at fartøy som skal delta i seinotfisket må ha eget notbruk og være bemannet og egnet for seinotfiske.

Fiskeridirektøren foreslår at resten av den norske kvoten settes som gruppekvote for trålerne. Denne fordeles med 60 % til fartøy med torsketråltillatelse og 40 % til fartøy med industritrål-/nordsjøtillatelse.

De siste årene, har det målt i antall fartøy vært en relativt liten deltagelse i trålfisket etter sei i Nordsjøen og Skagerrak innenfor gruppen av torsketrålere. Det har også vært stor variasjon i fangsten blant de fartøy som har vært aktive. I 1992 deltok ialt 45 torsketrålere og fangsten varierte fra 4 til vel 2.000 tonn sei pr. fartøy. I 1993 har 42 torsketrålere vært aktive og fangsten pr. tråler varierer fra 4 til vel 3.000 tonn.

Utover en gruppekvote, kan det være ønskelig å regulere fisket ytterligere med maksimumkvoter, men variasjonen i fangstene, som skyldes både ulik fangstkapasitet og ulikt driftsmønster, gjør det vanskelig å foreslå en generell maksimumkvote for denne gruppen. En streng maksimumkvote vil få store fordelingseffekter innad i gruppen, idet enkelte fartøy vil måtte bli relativt sterkt begrenset. Dette gjør det nødvendig å vurdere konkurransehensyn ved et fritt fiske innenfor en gruppekvote opp mot fordelingshensyn, - dvs. i hvilken grad en gjennom en maksimumkvoteordning ønsker å fordele gruppekvoten en har til rådighet på flere fartøy.

Fiskeridirektøren ber derfor Reguleringsrådet vurdere om en skal foreta en ytterligere regulering av torsketrålerne i form av en maksimumkvoteordning for seifisket i Nordsjøen og Skagerrak for 1994.

I industritrålgruppen er det også et mindre antall fartøy som driver et konsumfiske etter sei av kvantumsmessig betydning. F.eks. hadde 35 trålere i denne gruppen årsfangster av sei over 100 tonn i 1992 og største fartøyfangst var på vel 600 tonn. I 1993 er det registrert 24 fartøy med fangst over 100 tonn hvorav største fangst er på 616 tonn. I 1992 hadde to fartøy fangster over 500 tonn mens i år har bare ett fartøy oppnådd ett større kvantum. En maksimumkvote på 500 tonn vil således kunne ha liten reguleringseffekt, men i tilfelle et godt trålfiske etter sei neste år, vil en slik maksimumkvote til en viss grad bidra til å strekke fisket noe ut i tid.

Fiskeridirektøren vil derfor foreslå at det fastsettes en maksimumkvote på 500 tonn for fartøy med industri- og/eller nordsjøtillatelse. Denne ordningen kan endres eller oppheves dersom utviklingen i fisket tilsier dette.

Fiskeridirektøren vil stoppe fisket når gruppekvotene er tatt.

Fiskeridirektøren vil foreslå at bifangstprosenten av sei i konsumfisket etter andre fiskeslag settes til 10 % når maksimal- eller gruppekvotene er oppfisket.

3.2. Seifisket nord for 62° N.

Som nevnt under pkt. 2.2 vil Fiskeridirektøren foreslå at den totale seikvoten nord for 62° N settes til 145.000 tonn. Dersom en forutsetter en kvoteutnyttelse av tredjeland på 6.000 tonn, innebærer dette en kvote til disposisjon for norske fiskere i 1994 på 139.000 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår at det norske seifisket nord for 62° N ikke skal overstige 139.000 tonn i 1994.

3.2.1. Fordeling av kvoten på redskapsgrupper.

Ved fordelingen av totalkvoten på redskapsgrupper i tidligere år har en tatt utgangspunkt i historisk fangst. Tabell 2 i vedlegget gir en oversikt over fangst fordelt på redskapsgrupper i årene 1977-1993.

Kvoten i 1993 ble fordelt på redskapsgrupper ved at det først ble avsatt et kvantum til dekning av et fritt fiske med garn og andre konvensjonelle redskaper. I 1993 er fisket med garn og andre konvensjonelle redskaper anslått til 35.000 tonn. Dette er høyere enn det avsatte kvantum. I utgangspunktet antar en at et tilsvarende kvantum som i 1993 også vil være nødvendig i 1994, og som i tidligere år bør det av totalkvoten avsettes et tilstrekkelig kvantum til dekning av fritt fiske for denne gruppen.

Fiskeridirektøren foreslår derfor at det avsettes et kvantum på 35.000 tonn til dekning av et fritt fiske med garn og andre konvensjonelle redskaper.

Når det gjelder fordelingen mellom trål og not ble det for inneværende år først avsatt en bufferkvote på 14.000 tonn. Det resterende kvantum ble deretter fordelt mellom not og trål. Bufferkvoten ble disponert mellom gruppene ved behov etter 1. september 1993.

Fiskeridirektøren er av den oppfatning at det også for 1994 bør avsettes en bufferkvote for fiske etter 1. september. Det resterende kvantum fordeles mellom not og trål på tilsvarende måte som i år.

Fiskeridirektøren finner at ordningen med bufferkvote bør videreføres og vil derfor

foreslå at det avsettes 19.000 tonn sei som bufferkvote for fiske etter 1. september 1994. Videre foreslås det at det resterende kvantum på 85.000 tonn fordeles med 39.000 tonn til trålerne og 46.000 tonn til notgruppen.

3.2.2. Reguleringer i notfisket etter sei.

3.2.2.1. Maksimalkvoter.

En har hatt blandete erfaringer med å ha maximalkvoter i seinotfisket. Det har imidlertid vist seg å være hensiktsmessig å fastsette differensierte maximalkvoter allerede ved årets begynnelse, for å sikre en viss fordeling av kvoten på deltakende fartøy. Dette til tross for at det for eksempel i år ble innført maximalkvoter ved årets begynnelse og at disse senere ble opphevet grunnet en svak utvikling i fisket.

Det er flere forhold som taler for å innføre maximalkvoter før fisket er kommet i gang. For det første bidrar differensierte maximalkvoter til å sikre en viss inntektsfordeling mellom fartøy i de forskjellige lengdegruppene, samt at det enkelte fartøy gis en bedre mulighet til å planlegge årets fiske. Maximalkvoter kan også føre til at fisket strekkes ut i tid, til fordel for mottaksapparatet. Dessuten unngår en administrativt ekstraarbeid som kreves dersom en må innføre en slik regulering etter at fisket er kommet i gang.

Det må imidlertid påpekes at berettigelsen av maximalkvoter er sterkt avhengig av tilgjengeligheten av sei. Ved liten eller dårlig tilgjengelighet er maximalkvoter mindre berettiget. Det er imidlertid mindre problematisk å liberalisere eller oppheve en kvoteordning enn det er å innføre den etter at fisket er komme i gang.

Fiskeridirektøren foreslår at det fra årets begynnelse innføres differensierte maximalkvoter i seinotfiske etter samme stige som i 1993, se pkt. 1.2.1.

Fiskeridirektøren foreslår i tillegg at fartøy som skal delta i seinotfisket må ha eget notbruk og være bemannet og egnet for seinotfiske.

Fiskeridirektøren vil stoppe fisket når gruppekvoten er tatt. Hvis utviklingen i fisket tilsier det, vil Fiskeridirektøren kunne endre, eventuelt oppheve maximalkvoteordningen.

3.2.2.2. Periodisering av gruppeknoten for not.

Som for 1993 foreslår Fiskeridirektøren at notfisket periodiseres ved at uttaket av sei begrenses slik at inntil 30% av notkvoten kan fiskes fram til 18. juli. Dette innebærer at inntil 13.800 tonn sei kan fiskes fram til 18. juli 1994.

3.2.3. Regulering av trålfisket etter sei nord for 62 N i 1994.

Ved fordelingen av trålknoten på grupper var det for 1993 forutsatt at industri-/nordsjøtrålerne skulle få hele sin andel ved årets begynnelse og således ikke ta del i fordelingen av bufferkvoten. Erfaringer fra i år tilsier imidlertid at det vil være fornuftig å inkludere gruppen i refordelingen i 2. halvår.

På denne bakgrunn foreslår Fiskeridirektøren at trålknoten fordeles med 8.000 tonn til fartøy med industritrål- og nordsjøtillatelse og 31.000 tonn til fartøy med torsketråltillatelse.

Denne fordeling innebærer at skalleseitrålerne får ca 20 % og torsketrålerne ca 80 % av trålerkvoten. Denne fordelingsnøkkelen kan også legges til grunn ved fordeling av trålernes andel av bufferkvoten.

Selv om både torsk og hysekvotene blir betydelig økt i 1994 må en likevel kunne forvente stor interesse for seifiske fra torsketrålerne.

Dette reiser spørsmålet om ytterligere reguleringstiltak i trålfisket for å sikre en rimelig fordeling av kvoter på fartøy og en fordeling av råstoffet ut over året.

Blant fartøyene med torsketråltillatelse er det store forskjeller i driftsmønster når det gjelder fiske etter sei. I 1993 ble det ved årets begynnelse satt et maksimalt uttak for det enkelte fartøy på 1.000 tonn. Da fisket ble stoppet i juli 1993, var det et fåtall fartøy som hadde fisket størstedelen av kvoten. Lavere maksimalkvote ville i utgangspunktet kunne innebære at flere fartøy får adgang til å delta i fisket og fisket ville blitt strukket ut i tid.

Når det gjelder fartøy med industritråltillatelse er behovet for et stort seikvantum meget varierende. Manglende torsk og hysekvoter medfører at de nyere fartøy innen gruppen har et driftsmønster som i stor grad er basert på seifiske. Ved årets begynnelse i 1993 ble fisket periodisert ved at 6.750 tonn sei ble fordelt på perioden 1. januar - 30. august og de resterende 2.250 tonn fra 1. september og ut året. På bakgrunn av den avsatte

bufferkvoten fra 1. september foreslås det ingen periodisering for denne gruppen i 1994. Isteden foreslår en at det settes et maksimalt uttak for det enkelte fartøy på 1.500 tonn for fartøy med industritrål-/nordsjøtillatelse.

I forbindelse med fordelingen av bufferkvoten den 1. september vil det kunne bli foretatt en ny vurdering av maksimal- og gruppekvotene for fartøy med torskestråltillatelse og industritrål-/nordsjøtillatelse.

Fiskeridirektøren foreslår at det settes en maksimalkvote på 1.000 tonn for trålere med torskestråltillatelse og en maksimalkvote på 1.500 tonn for fartøy med industritrål-/nordsjøtillatelse. Maksimalkvotene kan endres eller oppheves hvis utviklingen i fisket tilsier dette.

V. J. Olsen refererte forslaget til fiske av sei sør for 62° N og ba om synspunkt.

Eggereide sa at på bakgrunn av at de norske kvotene var overfisket i år oppfordret han til at kvotene for neste år ble overholdt.

V. J. Olsen refererte forslaget til avsetning av 5.000 tonn til konvensjonelle redskap. Reguleringsrådet var enig i denne avsetningen.

V. J. Olsen viste deretter til forslaget om kvote på 7.000 tonn til notgruppen.

Benjaminson foreslo 9.000 tonn til not.

V. J. Olsen viste til problematikken med småsei og den nedtrapping som hadde vært foretatt. Han viste også til at fartøygruppen i 1992 hadde fisket 7.000 tonn og at den foreløpige prognosen for 1993 lå an til 4.000 tonn.

Domstein hevdet at det hadde vært avsetningsproblemer i 1993 og at det var fullt mulig å omsette 9.000 tonn neste år.

Gullestad sa at seikvoten sør for 62° N var blitt overfisket både i 1992 og 1993. Han pekte på at dette var et nytt problem og at det ikke lenger var anledning til for å gi romslige kvoter fordi det var oppstått et fordelingsproblem. Han pekte også på at et overfiske måtte betales dyrt i torskeekvivalenter i EF-avtalen.

Benjaminson viste til at det aktuelle fisket hadde stor betydning for en bestemt gruppe

fiskere.

Hellesvik henviste til på minstemålet på 32 cm og spurte om TACen korresponderte med at det ble fisket på så liten sei.

Jacobsen svarte at dette lå i prognosen for beskatning.

Maråk spurte om det var riktig å foreslå at notgruppen skulle få adgang til å fiske mer, når denne beskattet småfisk og bestanden var redusert.

Strand foreslo at kvoten ble satt til 8.000 tonn og at det ble foretatt refordeling i løpet av sommeren.

V. J. Olsen spurte om det var mulig å komme til enighet om en kvote for notgruppen på 8.000 tonn.

Hellesvik sa at årsaken til at man ikke fremmet krav om å øke minstemålet fra 32 cm overfor EF, var at det norske kystfisket derved ville opphøre.

Wåge viste til at EF hadde minstemål på 35 cm i Nordsjøen. Han sa også at hvis minstemålet i norsk sone ble økt med bare 1 cm ville dette fisket ta slutt.

V. J. Olsen tok deretter forslaget fra Strand til avstemning og kunne konstatere at Reguleringsrådet var enig i å avsette 8.000 tonn.

V. J. Olsen refererte deretter forslaget til trål og fordeling mellom torsketrålere og trålere med nordsjøtillatelse.

Stonghagen sa at industrifiskerne var imot oppsplitting og at de også var imot innføring av maksimumkvote for industritrålerne.

Maråk sa at torsketrålerne heller ikke ønsket oppdeling.

Gullestad viste til at det i 1993 hadde vært en tidlig stopp i fisket. Dette hadde resultert i henvendelser fra industritrålerne om at disse ønsket å fiske om høsten. Han sa videre at hvis det var ønskelig fra utøverne ville ikke myndighetene ha motforestillinger mot økt konkurranse.

Strand foreslo at 20 % av kvoten ble periodisert til fiske etter 1. august.

V. J. Olsen kunne deretter konstatere at Reguleringsrådet var enig i dette forslaget.

Han konstaterte deretter at rådet også var enig i at Fiskeridirektøren burde ha hjemmel til å stoppe fisket og at bifangsten ble satt til 10 %.

V. J. Olsen viste deretter til saksdokumentene og seifisket nord for 62° N. Han ga deretter ordet til Havforskningen på grunn av en forventet diskusjon om TAC.

Jacobsen sa at Fiskeridirektørens forslag var et skritt på riktig vei utfra bestandens tilstand. Det hadde vært gjennomført tokt i høst som indikerte at 1989-årsklassen var god. Dette så også ut til å gjelde 1990-årsklassen. 1991 var imidlertid en dårligere årsklasse.

Han fremholdt at prognosene fra ACFM ikke tilsa endring i anbefalingen.

V. J. Olsen refererte deretter forslaget til norsk kvote på 139.000 tonn.

Hellesvik hevdet at manglende vekst i bestanden skyldtes at TAC hadde vært overskredet i en årrekke. I tillegg kom beskatning av liten fisk. Han mente derfor at kvoten burde settes ned.

Wold var enig i Fiskeridirektørens forslag.

Vaage foreslo at kvoten ble satt til totalt 125.000 tonn inklusive tredjelands fiske.

Eggereide var enig i at kvoten burde reduseres til dette nivå.

V. J. Olsen oppsummerte deretter de to forslagene og foretok avstemning: 4 representanter (Vaage, Eggereide, Hysvær og Trollvik) gikk inn for Vaages forslag.

9 representanter (Olsen, Johansen, Benjaminson, Strand, Bergvoll, Wold, Bjørklund, Kryger og Domstein) gikk inn for Fiskeridirektørens forslag.

1 representant (Rasmussen) var ikke til stede ved avstemningen.

V. J. Olsen viste til saksdokumentene og avsetning av kvantum til dekning av fritt fiske for konvensjonelle redskap. Han kunne konstatere at Reguleringsrådet var enig i dette forslaget.

V. J. Olsen refererte deretter forslaget til bufferkvote og ba om synspunkt.

Krüger pekte på at seinotfisket hadde vært problematisk i flere år og at det neste år ville være sterke begrensninger på føringsmidler. Han mente det var å gi et feilt signal hvis not fortsatt fikk store kvanta. Han hevdet at det var fartøy i seinotfisket som overhodet ikke var egnet og utrustet for dette fisket.

Han foreslo at bufferkvoten bli satt til 19.000 tonn som foreslått av Fiskeridirektøren, men at man på det resterende kvantum foretok en lik fordeling 50/50 % mellom trål og not.

Wold sa at fiskarlaget ikke ønsket bufferkvoter, men en fordeling 54 % til not og 46 % til trål etter at det var avsatt kvantum til konvensjonelle redskaper.

Han foreslo derfor 56.000 tonn til notgruppen.

Krüger hevdet at forslaget var urealistisk og skapte forventninger som ikke kunne innfries. Han sa videre at det ble fisket mye småsei som industrien ikke hadde utstyr for å bearbeide.

Wold påstod at industrien ikke hadde ønsket sei. Han pekte videre på at hvis Norges Fiskarlag var enig i fordelingen innebar dette at fiskerne var enig.

Andreassen sa at en ikke burde stå på et standpunkt, selv om det en gang var inngått enighet, når verden i mellomtiden hadde forandret seg.

Gullestad viste til at fiskarlagets forslag ikke hadde noen mekanisme som fanget opp refordeling. Han pekte på at det ville være fornuftig med en bufferkvote som i utgangspunktet skulle følge fordelingsnøkkelen hvis dette var behovet.

Wold spurte om det kunne inngås en kompromiss på en bufferkvote på 14.000 tonn.

Krüger sa at bufferkvoten måtte være minst 19.000 tonn og at man ikke burde drive et spill for galleriet.

Bergvoll hevdet at seifisket i utgangspunktet var ressursøding, men han synes Fiskeridirektørens forslag var godt og representerte en videreføring av det kompromiss som var inngått i 1993. Tråltrederiforeningen hadde ønske om en øket bufferkvote. Han ville derfor støtte Fiskeridirektørens forslag.

Maråk sa at fiskarlagets forslag innebar at trålerne ble stoppet i juni.

Wold sa at han kunne være villig til å gå inn for Fiskeridirektørens forslag.

Hysvær var enig i en avsetning på 19.000 tonn og fordeling 50/50.

Bergvoll sa at fordelingsnøkkelen burde opprettholdes for fredens skyld og han kunne derved ikke støtte 50/50.

Bjørklund støttet Krügers forslag.

Gullestad viste til at i Fiskeridirektørens forslag lå nøkkelen som hadde lagt fast i mange år og at det var en forutsetning at denne nøkkelen også i utgangspunktet skulle legges til grunn ved fordeling av bufferkvote.

Wold sa at han trakk sitt forslag og gikk inn for Fiskeridirektørens.

V. J. Olsen refererte deretter de to forslagene og foretok avstemming.

Han konstaterte første at det nå var enighet om å avsette 19.000 tonn til bufferkvote.

Når det gjaldt spørsmål om fordeling mellom gruppene gikk 4 representanter (Krüger, Domstein, Bjørklund og Hysvær) inn for forslaget til fordeling 50/50.

9 representanter (Olsen, Rasmussen, Johansen, Benjaminson, Strand, Bergvoll, Wold, Eggereide og Trollvik) gikk inn for Fiskeridirektørens forslag.

1 representant (Vaage) avholdt seg fra å stemme.

V. J. Olsen refererte deretter forslagene nederst på side 9 i saksdokumentene og konstaterte at et enstemmig Reguleringsråd gikk inn for forslaget til stige slik denne fremgår av saksdokumentene.

Videre var det enighet til kravet om at fartøyet skulle være egnet og bemannet og til at Fiskeridirektøren burde ha hjemmel til å stoppe fisket når kvoten var tatt.

V. J. Olsen viste deretter til forslaget om periodisering og ba om synspunkter.

Wold foreslo kvoten periodisert med 40 % det vil si 18.400 tonn på første periode.

Olsen sa seg villig til å endre sitt forslag i samsvar med Norges Fiskarlags hvis en derved kunne oppnå enighet. Han kunne deretter slå fast at det var enighet om å avsette 40 % til første periode.

V. J. Olsen viste til forslag om regulering av trålfiske etter sei nord for 62° N og refererte forslaget til fordeling mellom trålergruppene.

Krüger hevdet at skalleseitrålerne på bakgrunn av økt torskeandel burde reduseres med 2.000 tonn sei. Han foreslo derfor 33.000 tonn til torsketrålerne og 6.000 tonn til fartøy med nordsjøtillatelse.

Wold sa at Norges Fiskarlag ville støtte Fiskeridirektørens forslag.

Strand var enig i at 8.000 tonn pluss forventet adgang til bufferkvoten var sammenfallende med fiskarlagets forslag på 12.000 tonn uten bufferkvote.

Olsen foretok deretter avstemming over de to alternative forslagene:

4 representanter (Bjørklund, Krüger, Domstein og Hysvær) gikk inn for Krügers forslag.

8 representanter (Olsen, Rasmussen, Johansen, Benjaminson, Strand, Bergvoll, Wold og Trollvik) støttet Fiskeridirektørens forslag.

2 representanter (Vaage og Eggereide) avholdt seg fra å stemme.

V. J. Olsen viste deretter til forslaget om maksimalkvote.

Wold foreslo følgende maksimalkvoter for trålerne:

01.01. til 30.04. - 750 tonn, 01.05. til 31.08. - 750 tonn og 01.09. til 31.12. - 500 tonn.

Krüger sa at fiskarlagets forslag var hentet fra Norske Trålrederiers Forening og derved basert på en TAC på 160.000 tonn. Han ville derfor støtte Fiskeridirektørens forslag og mente at maksimalkvoten burde være 1.000 tonn for hele året.

Strand foreslo at maksimalkvoten ble satt til 1.200 tonn.

V. J. Olsen sa at han ikke var opptatt av et tak i en bestemt størrelse, men at ikke fiske ble stoppet for tidlig.

Bergvoll fremhevet at trålrederiforeningens forslag nettopp skulle sikre fordeling gjennom hele året. Han foreslo 600 tonn frem til 1. mai og 600 tonn frem til 1. september. Han sa at dette kun innebar en periodisering av Strands forslag.

Wold støttet Bergvolls forslag.

Maråk sa at inneværende år var kvoten 29.000 tonn med maksimalkvote på 1.000 tonn pr. fartøy. Dette varte kun til ut i juni måned. Han mente derfor at man burde gå inn for Fiskeridirektørens forslag.

V. J. Olsen refererte de fremkomne forslag. Dette resulterte i at samtliges forslagstillere trakk sine forslag og at det deretter var enighet om å gå inn for Fiskeridirektørens opprinnelige forslag til makskvote på 1.000 tonn.

VEDLEGG 1.

TABELL 1.

SEIFISKET I NORDSJØEN OG SKAGERRAK, ICES-OMRÅDE IIIA OG IV. NORSKE FANGSTER I TUSEN TONN RUND VEKT.

ÅR	NOT	KONVENsjONELLE REDSKAPER			TRÅL			SUM KONSUM	BIFANGST I IND.TRÅL FISKET	TOTAL
		GARN	ANNET	SUM	TORSKE TRÅL	IND./NORDSJØ TRÅLERE	SUM			
1977	6.4	3.1	0.7	3.8	4.7	..	4.7	14.9	4.4	19.3
1978	3.3	9.5	0.6	10.1	4.2	..	4.2	17.6	2.5	20.1
1979	5.8	4.7	0.8	5.5	6.3	..	6.3	17.6	1.1	18.7
1980	7.7	15.3	0.9	16.2	24.1	..	24.1	48.0	0.4	48.4
1981	9.1	22.0	1.5	23.5	23.3	..	23.3	55.9	1.3	57.2
1982	9.3	15.0	0.8	15.8	47.5	..	47.5	72.6	5.0	77.6
1983	14.0	9.3	1.2	10.5	48.9	7.9	56.8	81.3	1.4	82.7
1984	17.2	7.7	1.5	9.2	51.4	11.4	62.8	89.2	5.6	94.8
1985	14.6	5.0	1.5	6.5	59.7	20.9	80.6	101.7	7.5	109.2
1986	4.1	2.9	1.2	4.1	36.9	22.2	59.1	67.3	1.5	68.8
1987	12.4	4.1	4.1	8.2	24.3	24.2	48.5	69.1	4.0	73.1
1988	8.3	3.4	1.0	4.4	13.3	14.0	27.3	40.0	0.7	40.7
1989	6.8	3.2	1.1	4.3	6.5	7.2	13.7	24.8	1.8	26.6
1990	4.9	3.3	1.1	4.4	3.4	7.0	10.4	19.7	2.3	22.0
1991*	4.5	2.7	1.0	3.7	17.9	9.0	26.9	35.1	0.7	35.8
1992*	7.5	3.5	1.0	4.5	28.2	10.1	38.3	50.3	..	50.3
1993**	4.0	8.0	1.0	9	29.0	6.0	35.0	48.0	..	48.0

*) Foreløpige tall.

**) Prognose.

Rifangst av sei i industritrålfisket er beregnet ved Havforskningsinstituttet.

TABELL 2.

SEIFISKET NORD FOR STAD, ICES-OMRÅDE I OG II. NORSKE FANGSTER I TUSEN TONN RUND VEKT.

ÅR	NOT	GARN	TRÅL	ANNET	SUM
1977	75.2	19.3	26.4	12.7	133.6
1978	62.9	21.1	24.3	13.9	122.2
1979	74.7	21.6	29.2	15.8	141.3
1980	61.3	21.1	31.1	15.4	128.9
1981	64.3	24.0	63.0	14.8	166.1
1982	76.4	16.7	51.0	15.6	159.7
1983	54.1	19.6	60.8	15.1	149.6
1984	36.4	23.7	79.6	13.1	152.8
1985	31.1	14.6	46.7	11.5	103.9
1986	7.9	12.3	31.9	8.2	60.3
1987	34.9	19.0	21.3	10.8	86.0
1988	43.5	15.3	39.4	10.0	108.2
1989	48.6	16.8	41.2	12.4	119.0
1990	24.6	19.3	40.4	7.9	92.2
1991*)	38.9	18.9	38.3	9.4	105.5
1992*)	27.1	22.3	56.3	11.3	117.0
1993**)	34	21	64	14	133.0

*) Foreløpige tall.

**) Prognose.

1.1.1002

3.5.5 Saithe in Sub-area IV and Division IIIa (North Sea)

4 Nov. - Final for checking

Source of information: Report of the Working Group on the Assessment of Demersal Stocks in the North Sea and Skagerrak, Copenhagen, October 1993 (C.M.1994/Assess:6).

Year	1986	1987	1988	1989	1990	1991	1992	1993	Max ¹	Min ¹	Mean ¹
Recommended TAC	195	<198	156	170	120	125	≤102	93			
Agreed TAC	240	173	165	170	120	125	110	93			
Official landings	167	154	113	92	84	92	94	-			
Unallocated landings	-3	-5	-8	-	4	7	-2	-			
Discards/sliping	-	-	-	-	-	-	-	-			
Catch as used by ACFM	164	149	105	92	88	99	92	-	320	88	175
Sp. stock biomass	95	98	102	84	69	70	81	81 ²	455	70	205
Recruitment (age 1)	92	179	201	108	191 ³	191 ³	191 ³		643	92	221
Mean F(3 - 6,u)	0.93	0.68	0.67	0.73	0.59	0.59	0.59	-	0.93	0.30	0.58

¹Over period 1970-1992. ²Forward projection. ³Assumed. Weights in '000 t, recruitment in millions.

⊙ Catches: Since 1986, the catches have been considerably less than the agreed TAC and are presently at a historically low level.

Data and assessment: Analytical assessment of catch-at-age data using CPUE. No independent estimates of year class strength.

Fishing mortality: Increased up to 1986 with a shift towards heavy exploitation on fairly young fish. Fishing mortality decreased between 1986 and 1990, and seems to have stabilised since 1990.

Recruitment: No independent estimates of recruitment are available. The last 6 year classes estimated from catches have been below the average of the preceding decade.

State of stock: The stock is declining and is now at a historically low level.

Forecast for 1994: The reliability of short-term forecasts is entirely dependent on the estimate of recruiting year classes. Since such estimates are not available the forecast below is based on average recruitment. Actual catch opportunities will depend entirely on the actual size of recruiting year classes.

Assuming $F(93) = 0.59$, Basis: $F(93) = F(92)$, Landings (93) = 89.

Option	Basis	F(94)	SSB(94)	Catch(94)	Lndgs(94)	SSB(95)	Consequences/implications
A	0.6F(92)	0.36	76	-	64	108	SSB increases.
B	0.8F(92)	0.47		-	81	96	
C	1.0F(92)	0.59		-	97	85	

Weights in '000 t.

Continued fishing at current levels of fishing mortality will lead to a slight increase in SSB due to the assumption of average recruitment.

Management advice : ^{due to or} The stock is considered to be outside safe biological limits. ACFM recommends that the ~~fishing effort in the directed fisheries on saithe is reduced significantly and on a sustained basis relative to effort levels in the most recent years.~~

fishing mortality be reduced by 30%

Version 2

Special remarks : A significant reduction in fishing effort is, as a minimum, a reduction to 70% of the effort level in recent years implemented in such a way that a similar reduction in fishing mortality is achieved.

Since 1989 the SSB has stabilised around a record low level and had been declining for several years up till then. Fishing mortality is high and average recruitment will be insufficient to maintain the SSB. The stock is thus in a state which is without precedent and for which advice cannot be based on historical experience. ACFM is concerned that this stock is close to or outside safe biological limits.

Furthermore, there are no measures of recent recruitment on which to base a forecast of the SSB or short-term catches. ACFM has formerly advised a reduction of the fishing mortality to 70% of the level in 1991. The TAC which was set to accomplish this was based on forecasts which assumed average recruitment to year classes contributing 90% to the catch prediction. Since recent recruitment has been below average the forecast of the catches associated with a reduction of the fishing mortality by 30% have been overestimates. The result is that the fishing mortality has been maintained at a high level even though the TAC has not been taken. Regulation through a TAC is obviously not the appropriate tool to achieve a target fishing mortality in this case. The advice is therefore, to reduce fishing mortality through effort measures.

Ludwig 3

2.3 North-East Arctic Saithe

Final for checking
3.11.93

Source of information: Report of the Arctic Fisheries Working Group, August/September 1993 (C.M.1994/Assess:2).

Year	1986	1987	1988	1989	1990	1991	1992	1993	Max ¹	Min ¹	Mean ¹
Recommended TAC	74 ⁴	<90	<83	120	93	90	115 ⁶	132 ⁴			
Agreed TAC ⁵	-	-	-	120	103	100	115	132			
Official landings	67	92	114	122	96	108	125	-			
Catch as used by ACFM	70	92	115	123	95	108	125	-	262	70	162
Sp. stock biomass	75	73	68	98	98	86	79	67 ²	605	68	265
Recruitment (age 1)	119	105	123	358	360 ³	255 ³	255 ³	255 ³	456	105	279
Mean F(3 - 6,u)	.40	.35	.42	.59	.48	.41	.42	-	.74	.16	.42

¹Over period 1960-1992. ²Forward projection. ³Assumed. ⁴Catch at F_{max} . Reduction to this level as quickly as possible recommended. ⁵Target set by Norwegian authorities. ⁶Predicted catch at *status quo* F. Weights in '000 t, recruitment in millions.

Catches: From a level at or above 150,000 t during the 10 years prior to 1985, the landings decreased rapidly to the lowest on record in 1986. Since then the catches have fluctuated reaching 125,000 t in 1992.

Data and assessment: Analytical assessment based on catch-at-age data. Assessment tuned using CPUE from Norwegian trawlers and purse seiners and acoustic survey data. Reliable recruitment indices are not available.

Fishing mortality: Fishing mortality has been higher than F_{msy} since 1970. Since 1989, fishing mortality has declined.

Recruitment: The 1983 year class was strong, the 1984 year class average and the year classes of 1985, 1986 and 1987 were very poor. The 1988 year class appears to be strong.

the spawning stock is at present close to record low level.

State of stock: Due to improved recruitment the stock is expected to increase.

Forecast for 1994:

Assuming $F(93) = 0.41$, Basis: Expected catch; Catch(93) = , Landings (93) = 138.

Option	Basis	F(94)	SSB(94)	Catch(94)	Lndgs(94)	SSB(95)	Consequences/implications
A	F_{low}	0.20	124	83		217	SSB increasing
B	F_{msy}	0.26		106		202	SSB increasing
C	F_{msy}	0.34		132		185	SSB increasing
D	F(92)	0.42		158		169	SSB increasing

Weights in '000 t.

Continued fishing at current levels of fishing mortality will lead to a slight increase in catches and to an increase in spawning stock biomass.

Management advice: The stock is at present considered to be outside safe biological limits but it is expected to improve in the near future. To reduce the probability that the stock will not decrease to levels outside safe biological limits in the medium-term, ACFM recommends that fishing mortality should not be allowed to increase.

Special comments: There are no indices of recruitment for this stock and for this reason the predicted catch and SSB figures given above are very uncertain.

Norges Fiskarlag

Pir-Senteret, 7005 Trondheim
Sentralbord: 07 52 96 80
Telegr.adr.: Landsfiskarlag
Telefax: 07 53 47 42
Fra 28.10.93:
Telefon: 73 52 96 80
Telefax: 73 53 47 42

FISKERIDIREKTORATET

Fiskeridepartementet

06. DES 93

Fiskeridirektoratet

SAKSMR.

DOK.NR.

4630/93

6.12.1993

J.nr.1886/93

ark.,

EL/-

TELEFAX

FISKET ETTER SEI I 1994.

Norges Fiskarlag behandlet i landsstyresak 117/93 reguleringene av "fisket etter sei i 1994" og fattet følgende vedtak:

"1. Norges Fiskarlag vil vise til at bestandssituasjonen for sei nord for 62° N er god, og går inn for at norske fiskere i 1994 kan fiske innenfor en kvote på 140.000 tonn.

2. Den norske kvoten tilrås fordelt på gruppene fra årets begynnelse med følgende fordeling på gruppene:

Konvensjonelle redskaper	26%	(36.400 tonn)
Notgruppen	40%	(56.000 tonn)
Trålergruppen	34%	(47.600 tonn)

Av trålergruppens andel avsettes 12.000 tonn til fartøy med Nordsjøtillatelse, og 25% av dette kvantumet forbeholdes et fiske etter 1. september 1994.

For fartøy med torsketråltillatelse periodiseres gruppekvoten slik at 30% settes av til et fiske etter 1. september 1994.

3. Fisket etter sei med not nord for 62° N i 1994 tilrås regulert med differensierte maksimumkvoter etter samme stige som i 1993, hvilket gir

Fartøy under 13 m	380 tonn
13 - 14 m	480 tonn
14 - 16 m	580 tonn
16 - 18 m	680 tonn
18 - 20 m	810 tonn
20 - 22 m	950 tonn
22 - 24 m	1.100 tonn
24 - 26 m	1.250 tonn
26 m og over	1.450 tonn

Norges Fiskarlag tilrår videre at gruppekvoten for fisket etter sei med not periodiseres i 1994 med 40% fram til 19. juli og 60% fra og med 20. juli. Det forutsettes at det kan foretas justeringer dersom utviklingen i fisket skulle tilsi dette.

4. Norges Fiskarlag vil tilrå at det i 1994 blir innført periodiserte maksimumkvoter i trålfisket etter sei for torsketrålere, og at det fastsettes følgende maksimumkvoter pr. fartøy:

Norges Fiskarlag

Pir-Senteret, 7005 Trondheim
 Sentralbord: 07 52 96 80
 Telegr.adr.: Landsfiskarlag
 Telefax: 07 53 47 42
 Fra 28.10.93:
 Telefon: 73 52 96 80
 Telefax: 73 53 47 42

1.1 - 30.4	750 t
1.5 - 31.8	750 t
1.9 - 31.12	500 t

FISKET ETTER SEI SØR FOR 62° N I 1994.

1. Norges Fiskarlag forutsetter en kvote av sei sør for 62° N i 1994 omlag på årets nivå.
2. Med bakgrunn i den økte aktiviteten i fisket etter sei sør for 62° N i 1993, vil Norges Fiskarlag tilrå at man for 1994 fastsetter gruppekvoter.

Norges Fiskarlag tilrå at det av totalkvoten avsettes 9.000 tonn til notgruppen. Det resterende kvantum fordeles med 80% til trålergruppen og 20% til konvensjonelle redskaper. Av trålergruppens kvote avsettes det 10% til et fiske etter 1. september.

Det forutsettes at det kan foretas endringer i denne fordelingen dersom utviklingen i fisket skulle tilsi dette."

Med hilsen
 NORGES FISKARLAG

Jan Skjærås
 Jan Skjærås

Elling Lorentsen
 Elling Lorentsen

Kopi: Fylkesfiskarlag
 Gruppeorganisasjoner

SAK 13/93

REGULERING AV FISKET ETTER REKER I 1994.

V. J. Olsen viste til saksdokumentene der det fremkommer:

A) VED GRØNLAND

Fisket i 1993.

Norske fartøy fikk etter kvoteforhandlingene med EF også i 1993 til disposisjon en kvote på 2500 tonn reker ved Øst-Grønland.

Antall fartøy som fyller vilkårene for deltakelse i dette fisket er i løpet av 1993 redusert fra 20 til 19 fartøy. Dette skyldes at ett av fartøyene som hadde adgang til å delta i rekefisket ved Grønland, gikk konkurs. Kvoten for dette fartøyet ble etter klage til Fiskeridepartementet tillatt fordelt på tre av de andre fartøyene. Tilsagnet ble på nærmere vilkår begrenset til 1993.

Fristen for å delta i fisket ble i samsvar med etablert praksis satt til 15. september 1993. Det ble imidlertid åpnet for dispensasjon i særlige tilfeller. Dispensasjon ble gitt i ett tilfelle, med ble ikke benyttet. Samtlige 19 fartøy har deltatt i rekefisket ved Grønland i 1993.

Fiskeridirektøren fikk fullmakt til å avvikle en eventuell refordeling på den mest hensiktsmessige måten. De ordinære fartøykvotene ble således opphevet fra og med 1. november. Fra samme tidspunkt ble det ved refordeling tildelt nye fartøykvoter til samtlige fartøy som ønsket å fortsette fisket. Refordelingsdatoen er i samsvar med tidligere praksis. Etter refordeling viser fangststatistikk pr. 20.11. at det gjenstår ca. 800 tonn av kvoten på 2.500 tonn.

Grønlandske myndigheter innførte fra 1. april 1993 nye tekniske reguleringstiltak. Maskevidden i "cod-end" i trålen skulle fra samme dato økes fra 45 mm til 55 mm. Fra 1. april 1994 skulle maskevidden i hele trålen økes til 55 mm.

I slutten av juli ble Fiskeridirektøren imidlertid underrettet om at Grønlands

Hjemmestyre hadde opphevet disse bestemmelsene og at bestemmelsen om maskevidde på 45 mm i hele trålen skulle opprettholdes. Begrunnelse for dette var at det ikke var påvist tilstrekkelige resultater når det gjaldt selektering av småreker.

Grønland er som kjent i ferd med å bygge ut et inspeksjonssystem som innebærer at det på hvert fartøy kontinuerlig skal være to inspektører. Fra inneværende år har således seks fartøy til enhver tid hatt inspektører ombord under fiske. Etter det Fiskeridirektøren erfarer har dette fungert tilfredsstillende.

Mens norske myndigheter har søkt å få utvidet det antall fartøy som til enhver tid tillates å fiske i sonen, opplyste grønlandske myndigheter at de for 1993 hadde til hensikt å redusere dette antallet til fem. Fra norsk side ble det vist til at en slik begrensning ville frata fartøyene muligheten til å ta den tildelte kvoten. Kravet ble således frafalt og 15 fartøy har til enhver tid kunne fiske i grønlandske farvann.

Fisket i 1994.

Fiskeriforhandlingene mellom Norge og Grønland finner sted i Oslo 16. og 17. desember d.å. Fiskeridirektøren har ikke mottatt opplysninger om at grønlandske myndigheter har til hensikt å innføre ytterligere tekniske regulerings tiltak i rekefisket ved Grønland, som kan føre til at gjennomføringen av det norske fiske i området vanskeliggjøres.

Forutsatt at Norge etter forhandlingene med EF tildeles tilsvarende kvote av reker ved Øst-Grønland i 1994, vil Fiskeridirektøren tilrå at det tas sikte på å følge et tilsvarende reguleringsopplegg som i 1993.

B) NORDSJØEN/SKAGERRAK

Fisket i 1993.

ACFM ga også for 1993 en samlet anbefaling for ICES-områdene IIIa og IVa, som innebar at TAC ikke burde overstige 15.000 tonn reker. TAC ble i kvoteavtalen med EF og Sverige fastsatt i tråd med anbefalingen.

30% av kvoten ble avsatt til fiske i Norges økonomiske sone (ICES-område IVa) og 70% til fiske i Skagerrak (ICES-område IIIa). Dette innebar en geografisk fordeling på hhv. 4.500 tonn og 10.500 tonn. Norge ble tildelt en kvote på 4.894 tonn reker i Skagerrak.

EF ble tildelt en kvote på 900 tonn og Sverige en kvote på 145 tonn reker i Norges økonomiske sone i Nordsjøen.

Norske fartøy har ved utgangen av oktober fisket 3.065 tonn reker i Nordsjøen og 3.030 tonn reker i Skagerrak. Fisket i disse områdene har fra norsk side vært regulert under ett. Vilkår for deltakelse i fisket er at fartøyet må være merkeregistrert samt at eier av fartøyet må være oppført i fiskermanntallet.

Fartøyene har hatt adgang til å ta turkvoter på inntil 4 tonn. Dersom fartøy ikke har landet fangst fra en tur, er fartøyet blitt kontrollert av Fiskeridirektoratets kontrollverk før ny tur kunne påbegynnes. Fisket har videre vært regulert ved helligdagsfredning.

Fisket i 1994.

ACFM har for 1994 en samlet anbefaling på 18.000 tonn reker innenfor ICES-områdene IIIa og IVa.

Norge har i forhandlingene med EF og Sverige om fisket i Skagerrak forpliktet seg til å fastsette TAC på 5.400 tonn reker i norsk del av ICES IVa, hvilket tilsvarer 30 % av samlet TAC på 18.000 tonn som er avtalt for Nordsjøen og Skagerrak.

Dette vil innebære en geografiske fordeling på henholdsvis 5.400 tonn i Nordsjøen og 12.600 tonn i Skagerrak. Av kvotene i Skagerrak er Norge tildelt kvote på 5.872 tonn. Den norske kvoten i Nordsjøen vil få en mindre reduksjon når forhandlingene med EF og Sverige er sluttført.

Fiskeridirektøren vil for 1994 foreslå en videreføring av reguleringsopplegget i 1993.

V. J. Olsen refererte forslaget til regulering av fisket ved Grønland.

Han konstaterte at et enstemmig Reguleringsråd kunne gå inn for dette.

V. J. Olsen refererte deretter forslaget til rekefiske i Nordsjøen og Skagerrak.
Han konstaterte deretter at Reguleringsrådet også enstemmig gikk inn for dette forslaget.

Norges Fiskarlag

Pir-Senteret, 7005 Trondheim
 Sentralbord: 07 52 96 80
 Telegr.adr.: Landsfiskarlag
 Telefax: 07 53 47 42
 Fra 28.10.93:
 Telefon: 73 52 96 80
 Telefax: 73 53 47 42

14.

Fiskeridepartementet
 Fiskeridirektoratet

FISKERIDIREKTORATET

06. DES 93

SAKS.NR.	BOK.NR.
4626/93	1
U.O. 3	

6.12.1993
 J.nr.1878/93
 ark.,
 EL/-

T E L E F A X

FISKET ETTER REKER I 1994.

Norges Fiskarlag behandlet under landsstyresak 91/93 "regulering av fisket etter reker i 1994" og fattet følgende vedtak:

REGULERING AV FISKET ETTER REKER VED GRØNLAND.

"Norges Fiskarlag forutsetter at Norge gjennom avtalen med EF også for 1994 blir tildelt en kvote på 2.500 tonn reker ved Grønland.

Under denne forutsetning vil Landsstyret tilrå at man i 1994 regulerer fisket etter reker ved Grønland på samme måte som i 1993."

REGULERING AV FISKET ETTER REKER I BARENTSHAVET.

"Norges Fiskarlag viser til det arbeidet som er foretatt av Fiskeridirektoratet og Havforskningsinstituttet for å vurdere kriteriene for stenging av rekefelt ved for stor innblanding av yngel av torsk og hyse.

Det vises også til arbeidsutvalgsvedtak i sak 88/93, hvor det ble tilrådd endringer i dagens kriterier for stenging av reketrålfelt.

Norges Fiskarlag vil be om at de foreslåtte kriteriene for stenging av felt legges til grunn fra 1. januar 1994. Dette vil gi reketrålfeltene bedre driftsmuligheter, samtidig som man skaffer seg ytterligere erfaringsmateriale om hvordan disse kriteriene vil virke på beskatning av reke og yngel.

Norges Fiskarlag viser til at dagens praktisering av stenging og åpning av felt skaper problemer for reketrålfeltene, ettersom store områder blir stengt for fiske i lange perioder.

Norges Fiskarlag viser i denne forbindelse til arbeidsutvalgsvedtak i sak 88/93 der man ba om endring i regelverket, slik at et felt stenges for maksimalt en måned av gangen og at nye undersøkelser må foretas før man igjen kan stenge feltet. Det forutsettes at dette gjennomføres i 1994.

Norges Fiskarlag

Pir-Senteret, 7005 Trondheim
Sentralbord: 07 52 96 80
Telegr.adr.: Landsfiskarlag
Telefax: 07 53 47 42
Fra 28.10.93:
Telefon: 73 52 96 80
Telefax: 73 53 47 42

REGULERING AV FISKET ETTER REKER I SKAGERRAK OG NORDSJØEN.

"Etter forhandlinger mellom EF, Sverige og Norge er det enighet om en kvote på 12.000 tonn for Skagerrak. I tillegg kommer et kvantum på 5.400 tonn i Nordsjøen.

Norges Fiskarlag vil på denne bakgrunn tilrå at fisket gjennomføres som et fritt fiske innenfor totalkvoten, og at ordningen med turkvote pr. fartøy beholdes. Fiskarlaget tilrår videre at helligdagsfredningen videreføres."

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Skjærve

Elling Lorentsen

Kopi: Fylkesfiskarlag
Gruppeorganisasjoner

SAK 14/93

REGULERING AV FISKET ETTER ROGNKJEKS I 1994.

"Olsen viste til saksdokumentene der det heter:

I 1988 ble det for første gang innført reguleringstiltak i fisket etter rognkjeks i Finnmark, Troms og Nordland fylke.

Det ble stilt vilkår om at fartøy som skulle delta måtte være registrert i merkeregisteret. Videre ble det stilt krav om at høvedsmannen måtte stå på blad A eller B i fiskarmanntallet.

Deltagende fartøy fikk i 1988 adgang til å fiske innenfor en maksimalkvote på 7.500 liter rognkjeksrogn pr. fartøy. I 1989 - 1993 ble maksimalkvoten satt til 6.500 liter pr. fartøy.

Fiskeridirektøren foreslår at fisket etter rognkjeks blir regulert på samme måte som de foregående år, med samme deltakelsesbegrensning og lik kvote for alle deltakende fartøy. Maksimalkvoten pr. fartøy settes til 6.500 liter."

Eggereide spurte om Havforskningsinstituttet hadde bestandsdata på rognkjeks.

Vaage svarte at Havforskningsinstituttet ikke hadde slike data og at det heller ikke var midler til å prioritere et slikt arbeide.

Det var enighet i Reguleringsrådet om Fiskeridirektørens forslag til regulering av fisket etter rognkjeks i 1994.

11.93

NOTAT TIL SALGSSTYRET

Omsetningen av rognkjeksrogn 1993.

Omsetningen av rognkjeksrogn har i år gått problemfritt til gode priser. Sammenholdt med tidligere sesonger har utviklingen vært slik:

	Tilvirket		Utilvirket		SUM		% tilvirket
	Ant. ltr.	Tønner	Ant. ltr.	Tønner	Ant. ltr.	Tønner	
1988	109.043	1.039	925.665	7.121	1.034.708	8.160	12,7
1989	123.357	1.175	836.816	6.437	960.173	6.437	15,4
1990	88.649	844	270.190	2.078	358.839	2.922	28,9
1991	75.865	723	721.170	5.547	797.035	6.270	11,5
1992	102.397	975	461.913	3.553	564.310	4.528	21,5
1993	162.900	1.551	541.910	4.169	704.810	5.720	27,1

I tilknytning til tabellen presiseres at omregning fra liter til tønner er gjort med faktor 105 for sjøltilvirket vare, og 130 for utilvirket vare. Dette har sammenheng med lagets omregning av sjøltilvirket vare til liter (105 kg pr tønne i våre statistikker), mens Fiskeridirektoratet benytter 130 liter pr tønne i kvotesammenheng.

Verdien av omsatte kvantum nådde i år opp i 19,8 mill kroner, hvilket var nærmere det dobbelte av verdien i 1992 og 1991. Vi må helt tilbake til toppåret 1987 for å finne tilsvarende verdi oppnådd på denne omsetninga. Årsaken til den relativt høye totalverdien i år er altså at markedsprisene er økt kraftig. Gjennomsnittlig oppnådd pris på sjøltilvirka rogn i tønner var kr 4.867,-, mens utilvirka rogn har vært betalt med gjennomsnittlig kr 22,73 pr liter. Til sammenligning har lagets minstepriser vært henholdsvis kr 2.950,- pr tønne sjøltilvirka rogn og kr 18,- pr liter utilvirka rogn. Den kraftige prisstigningen var noe vi forutså foran sesongen, men salgssstyret valgte likevel å kjøre en forsiktig linje. Når vi i ettertid ser at det er betalt gode øverpriser, må vi kunne fastslå at salgssstyrets valg var riktig. Nå kan i hvertfall ikke kjøpersiden påstå at salgslagets prispolitikk har virket ødeleggende på næringa.

Antall fartøyer som har deltatt i fisket har variert sterkt fra år til år, fra 300 til 700. I år har 534 deltatt, sammenlignet med 449 i fjor. Man skulle tro at økningen i deltakelsen sammen med de høye råstoffprisene skulle bringe totalkvantumet høyere opp, men dårlig ressurstilgjengelighet har holdt totalkvantumet nede.

I 1993 har fordelingen av leverte kvanta vært som følger, basert på fartøyenes registreringsnummer:

	Tilvirket		Utilvirket		SUM	
	Tønner	Båter	Tønner	Båter	Tønner	Båter
<i>Finnmark</i>	394	28	1.265	139	1.659	159
<i>Troms</i>	128	14	2.161	235	2.290	245
<i>Nordland</i>	845	64	742	71	1.587	129
<i>Sum</i>	1.551	106	4.169	446	5.720	534

Norges **Fiskarlag**

Pir-Senteret, 7005 Trondheim
 Sentralbord: 07 52 96 80
 Telegr.adr.: Landsfiskarlag 18.
 Telefax: 07 53 47 42
 Fra 28.10.93:
 Telefon: 73 52 96 80
 Telefax: 73 53 47 42

Handwritten initials

Handwritten notes:
 Kopio: WO
 HP
 Filed Paul
 RW
 WMP
 EE
 HY
 TH

Fiskeridepartementet

Fiskeridirektoratet

FISKERIDIREKTORATET

06. DES 93

SAKSNR.	—	REG.NR.
4623/93		1

TELEFAX

6.12.1993
 J.nr.1884/93
 ark.,
 EL/-

FISKET ETTER ROGNKJEKS I 1994.

Handwritten initials WMP

Norges Fiskarlag behandlet i landsstyresak 98/93 regulering av "fisket etter rognkjeks i 1994" og fattet følgende vedtak:

"Norges Fiskarlag vil tilrå at man for 1994 viderefører de siste årenes reguleringsopplegg i fisket etter rognkjeks."

Med hilsen
 NORGES FISKARLAG

Handwritten signature of Jan Skjervø
 Jan Skjervø

Handwritten signature of Elling Lorentsen
 Elling Lorentsen

Kopi: Fylkesfiskarlag
 Gruppeorganisasjoner

SAK 15/93

REGULERING AV FISKET ETTER SILD SØR FOR 62° N.BR. I 1994.

Olsen viste til saksdokumentene der det heter:

"A. FISKET I 1993.

1. KVOTAR OG OPPFISKA KVANTUM.

Dei norske sildekvotane etter avsetning til tredjeland fordeler seg slik på område og fartøygrupper i 1993:

	<u>Ringnot</u>	<u>Trål</u>	<u>Kyst</u>	<u>Totalt</u>
Nordsjøen:	109.050	8.560	5.000	122.610
Skagerrak:	18.000	2.000	2.000	22.000
Vest av 4° vest:	6.200			6.200
Totalt:	133.250	10.560	7.000	150.810

Oppfiska kvantum pr. 30.11.93 fordeler seg slik på område og fartøygrupper:

	<u>Ringnot</u>	<u>Trål</u>	<u>Kyst</u>	<u>Totalt</u>
Nordsjøen:	110.579	10.193	3.631	124.403
Skagerrak:	22.335	523	1.100	23.958
Vest av 4° vest:	7.055			7.055
Totalt:	139.969	10.716	4.731	155.416

Ringnotfisket har vore fartøykvoteregulert. I EF-sona i Nordsjøen, i området vest av 4° V og i Skagerrak vart ringnotfisket stoppa 25.11.93. I norsk sone vart fisket stoppa 26.11.93.

Pr. 10.11.93 gjenstod 34.013 tonn av gruppekvoten for ringnot. På bakgrunn av at eit så stort kvantum stod att, vart det 16.11.93 vedteke i samråd med næringsorganisasjonane å føreta ein stor auke i faktorane.

Dette medførte at flåten sette i gang eit oppmalingsfiske, og 26.11.93 var fisket over.

I inneverande sesong har 15.november vore skjeringsdato, dvs. til den dato skal fiskarane ha rimeleg tryggleik for at dei opphavlege fartøykvotane skal stå ved lag. Etter 15. november kan Fiskeridirektøren iverksetja eit restfiske, herunder oppheva alle fartøykvotane, for å sikra at totalkvoten vert oppfiska. I 1992 var 1.desember skjeringsdato. På bakgrunn av erfaringa med refordeling, oppmalingsfiske og brå stopp, må det vurderast om ein skal gjeninnføra 1. desember som skjeringsdato. Det vil i større grad hindra eit oppmalingsfiske på slutten av året, fordi fartøykvotane skal stå ved lag til 1.desember. Ulemper er at mange vil velja å ikkje delta i eit restfiske så seint som i desember, dessutan kan vanskeleg tilgjenge så seint på året medføra at "slakking" på reguleringa ikkje vil få tilstrekkeleg utslag i oppfiska kvantum.

Gruppeknoten til trålerne var på 10.560 tonn. Trålfisket vart stoppa 30.11.93. Det var då fiska 9.216 tonn i eit direkte sildefiske og 1.500 tonn som bifangst i industritrålfiske.

B. REGULERING AV FISKET I 1994.

1. KVOTESITUASJONEN I 1994.

1.1. Nordsjøen.

Det føreligg pr. 01.12.93 ingen kvoteavtale mellom EF og Noreg for 1994. Venteleg vil ein slik avtale føreligga før årskifte.

Dersom kvoteavtalen ikkje er inngått ved årskiftet, vil ein etter Fiskeridirektøren sitt syn best løysa denne situasjonen ved å avsetja eit visst kvantum som ein førebels kvote til norske fartøy i Norges økonomiske sone (NØS) i Nordsjøen.

Dersom kvoteavtalen mellom EF og Noreg ikkje føreligg innan årskiftet, vil Fiskeridirektøren føreslå at det vert avsett ein førebels norsk kvote for Norges økonomiske sone i Nordsjøen.

1.2. Området vest av 4° V.

Noreg vil venteleg få ein kvote i storleiksorden 6.000 tonn når ein eventuell kvoteavtale mellom EF og Noreg måtte føreliggja.

Norske fartøy vil ikkje kunna fiska i dette området i 1994 før ein kvoteavtale mellom EF og Noreg er inngått.

1.3. Skagerrak.

Det er fastsatt ein TAC på 148.000 tonn i 1994. Norsk kvote er på 19.840 tonn.

2. FISKET I KYSTGRUPPA.

2.1. Gruppeavsetning.

Det vart avsett 7.000 tonn til kystfisket i 1993. Dette har vist seg å vera tilstrekkeleg, då det pr. 1. desember er fiska 4.731 tonn i Nordsjøen og Skagerrak.

Fiskeridirektøren foreslår at det samla for alle område vert avsett 7.000 tonn til kystfisket. Avsetninga i reguleringssamanheng vert fordelt med 5.000 på Nordsjøen og 2.000 på Skagerrak.

2.2. Maksimalkvoter.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy som deltar i kystfisket som i tidligare år, vert regulerte med ein maksimalkvote pr. fartøy på 5.500 hektoliter som gjeld på kysten, i Nordsjøen og i Skagerrak.

2.3. Konsumkrav.

Fiskeridirektøren foreslår at det som i 1993 vert sett krav om levering til

konsum eller agn i kystfisket innanfor grunnlinjene. Fiskeridirektøren kan dispensera frå påbodet dersom silda av kvalitetsmessige årsaker ikkje kan nyttast til konsum.

2.4. Vilkår for deltaking i notfisket.

For fartøy som skal delta i kystnotfisket, har det vore stilt følgjande vilkår:

- Ringnotfartøy over 70 fot som deltek i det fartøykvoteregulerte fiske utanfor grunnlinjene og trålarane kan ikkje delta.
- Fartøy som skal fiska med not må vera registrert i merkeregisteret og vera eigna til og utstyrt for slikt fiske.
- Høvedsmann for fartøyet må stå på blad B i fiskarmanntallet og eiga eller vera medeigar i fartøyet.

Fiskeridirektøren foreslår at dei ovanfor nemnde deltakingsavgrensingane vert oppretthaldne i 1994.

2.5. Vilkår for deltaking i garnfiske.

I 1990-1993 har det vore stilt vilkår om at fartøy som skal delta i garnfisket må vera registrert i merkeregisteret. Det har også vore stilt som vilkår at høvedsmannen må stå på blad A eller B i fiskarmanntallet.

Fiskeridirektøren foreslår å vidareføre dei ovanfor nemnde deltakingsavgrensingane i 1994.

2.6. Fritidsfiske.

Fartøy/personar som ikkje oppfyllar vilkåra for å delta i eit kommersielt fiske har fått høve til å delta med eitt garn på inntil 30 meter pr. husstand.

Fiskeridirektøren foreslår at ovanfor nemnde avgrensing for fritidsfiske vert vidareført i 1994.

3. TRÅLFISKET.

I 1993 vart det avsett 10.560 tonn til å dekkja bifangst av sild i industritrålfisket. Det vart vidare bestemt at dersom trålarane ikkje fiska opp kvantumet som bifangst, skulle det etter 1. november opnast opp for eit direkte fiske til konsum. Tilleten bifangstprosent har gjennom heile året vore 20 %, som tykkjest å ha vore tilstrekkeleg. Prognosen for 1993 syner at omlag 1.500 tonn sild vil bli teken som bifangst under industritrålfisket.

På bakgrunn av lågare sildeinnblanding i industritrålfangstane enn forventa tillet Fiskeridepartementet eit direkte trålfiske etter sild på 7.000 tonn fra 8. september. Det vart ikkje sett konsumkrav. Men fartøy som skulle fiska til konsum måtte vera godkjende av Fiskeridirektoratets kontrollverk for konsumfiske. Maksimalkvoten vart fastsatt til 400 tonn og turkvoten til 200 tonn. Den 24. november vart maksimalkvoten auka til 500 tonn. Fisket vart stoppa 30. november.

Den 1. mai vart det opna for eit direkte trålfiske etter sild til konsum i Skagerrak. Målsetjinga var å gje adgang for trålarne til å utnytta kvoten til å fiska matje-sild. Målsetjinga slo ikkje til. Situasjonen kan imidlertid verta ein annan i 1994, slik at adgang til eit tidleg konsumfiske bør gjevast dersom det vert framsett ynskje om det. Ein kvote på 2.000 tonn vil truleg dekkja formålet.

Tabellen nedanfor syner kvotegrunnlag for faktisk sildeinnblanding i industritrålfisket dei siste åra og kvantum i det direkte fisket (i tonn):

	1990	1991	1992	1993
Kvote	5.000	20.000	12.000	10.560
Fangst				
-Bifangst	19.900	9.200	4.200	1.500
-Direkte	-	-	1.280	9.216

Landstyret i Norges Fiskarlag har vedteke i samband med langsiktig fordeling av dei pelagiske ressursane at trålgruppa sin andel av nordsjøsild vert sett til 7 % av totalkvoten. Fra Fiskeridirektørens side har det vore lagt vekt på at sildeavsetninga til trålarane ikkje må setjast lågare enn naudsynt kvantum for å dekkja bifangst i industritrålfisket. På bakgrunn av lågare innslag av bifangst i industritrålfisket dei siste åra antar ein at 7 % av

totalkvoten vil vera tilstrekkeleg til å dekkja inn naudsynt bifangst.

Fiskeridirektøren foreslår at det for 1994 vert avsett ein gruppekvote på 7 % av totalkvoten (Nordsjøen, Skagerrak og vest av 4° V) til trålarane.

Fiskeridirektøren foreslår at det i utgangspunktet vert sett 20 % som maksimal tilleten sildeinnblanding i industritrålfangstane og ved levering. Fiskeridirektøren vert gjeven fullmakt til å endra innblandingsprosenten dersom det skulle vera nødvendig for å driva industritrålfisket.

Fiskeridirektøren foreslår at dersom det berekna kvantum sild i industritrålfangstane vert lågare enn gruppekvoten, vert det frå den tid Fiskeridirektøren vedtar opna for eit direkte trålfiske på det gjenståande kvantumet.

Fiskeridirektøren vil ikkje foreslå at det vert sett konsumkrav i eit eventuelt direkte trålfiske.

Fiskeridirektøren vert gjeven fullmakt til å fastsetja eit føremålstenleg reguleringsopplegg for eit eventuelt direkte trålfiske, herunder fastsetjing av gruppe- og maksimalkvote.

4. REGULERING AV RINGNOTFISKET.

4.1. Reguleringsform.

Tidlegare var sildefisket i Nordsjøen, Skagerrak og området vest av 4° V regulert med ein felles fartøykvote. Ringnotfisket har dei 4 siste åra vore regulert med separate fartøykvotar i dei einskilte områda.

Fiskeridirektøren foreslår at ringnotfisket vert regulert med separate fartøykvotar for kvart av områda Nordsjøen, Skagerrak og området vest av 4° V.

4.2.1. Gruppekvote.

Gruppekvoteane for Nordsjøen og området vest av 4° V er ikkje fastlagde sidan norsk totalkvote for desse områda ikkje er kjende.

Fiskeridirektøren foreslår at gruppeknoten for ringnot i Skagerrak vert sett til 15.840 tonn.

4.3. Fartøykvote.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøykvotane vert utrekna etter "Universalnøkkelen".

4.4. Vilkår for deltaking.

I tillegg til konsesjonspliktige ringnotfartøy har også fartøy mellom 70 og 90 fot som nevnt nedenfor kunne delta i det fartøykvoteregulerte ringnotfisket:

Fartøy mellom 70 og 90 fot.

Fra og med 1986 har det vore stilt årlege deltagelsesvilkår for fartøy mellom 70 - 90 fot (SUK-gruppen) i fisket etter sild i Nordsjøen utanfor grunnlina og i Skagerrak. Vilkåret har vore at fartøyet må ha delteke utanfor grunnlina i fisket etter nordsjøsild, skagerraksild, makrell i Nordsjøen eller makrell nord for 62° N i eit av dei siste tre åra.

I 1992 vart det tildelt 11 nye rettar i fisket etter nordsjøsild og makrell til fartøy fra Trøndelag og Nord-Norge. Det er i år såleis 20 fartøy som har rett til å delta i fisket etter nordsjøsild og makrell. Av desse har 1 fartøy etter eige ønske fått høve til å delta i kystgruppa.

Fiskeridirektøren foreslår at deltakingskriteria vert oppretthaldne, dvs. at dei tradisjonelle fartøy mellom 70 og 90 fot må ha delteke utanfor grunnlina i fisket etter nordsjøsild, skagerraksild, makrell i Nordsjøen eller makrell nord for 62° N i 1991, 1992 eller 1993. Fartøy som vart tildelt rettar i fisket i 1992 kan delta sjølv om fartøya ikkje deltok i 1992 eller 1993.

Fartøy som oppfyller deltakingsvilkåra vert som før regulerte saman med den konsesjonspliktige flåten.

Fartøy under 90 fot som ikkje fyller deltakingskriteria, kan delta i kystfisket innanfor grunnlina.

4.5. Konsumkrav.

P.g.a. EF sitt regelverk vert det sett konsumkrav ved eit eventuelt fiske i EF-sona i Nordsjøen og i området vest av 4° V.

Det vert ikkje sett konsumkrav i Norges økonomiske sone.

5. REFORDELING.

Fiskeridirektøren foreslår som tidligere at fartøykvotane til ringnotfartøy som ikkje har starta fisket innan 1. oktober vert oppheva. Fiskeridirektøren kan refordela kvotane på dei deltakande fartøya.

Fiskeridirektøren kan dispensera frå kravet om deltaking innan 1. oktober.

Dersom det viser seg naudsynt for å sikra at totalkvoten vert oppfiska, kan Fiskeridirektøren etter 1. desember oppheva alle fartøykvotane for ringnotfartøy og gruppekvoten for trålarar.

6. OPNINGSDATO.

Fiskeridirektøren foreslår at fisket vert opna 1. januar 1994."

2. Fisket i kystgruppa.

Benjaminson viste til Fiskeridirektørens forslag om å sette konsumkrav i kystfisket innenfor grunnlinjene, med adgang for Fiskeridirektøren til å dispensere fra konsumpåbudet dersom silda av kvalitetsmessige hensyn ikke kan benyttes til konsum.

Han mente det ville være en fordel på forhånd å avsette et bestemt kvantum i størrelsesorden 1.000 - 2.000 tonn sild av kystkvoten som kunne leveres til mel/olje for de tilfelle silda ikke kan selges til konsum. Han fremholdt at en slik ordning håndtert av Norges Sildesalgslag, ville gi en bedre avvikling av fisket enn nåværende dispensasjonsordning.

Domstein viste til at det innenfor dagens system var anledning til å søke om dispensasjon, og at fiskerne hadde fått dispensasjon uten problem.

Olsen sa at han ikke var prinsipielt mot at Norges Sildesalgslag kunne håndtere en dispensasjonsordning etter en slik modell.

Halsteinsen fremholdt at det i praksis ville være liten forskjell på en slik ordning og en videreføring av någjeldende dispensasjonsordning. Samarbeidet mellom Fiskeridirektoratet og Norges Sildesalgslag er godt, slik at det for de tilfelle hvor det er grunn for å gi dispensasjon blir dette gitt fra Fiskeridirektoratets side uten forsinkelse.

Det var enighet i Reguleringsrådet om Fiskeridirektørens forslag til regulering av kystfisket under pkt. 2, herunder Fiskeridirektørens forslag om å sette krav om levering til konsum eller agn i kystfisket innenfor grunnlinjene. Fiskeridirektøren kan dispensere fra påbudet dersom silda av kvalitetsmessige hensyn ikke kan benyttes til konsum.

3. Trålfisket.

Benjaminson viste til at Norges Fiskarlag hadde gått inn for å avsette 2.000 tonn av trålgruppens andel til et konsumsildfiske i Skagerrak/Nordsjøen fra 1. mai.

Stonghaugen sa at forslaget fra Norges Fiskarlag ville gi trålerne mulighet til å fiske matje-sild.

Halsteinsen viste til at også Fiskeridirektøren i saksdokumentene side 5 hadde gått inn for et slikt forslag.

Det var enighet i Reguleringsrådet om Fiskeridirektørens forslag til regulering av trålfisket under pkt. 3, herunder å avsette 2.000 tonn av trålgruppens andel til et konsumsildfiske i Skagerrak/Nordsjøen fra 1. mai.

4. Regulering av ringnotfisket.

Domstein karakteriserte avviklingen av nordsjøsildefisket på slutten av året som en katastrofe. Det foregikk da et rent oppmalingsfiske, samtidig som konsumindustrien stod uten råstoff. For å unngå en gjentakelse foreslo han at det ble innført konsumkrav når det gjenstår ca. 20.000 tonn av kvoten.

Arne Johannssen sa at en kunne risikere at tilgjengeligheten av nordsjøsildefisket vil være slik at det er umulig å levere til konsum fordi konsumindustrien ikke er interessert å kjøpe sild til konsum.

Gullestad sa at den uheldige avvikling av nordsjøsildefisket på slutten av året var knyttet opp til refordelingsordningen. Fiskeridirektøren har for å imøtekomme problemet foreslått at refordelingsdatoen i 1994 endres fra 15. november til 1. desember.

Domstein ba om at Fiskeridirektøren rådførte seg også med FNL før refordeling i nordsjøsildefisket i 1994. Under en slik forutsetning var han villig til å trekke forslaget nå om å sette konsumkrav i fisket på slutten av sesongen.

Lohne ba også om at kjøperne måtte taes med på råd før refordeling.

Det var enighet i Regelringsrådet om Fiskeridirektørens forslag til regulering av ringnotfisket under pkt. 4, samt de øvrige forslag fremsatt under pkt. 5 (refordeling) og pkt. 6 (åpningsdato).

Norges Fiskarlag

Pir-Senteret, 7005 Trondheim
Sentralbord: 07 52 96 80
Telegr. adr.: Landsfiskarlag
Telefax: 07 53 47 42
Fra 28.10.93:
Telefon: 73 52 96 80
Telefax: 73 53 47 42

19.

FISKERIDIREKTORATET	
06. DES 93	
SAKSNR.	DOK.NR.
4622/93	1

6.12.1993
J.nr.1880/93
ark.,
EL/-

Fiskeridepartementet
Fiskeridirektoratet

TELEFAX

FISKET ETTER SILD SØR FOR 62° N I 1994.

Norges Fiskarlag behandlet i landsstyresak 93/93 "regulering av fisket etter sild sør for 62° N i 1994 og fattet følgende vedtak:

1. Norges Fiskarlag går inn for at fisket etter sild sør for 62 grader N i 1994, videreføres etter samme kriterier for deltakelse som i 1993.
2. Norges Fiskarlag anbefaler følgende fordeling av sild sør for 62 grader N i 1994:
 - Kystgruppens kvote stipuleres til 7.000 t, fordelt på 5.000 t i Nordsjøen og 2.000 t i Skagerrak.
 - Trålgruppens andel av totalkvoten settes til 7% og med en bifangst på 20%. Av trålgruppens andel avsettes 2.000 t til et konsumsildfiske i Skagerrak/Nordsjøen. Fisket åpnes 1.mai.
 - Den del av totalkvoten som gjenstår etter tildeling til trål og kyst avsettes til ringnotgruppen og fartøyer mellom 70 og 90 fot.
3. For kystgruppen begrenses det enkelte fartøys maksimalkvote til 5.500 hl. Påbudet om konsumleveranse og låssetting oppheves.

Konsesjonspliktige ringnotfartøy og fartøyer mellom 70 og 90 fot med rett til deltakelse, bør reguleres med individuelle fartøykvoter i Nordsjøen, Skagerak og vest av 4 grader vest, beregnet etter universal-nøkkelen.

4. Norges Fiskarlag anbefaler åpning av fisket fra 1. januar. For ringnotgruppen bør siste frist for oppmøte settes til 1. oktober. Etter denne dato bør det foretas en vurdering av fartøykvotene på grunnlag av deltakelsen på nevnte dato."

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Skjærvø

Elling Lorentsen
Elling Lorentsen

SAK 16/93

REGULERING AV FISKET ETTER MAKRELL 1. HALVÅR I 1994.

Olsen viste til saksdokumentene der det heter:

"1. Fisket i 1. halvår tidligere år.

Fisket etter makrell i 1. halvår var frem til og med 1990 stengt for andre enn kystfiskefartøy. Med kystfiskefartøy regnes her ringnotfartøy under 70 fot samt fartøy under 90 fot som fisker med garn og snøre. For utøvelsen av kystfisket har det vært stilt konsumkrav i 1. halvår.

Fra og med 1991 ble fisket åpnet ved årets begynnelse også for konsesjonspliktige ringnotfartøy og ringnotfartøy mellom 70 - 90 fot som tilfredstilte deltagelseskriteriene. Fisket for ringnotfartøy over 70 fot har vært åpent fra 1. januar i ICES statistikkområde IVa nord for 59° N og i VIa nord for 56° 30' N.

Deltagende ringnotfartøy har kunnet fiske til konsum innenfor en maksimalkvote på 600 tonn for konsesjonspliktige ringnotfartøy og en maksimalkvote på 400 tonn for ringnotfartøy mellom 70 og 90 fot.

Det enkelte fartøys fangst har gått til fradrag i fartøykvoten for 2. halvår.

I 1993 deltok i alt 4 ringnotfartøy i fisket 1. halvår og det ble fisket 829 tonn makrell mot 175 tonn i 1. halvår i 1992.

Fisket i 1992 og 1993 foregikk vest av 4° V.

2. Regulering av fisket i 1. halvår i 1994.

Det foreligger pr. 1. desember 1993 ingen kvoteavtale mellom EF og Norge for 1994. Det forutsettes at en slik avtale vil foreligge før årsskiftet.

Fiskeridirektørens prinsipielle syn er at det ikke bør åpnes for havmakrellfiske i 1. halvår. På bakgrunn av næringens ønske om åpning

allerede fra årskiftet tidligere år finner Fiskeridirektøren likevel å kunne gå inn for følgende reguleringsordning:

Det utarbeides et midlertidig reguleringsopplegg for makrellfiske i 1. halvår 1994 i samsvar med opplegget de tre siste år (se nedenfor):

2.1. Kystfisket.

Kystfisket åpnes ved årskiftet for ringnotfartøy under 70 fot samt fartøy under 90 fot som fisker med garn og snøre. Det settes konsumkrav i kystfisket 1. halvår.

Det enkelte fartøys fangst i 1. halvår går til fradrag på den maksimalkvoten fartøyet tildeles senere i 1993.

2.2. Ringnotfartøy over 70 fot.

Fisket for konsesjonspliktige ringnotfartøy og ringnotfartøy mellom 70 og 90 fot som har rett til deltakelse i makrellfisket åpnes ved årskiftet.

Når det gjelder deltagelsen for ringnotfartøy mellom 70 og 90 fot vises til sak 15/93.

Det settes konsumkrav i fisket i 1. halvår.

Konsesjonspliktige ringnotfartøy begrenses av en maksimalkvote på 600 tonn og ringnotfartøy mellom 70 - 90 fot av en maksimalkvote på 400 tonn.

Det enkelte fartøys fangst i 1. halvår går til fradrag på den kvote fartøyet tildeles senere i 1993.

Fiskeridirektøren gis fullmakt til å gi nærmere avgrensning av et totalkvantum i 1. halvår 1993."

Domstein mente det ville være galt å starte opp ringnotfisket etter makrellfisket i 1. halvår. Kjøperne og Norgs Sildesalgslag er enig om at det ikke skal landes utenlandsk makrell i Japan 1. halvår. Dersom japanske kjøpere nå får melding om at norske fiskere starter fisket 1. halvår vil det

være uheldig m.h.t. å bygge opp en god posisjon på det japanske markedet.

Strand viste til at Norges Fiskarlag hadde gått inn for å åpne ringnotfisket etter makrell 1. januar. Han trodde det bare ville bli fisket et lite kvantum.

Maråk sa at når det gis adgang til å ta imot makrell fra utenlandske fiskere kan det ikke være et større problem å ta imot makrell fra norske fiskere dersom makrellen går på de samme markedene.

Domstein sa det ville være en reell mulighet for at norsk fanget makrell i 1. halvår også ville gå til det japanske marked.

Olsen sa at når han hadde lagt opp til en åpning i 1. halvår var det på bakgrunn av ønske fra næringen. Når det nå viste seg å være så motstridende interesser fra næringen var han tilbøyelig å falle ned på det prinsipale syn om å ikke åpne makrellfisket for ringnotflåten 1. halvår.

Strand sitt forslag om å åpne makrellfisket for ringnotflåten i 1. halvår 1994 fikk 6 stemmer (Johnsen, Benjaminson, Strand, Bergvoll, Wold og Bjørklund). Olsen, Plassa, Andreassen, Domstein og Hysvær stemte mot. Representantene Vaage, Eggereide og Trollvik var avholdende.

Det var enighet i Reguleringsrådet om de øvrige forslag fremsatt av Fiskeridirektøren under sak 16/93.

Norges Fiskarlag

Pir-Senteret, 7006 Trondheim
Sentralbord: 07 52 96 80
Telegr.adr.: Landsfiskarlag
Telefax: 07 53 47 42
Fra 28.10.93:
Telefon: 73 52 96 80
Telefax: 73 53 47 42

17.

Fiskeridepartementet
Fiskeridirektoratet

FISKERIDIREKTORATET

06. DES 94

SAKS NR. 4624/93
SOK NR. 1

TELEFAX

6.12.1993
J.nr.1881/93
ark.,
EL/-

W0
HTB
Fylkesråd
FW
WUP
HT
HY
TH

FISKET ETTER MAKRELL I. HALVÅR I 1994.

Norges Fiskarlag behandlet i landsstyresak 94/93 regulering av "fisket etter makrell i. halvår i 1994" og fattet følgende vedtak:

"Norges Fiskarlag forutsetter at et endelig reguleringsopplegg for makrellfisket blir fastsatt våren 1994. Fiskarlaget vil likevel be om at det blir åpnet for fiske etter makrell fra 1. januar og at det blir fastsatt en midlertidig forskrift gjeldende fra denne dato, i tråd med den fastsatte forskrift for 1993.

Norges Fiskarlag går inn for at det åpnes for et kvantum på 500 tonn for fiske med trål fra 1. mai 1994.

Norges Fiskarlag anbefaler at det fiskes til konsum."

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Skjervø
Jan Skjervø

Elling Lorentsen
Elling Lorentsen

Kopi: Fylkesfiskarlag
Gruppeorganisasjoner

SAK 17/93

LODDE I BARENSTHAVET

Olsen viste til saksdokumentene der det heter;

Gytebestanden av lodde i Barentshavet ble anslått til 330.000 tonn i oktober 1993. Når en tar i betraktning at en del av denne lodda vil bli spist av andre fiskeslag vil den bestanden som gyter våren 1994 være langt mindre enn ønsket nivå på 500.000 tonn. ACFM anbefaler derfor ikke åpning av et loddefiske i Barentshavet i 1994.

Mange stiller seg spørsmålet om fisket har vært årsak til at bestanden av lodde igjen er nede på et meget lavt nivå. Det er det ikke grunn til å tro. Totalkvoten har de siste tre år vært satt godt innenfor de grenser havforskerne har regnet som forsvarlig. Dette innebærer at det hvert år har vært fredet en tilstrekkelig stor gytebiomasse til at bestanden skulle kunne gi maksimal avkastning.

Når en tilstrekkelig stor gytebiomasse ikke har gitt uttelling skyldes dette i stor grad at rekrutteringen har sviktet. Vi kjenner til rekrutteringssvikt de årene det er mye ungsild i Barentshavet, og det er antakelig en slik sammenheng vi har hatt de siste årene. Se for øvrig vedlagte redegjørelse av havforskerne Gjørseter, Bogstad og Mehl fra Fiskets Gang Nr. 10 1993.

I den 22. sesjon i Den blandede norsk-russiske fiskerikommisjon ble det enighet om at det ikke åpnes for loddefiske i Barentshavet i 1994.

Reguleringsrådet tok til orientering at det var inngått enighet i Den blandede norsk-russiske fiskerikommisjon om at det ikke åpnes for loddefiske i Barentshavet i 1994.

Lodda i Barentshavet – ned for teljing

Av

Harald Gjøsæter, Bjarte Bogstad og Sigbjørn Mehl,
Havforskningsinstituttet

Berre åtte år etter forrige samanbrot i loddebestanden, og berre tre år etter at bestanden hadde vaks seg så stor at vi kunne opne fisket att, står vi no midt i eit nytt samanbrot. Kva har skjedd? Kven har skulda? Kva vil skje?

Det årlege norsk-russiske loddetoktet er nyleg avslutta, og resultatata var heller nedslåande, sjølv om dei slett ikkje var uventa. Totalbestanden var redusert frå 5.2 millionar tonn hausten 1992 til 0.8 millionar tonn no. Av dette var berre om lag 330 000 tonn modnande fisk. Eitt-åringane, dvs 1992-årsklassen, er den svakaste årsklassen vi har målt på dette stadiet, sidan vi starta desse undersøkingane i 1973. Som om ikkje det var nok, viser årets yngelundersøkingar at også 1993-årsklassen ser ut til å verte svært svak.

Kva skuldast så den sterke nedgangen? Ved å måle reduksjonen i antal av ein årsklasse frå år til år, får vi eit mål for kor stor dødsraten er. For dei yngste aldersgruppene vil dette vere naturleg dødsrate, sidan dei ikkje vert fiska på. Ser vi på dødsraten frå alder ein til to år, har denne auka frå under 20% i perioden 1988-1991, til 50% i 1991-92, og heile 85% i 1992-93. Dette er ein like høg dødsrate som vi målte i perioden 1984-1986, då bestanden braut saman sist.

I det heile er både storleiken, alderssamansetnaden, og dødsratane hausten 1993 svært lik dei vi hadde i 1985. Figur 1 syner bestandsutviklinga for lodde-, ungsild-, og torskebestanden i Barentshavet etter 1973. Loddebestanden heldt seg relativt stabil i perioden fram til 1980. I denne perioden hadde vi ikkje sild i Barentshavet, medan torskebestanden var stor i byrjinga, men avtok sterkt fram mot 1982. Dødsraten på lodde var stabil i denne perioden, og rekrutteringa var god. I 1983 endra tilhøva seg monaleg i Barentshavet. Vi fekk ein auke i innstrauminga av Atlanterhavsvatn, og dette førte til god rekruttering av torsk og sild. Lodderekrutteringa slo feil både i 1984 og 1985, samstundes med at dødsraten på den eldre fisken auka sterkt. Dette førte til at loddebestanden braut saman. Fram mot slutten av 80-åra gjekk dødsraten på lodda sterkt attende, og rekrutteringa var god, trass i små gytebestandar. Loddebestanden tok seg difor snøgt opp att, og nådde nivået frå 70-åra alt i 1990.

Kven har skulda?

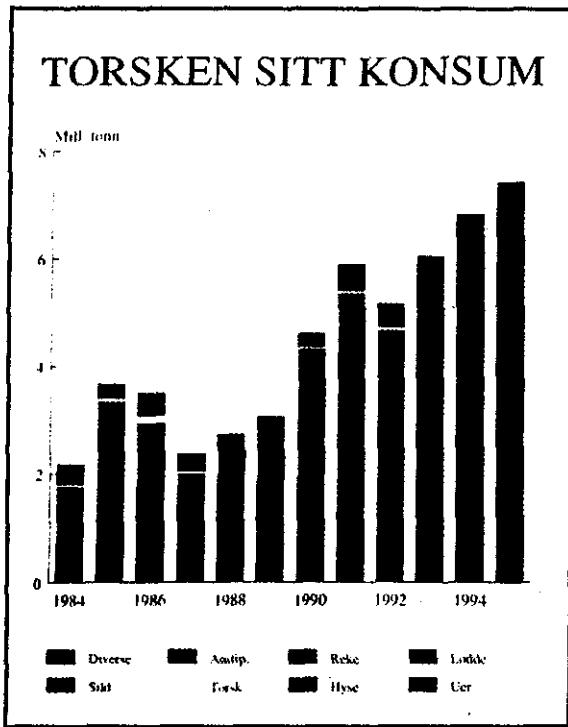
Etter det vi no veit, skuldast samanbrotet i 80-åra ein kombinasjon av rekrutteringsvikt (på grunn av silda), auka naturleg dødsrate (på grunn av torsken) og i nokon grad fisket (hausten 1985 og vinteren 1986). Når bestanden av lodde no på nytt bryt saman, kven har skulda denne gongen? Er det torsken, silda, fiskaren eller forskaren? Denne gongen kan vi frikjenne både fiskaren og forskaren. Grunnen til at vi kan seie sikkert at fisket denne gongen ikkje har skulda for nedgangen, er at vi har observert store yngelmengder om sommaren også dei to siste åra. Vi fann t.d. like mykje yngel i juni 1992 som vi fann i juni 1989, og 1989-årsklassen vart ein av dei sterkaste vi har hatt. Silda og torsken kan likevel ikkje frikjennast. Det er grunn til å tru at dei same mekanismane som var verksame i midten av 80-åra også denne gongen styrer utviklinga. Om det er mengda av torskelyngel eller sildeyngel som er mest avgjerande for om lodderekrutteringa skal slå feil er uvisst. Men vi hadde ein periode i 70-åra med store torskårsklassar og samstundes gode loddeårsklassar. Då hadde vi ikkje sild i Barentshavet.

Det er likevel ein del viktige skilnader mellom situasjonen i Barentshavet no og for åtte år sidan. Av figur 1 framgår det at mengda av torsk mest har dobla seg sidan byrjinga av 80-åra, og bestanden av ungsild er også om lag dobbelt så stor. Medan vi i 1985-1986 berre hadde ein stor sildeårsklasse (1983), har vi denne gongen tre gode årsklassar inne. Difor vil ikkje Barentshavet verta tømnd for sild i 1994, slik det vart i 1986, då 1983 årsklassen vandra ut. Vi har på nytt fått ein periode med gode sildeårsklassar.

Kva vil skje?

Sidan både 1992 og 1993-årsklassane er svært svake, vil bestanden av lodde vere på eit lågmål i det minste i 2-3 år frametter. Utsiktene til god lodderekruttering er dårleg også i dei komande åra, fordi det, sjølv om det ikkje skulle verte rekruttert fleire gode sildeårsklassar, vil vere mykje ungsild i Barentshavet også i dei komande 2-3 åra. Torskebestanden er i auke, og vil difor trenge stadig meir mat. Figur 2 syner torsken sitt konsum av ulike bytte- dyr i perioden 1984-1992, og indikerer trongen for mat i åra frametter, om kvar torsk skal ete like myk-

JG
NR 10
1993

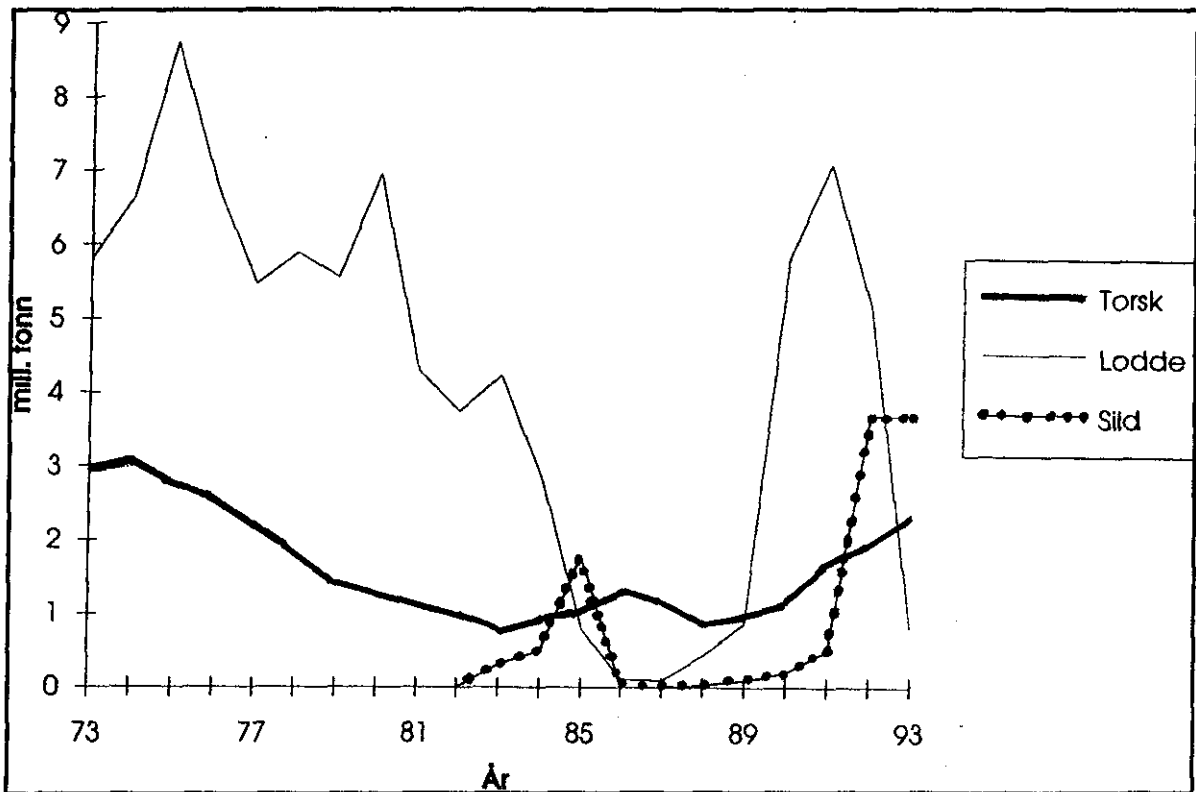
je som i 1992. Bortfallet av lodde som mat for torsken vil føre til at torsken dels vil endre matvanane sine, dels svelte. Som det framgår av figur 2, var det amfipodar som tok lodda sin plass som torske-

mat i 1987-89. Denne gongen er det grunn til å tru at silda vil verte det viktigaste næringsemnet for torsken nei næraste åra. Om dette er nok til å kompensere for tapet av lodda, eller om veksten vil verte mykje redusert, slik han vart i 1987-89, står att å sjå.

Det er no teikn til at perioden med god rekruttering til torske- og silde-bestanden går mot slutten. Loddebestanden vil overleve som ein liten bestand, men med god individuell vekst. Og når den siste gode sildeårsklassen forlet Barentshavet, vil lodda slå til på nytt, slik ho gjorde i 1986-90.

Når kan så fisket ta til att? Det som er sikkert er at den neste loddeårsklassen som kan gje grunnlag for eit fiske, enno ikkje er fødd. Det viktige no er å spare på det vesle som er att av bestanden, slik at han kan produsere maksimalt med yngel det året overlevingstilhøva betrar seg att. Vil ein ha eit loddefiske av noko særleg omfang, må ein truleg nytte høvet når det byr seg, og så finne seg i magre år innimellom.

Vi er no vitne til eit gigantisk drama i Barentshavet. Eit drama vi kan observere, og i nokon grad forutsjå gangen i, men i liten grad påverke. Vi lærte mykje av den førre perioden med store omveltingar i Barentshavet, og vil vil utan tvil lære mykje også denne gongen. Denne lærdomen vil gjere oss flinkare til å varsle på førehand når nye omveltingar kan ventast.

Norges Fiskarlag

MFB

Pir-Senteret, 7005 Trondheim
Sentralbord: 07 52 96 80
Telegr.adr.: Landsfiskarlag
Telefax: 07 53 47 42
Fra 28.10.93:
Telefon: 73 52 96 80
Telefax: 73 53 47 42

Fiskeridepartementet

Fiskeridirektoratet

Havforskningsinstituttet

FISKERIDIREKTORATET	
07. DES 93	
SAKS NR.	DOK. NR.
4642/93	1

07.12.1993
J.nr.1900/93
ark.,
EL/-

Koper VJO
HR
Fulvigard
FW
WJO
LT
HY
RF

T E L E F A X

SITUASJONEN VEDRØRENDE LODDE I BARENTSHAVET.

Norges Fiskarlag behandlet på landsstyremøtet 3. desember 1993 under sak 96/93 "situasjonen vedrørende lodde i Barentshavet" og fattet følgende vedtak:

"Lodda i Barentshavet er av stor betydning for norsk fiskerinæring.

Norges Fiskarlag viser til de senere års bestandsvurderinger hvor det i løpet av kort tid har vært store variasjoner i forskernes anslag. Norges Fiskarlag mener dette tyder på at en ikke har god nok kunnskap om bestanden. De store svingningene i bestandsprognosene skaper problemer og usikkerhet for næringen. En viser videre til protokollen fra årets avtaleforhandlinger mellom Norge og Russland hvor kommisjonen ber forskerne intensivere undersøkelsene etter lodde i Barentshavet.

Norges Fiskarlag krever at forskningen omkring loddebestanden i Barentshavet intensiveres og umiddelbart prioriteres høyt slik at det skaffes til veie en bedre oversikt over den totale loddebestanden i dette området."

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Skjervø
Jan Skjervø

Elling Lorentsen
Elling Lorentsen

Kopi: Fylkesfiskarlag
Gruppeorganisasjoner

SAK 18/93

REGULERING AV FISKET ETTER NORSK VÅRGYTENDE SILD I 1994.

Olsen viste til saksdokumentene der det heter:

"1. FISKET ETTER NORSK VÅRGYTENDE SILD I 1993.

1.1. Deltagelsesbegrensning (innsatsregulering)

I 1993 kunne følgende fartøygrupper delta:

- Kystfartøy, dvs. fartøy under 90 fot.
- Konesjonspliktige ringnotfartøy.
- Trålere med a) Nordsjø-/Industritråltillatelse
 b) Loddetråltillatelse

1.2. Fangstbegrensning (uttaksregulering)

Totalkvoten var 200.000 tonn. Av dette ble Russland tildelt 32.000 tonn. Den norske totalkvoten på 168.000 tonn var fordelt på fartøygruppene som følger:

- Kystfartøy	84.000 tonn (50%)
- Konesjonspliktige ringnotfartøy.	75.600 tonn (45%)
- <u>Trålere</u>	<u>8.400 tonn (5%)</u>
<u>Totalt</u>	<u>168.000 tonn (100%)</u>

26. november ble norsk totalkvote for 1994 forskottert med 20.000 tonn. Med henblikk på gruppe-, fartøy-, og maksimalkvoter ble de 20.000 tonn behandlet som en utvidelse av kvotene for 1993. Fordelingen på grupper var etter dette:

- Kystfartøy	92.700 tonn (49.3%)
- Konesjonspliktige ringnot	85.500 tonn (45.5%)
- <u>Trålere</u>	<u>9.800 tonn (5.2%)</u>
<u>Totalt</u>	<u>188.000 tonn (100.0%)</u>

Kystfartøy.

Kystfartøy ble fra årets begynnelse regulert med maksimalkvoter. Fartøyene ble tildelt maksimalkvoter etter tilsvarende lengdegrupper som tidligere år. Enhetskvoten ved årets begynnelse var 270 hl. 26. mars ble enhetskvoten hevet til 300 hl.

Første halvår var det påbudt å levere fangsten til konsum. Andre halvår var det tillatt å fiske for direkte leveranser til mel/olje, men Reguleringsrådet gav Fiskeridirektøren anbefaling om å stoppe fisket for oppmaling i kystgruppen når det gjensto 100.000 hl (dette for å sikre konsumleveranser ut året). 4 november ble fisket for direkte leveranser til mel/olje stoppet

25. november ble kystgruppens fiske etter norsk vårgytende sild stoppet, ettersom den opprinnelige gruppekvoten var tatt. Fisket ble deretter åpnet igjen 26. november i henhold til tidligere omtalte økning av gruppekvoten.

Konesjonspliktige ringnotfartøy.

Konesjonspliktige ringnotfartøy ble tildelt fartøykvoter etter "Universalnøkkelen". Faktoren var 1,95. Minste ringnotfartøy hadde da en fartøykvote på 4.602 hl, største ringnotfartøy hadde en fartøykvote på 9.750 hl.

I forbindelse med økningen av norsk totalkvote 26 november 1993, ble faktoren økt til 2.22.

Trålere.

Fisket med trål kunne i 1993 i motsetning til tidligere år avvikles uten loddtrekning og med maksimalkvoter på 2.500 hl. Gruppekvoten var

oppfisket 8. oktober. I forbindelse med utvidelse av gruppekvoten ble det satt påmeldingsfrist og foretatt loddtrekning for de fartøy som hadde restkvoter eller enda ikke hadde startet sildefisket.

1.3. Fiskets utvikling og oppfisket kvantum.

Ved årsskiftet 1992/93 var silda på tur ut fra Ofotfjorden/Tysfjord hvor en hadde puljevis innseiling. Etter vel en måned ebbet fisket i Ofoten/Tysfjord ut, og ble avløst av det tradisjonelle vintersildfisket på Møre og andre gyteområder.

Som foregående år var det i 1993 adgang for kystfartøygruppen til å fiske inntil 5.000 tonn norsk vårgytende sild på Vestlandskysten innenfor grunnlinjene sør for 61° N. Området ble overført til "Nordsjøreguleringene" 20. april, et tidspunkt som nok var 10 dager for tidlig.

Som nevnt var det konsumpåbud for fisket etter norsk vårgytende sild 1. halvår 1993. I annet halvår var det fri anvendelse.

I henhold til innmeldinger fra Norges Sildesalgslag, Harstad er det pr. 25 november 1993 fisket følgende:

Kystnot til konsum	56.027 tonn
Mel og olje	<u>31.030 "</u>
Sum	<u>87.057 "</u>
Ringnot til konsum	66.289 tonn
Mel og olje	<u>3.789 "</u>
Sum	<u>70.078 "</u>
Trål til konsum	2.511 tonn
Mel og olje	<u>5.952 "</u>
Sum	<u>8.463 "</u>

Utlosset kvantum pr 12. november er fordelt på leveranser slik:

Levert i utenlandsk havn	4.743 tonn
Levert russisk fabrikkskip	13.671 "
Innrapportert sjølproduksjon	9.207 "
Mel og olje	9.207 "
Norske konsumkjøpere	<u>91.977 "</u>
Sum	<u>128.805 tonn</u>

2. FISKET ETTER NORSK VÅRGYTENDE SILD I 1994.

2.1. Spørsmålet om ressursuttak i 1994.

Fiskeridirektøren bygger på følgende når størrelsen på ressursuttak av norsk vårgytende sild for 1994 skal fastlegges:

2.1.1 Havforskningsinstituttets anbefalinger.

I brev av 23. november gir Havforskningsinstituttet følgende beskrivelse av bestandssituasjonen og anbefaling om totalkvote for 1994:

"Gytebestanden i 1994 vil fremdeles være dominert av 1983-årsklassen, men det forventes nå betydelige innslag av årsklassene 1988 og 1989. I 1993 gytte hoved-delen av den eldste fisken på de sørlige gytefelt (Møre-Karmøy), mens de yngre årsklassene hadde hovedgyttingen lengre nord. Geografisk utbredelse og vandringer forventes å bli lik det en hadde i inneværende år: utvandring fra overvintringsområdene i Ofoten-Tysfjorden i januar-februar, etter gyting en bettevandring ut i Norskehavet, og etter endt bettesesong i august-september en tilbakevandring til overvintringsområdene på norskekysten.

ICES arbeidsgruppe på sild har på grunnlag av flere undersøkelsesserier (akustiske estimat i overvintringsområdene og på gytefeltene, og merkeforsøk) beregnet gytebestanden pr. 1.1.1993 til

2.4 mill. tonn. Med dette som utgangspunkt og forventet rekruttering er bestandsstørrelsen pr. 1.1.1994 beregnet til 2.8 mill.tonn.

I tabellen nedenfor er vist forventet bestandsutvikling ved forskjellige fangst-opsjoner i 1994:

	Fiskedødelighet (momentant)	Fangst (i 1000 t.)	Gytebestand 1.1.95 (i million tonn)
A:	0.04	115	3.8
B:	0.08	226	3.7
C:	0.13	334	3.6
D:	0.16	430	3.5

Følgende forhold gjør prognosen usikker:

1. Rekrutteringen til gytebestanden er basert på målt mengde av ungsild i Barentshavet. I dette området kan det skje store forandringer i dødeligheten av sild, når loddebestanden kommer ned på et svært lavt nivå. Lodda har i de siste årene vært det viktigste byttedyret for torskebestanden i Barentshavet. I tidsrommet 1994-95 er det beregnet at torskebestanden vil ha et årlig matbehov på over 6 millioner tonn, og dette behovet vil ikke bli dekket av lodde.

En må derfor regne med at beitepresset på ungsildbestanden vil øke sterkt i de kommende år, og dette kan føre til en mindre vekst i sildebestanden enn det prognosen viser. En vil få et nytt mål for dødelighet i ungsildbestanden, når det årlige ungsildtoktet er gjennomført i juni 1994.

2. Sildebestanden er infisert av soppen *Ichthyophonus hoferi*. I 1993 ble det rapportert om foruroligende høy infeksjonsgrad, og merkeforsøket i år viste at den naturlige dødelighet i bestanden har økt. Dette nye dødelighetsestimater er lagt inn i prognoseberegningene, men det kan ikke utelukkes at sykdommen vil kunne øke dødeligheten i bestanden ytterligere.

KVOTEANBEFALING

Med bakgrunn i ACFM-rapporten og arbeidsgruppens vurderinger av bestandssituasjonen, vil Havforskningsinstituttet foreslå at kvoten for norsk vårgytende sild i 1994 settes til 400 000 tonn, maksimalt 430 000 tonn, som er høyeste opsjon i ovennevnte tabell."

2.1.2. Fiskeridirektørens vurdering av størrelse på totalkvote for 1994.

ACFM forventer altså at gytebestanden av norsk vårgytende sild i løpet av 1993 vil øke til 2.8 millioner tonn. Ved en slik størrelse anses den å være innenfor "sikre biologiske grenser", og ACFM vil i en slik situasjon overlate valget av ressursuttak til forvaltningen.

Valg av størrelse på ressursuttak beror i stor grad på hvorvidt en mener at gytebestanden bør være vesentlig høyere enn 2.5 millioner tonn. Fiskeridirektøren mener følgende argumenter er av vesentlig betydning for dette spørsmålet:

Maksimal biologisk avkastning.

ACFM har definert gytebestandsnivået som gir maksimal biologisk avkastning til 6 millioner tonn. I perioden 1950 -1962, da gytebestanden var på et tilsvarende og tidvis høyere nivå, ble det fisket i gjennomsnitt ca 1.2 millioner tonn pr år. Av dette fisket Norge ca 900.000 tonn pr år. Dette viser hvilket potensiale sildebestanden har.

Silda som energibærer.

Et annet argument for å la sildebestanden vokse ytterligere er dens rolle som energibærer. Sammen med lodde i Barentshavet er sild en fiskeart som omgjør energi fra planktonproduksjon til fiskekjøtt.

Andre bunnfisker, som torsk og hyse kan bare nyttiggjøre seg energien i plankton ved å beite på lodde og sild.

For å opprettholde store bestander av torsk, hyse, sei etc. kreves det derfor en stor sildebestand. Hvor stor en slik bestand må være er et kvantitativt spørsmål, men vil til en viss grad være avhengig av størrelsen på bunnfiskbestandene.

Sildas sonetilhørighet.

Norsk vårgytende sild eksisterer nå i norsk økonomisk sone og i russisk økonomisk sone. Hvis vi bevirker til at bestanden får vokse, må vi forvente økt utbredelse av arten. Dersom den gjenopptar sitt gamle vandringsmønster vil den også bli tilgjengelig for fangst i farvann rundt Færøyene, i islandsk økonomisk sone og i internasjonalt farvann. Som følge av dette må vi være forberedt på at andre parter vil kreve fangstrettigheter til silda.

De to førstnevnte argumenter leder klart til at det vil være fornuftig å øke gytebestanden av norsk vårgytende sild til et vesentlig høyere nivå enn hva bestanden er pr dags dato. Selv om silda også vandrer ut i internasjonal sone eller i Islands farvann, vil en større sildebestand gi større avkastning. Norsk fangst vil dermed ikke nødvendigvis avta selv om vi ikke har 100% råderett over silda.

Med henblikk på en samlet vurdering av argumentene som er drøftet over, og målsettingen om en bærekraftig forvaltning av silda og de fiskearter som er avhengig av silda (som mat), finner Fiskeridirektøren det riktig å ha som målsetting å bygge opp gytebestanden av sild til et vesentlig høyere nivå enn dagens.

Havforskerne har antydnet $F=0.26$ som målsetting for en vedvarende avkastning av en gytebestand på 6 millioner tonn. I 1993 har fiskedødeligheten vært $F=0.08$. Når vi har som målsetting å bygge silda opp til et vesentlig høyere nivå enn dagens, må vi søke en forvaltningsstrategi hvor vi beveger oss fra en fiskedødelighet på $F=0.08$ til $F=0.26$.

I valg av ressursuttak for 1994 er følgende forhold viktig:

Jevne norske totalkvoter.

Rekrutteringen til norsk vårgytende sild vil variere også i fremtiden, naturlig dødelighet vil variere avhengig av beitepress og sykdom, og den individuelle veksten vil kunne avta dersom bestanden blir så stor at mattilgangen blir knapp. Som følge av disse variasjonene kan bestanden noen år vokse kraftig, noen år ikke vokse særlig og atter andre år gjerne vise en viss tilbakegang.

Dersom det er et mål å holde en jevn fangst, innebærer dette at en bør ta vare på god vekst de årene dette forekommer, og akseptere at bestanden enkelte år ikke vokser eller endog avtar. For å ta vare på veksten i de år denne finner sted, bør fangstuttaket derfor være relativt moderat i gode vekstperioder.

Bortfall av loddefisket i Barentshavet i 1994.

Om en foretar en samlet vurdering av alle inntektsmulighetene fra fiskeriene, vil bortfallet av loddefisket i Barentshavet i 1994 taler for å øke ressursuttaket av norsk vårgytende sild. Norge har de siste tre årene hatt en totalkvote av lodde i størrelsesorden 500.000-600.000 tonn, og det er klart at et slikt bortfall av fangstgrunnlag påvirker fartøyenes økonomi. Dette argumentet taler for en høy sildekvote i 1994.

Med henblikk på at gytebiomassen av norsk vårgytende sild bør bygges ytterligere opp, og det forhold at det i årene som kommer vil være ønskelig å holde en jevnest mulig kvote tilsier at fangsten i 1994 bør være moderat. Bestanden er imidlertid i god vekst og behovet for inntekt fra sildefisket vil være stort når loddefisket i Barentshavet faller bort. Fangstnivået kan derfor heves betraktelig i forhold til fangstuttak i 1993.

I Den blandete norsk-russisk fiskerikommisjonen tildelte Norge Russland en andel på 54.000 tonn. I tillegg overførte Norge 19.000 tonn som et element i det totale kvotebyttet mellom Norge og Russland.

Som følge av det ovenfor nevnte foreslår Fiskeridirektøren at TAC i 1994 settes til 430.000 tonn. Av dette er Russland tildelt 73.000 tonn, mens

20.000 tonn er forskottert til fangst i 1993. Dette innebærer at disponibel norsk totalkvote for 1994 blir 337.000 tonn.

2.2. Deltagelsesbegrensning (innsatsregulering).

De siste 9 år har følgende fartøygrupper hatt adgang til å delta i fisket etter norsk vårgytende sild :

- Kystfartøy, dvs. fartøy under 90 fot.
- Konesjonspliktige ringnotfartøy
- Trålere med a) Nordsjø-/Industritråltillatelse
- b) loddetråltillatelse

Vilkår for deltakelse i de ulike gruppene i 1993 var:

2.2.1. Kystfartøygruppen.

Kontrollverket skal godkjenne om fartøyet er egnet, utstyrt og bemannet for å fiske norsk vårgytende sild.

2.2.2. Ringnotgruppen.

- Ringnotkonsesjon.

2.2.3. Trålgruppen.

- Nordsjø-/industritrål-tillatelse eller loddetråltillatelse.

I henhold til det ovenfor nevnte foreslår Fiskeridirektøren samme deltagelseskriterier for alle fartøygrupper i 1994 som i 1993.

2.3. Fangstbegrensning (uttaksregulering).

Norges Fiskarlag sin ressursfordelingsstige er bygget opp frem til en norsk

totalkvote på 250.000 tonn, og er som vist i tabellen under:

Fordeling av norsk totalkvote på ulike flåtegrupper i henhold til forslag fra Norges Fiskarlag.

Flåtegruppe\TAC	20.000 tonn	70.000 tonn	80.000 tonn	250.000 tonn
Kystgruppen	100%	60.50%	53.00%	47.00%
Ringnotgruppen	0	35.50%	43.00%	47.00%
Trålgruppen	0	4.00%	4.00%	6.00%

Stigen er bygget opp slik at andelen til ringnot og trål øker med stigende totalkvote. Dersom en forutsetter en norsk totalkvote på 337.000 tonn, er dette imidlertid over det nivå der Norges Fiskarlag sin ressursfordelingsstige får anvendelse.

Ved fordeling av norsk totalkvote på fartøygrupper er følgende argumenter rimelig å ta i betraktning:

Verdiskaping av fangsten.

De tre fartøygruppene har ulik mulighet til å transportere/føre fangsten over store områder og dermed til å nå de kjøperne som betaler best for silda. Størsteparten av fartøyene i kystnotflåten har begrenset mulighet til å føre fangsten, og må dermed levere i nærheten av der fisket foregår.

Den konsesjonspliktige ringnotflåten har langt større muligheter enn kystnotfartøyene til å føre silda over lengre avstander, og oppnår dermed også bedre betaling for silda.

Dette gjenspeiler seg også i informasjonen fra Norges Sildesalgslag over hvordan fangsten av norsk vårgytende sild ble fordelt på leveranser til konsum og til mel/olje i 1993. Mens kystnot leverte ca 63% til konsum leverte ringnot hele 95% til konsum. Hvis det er et mål at mest mulig av silda skal gå til konsum, og gi høyest mulig verdiskaping, er det fornuftig å tildele ringnotgruppen en relativt stor andel av kvoten av norsk vårgytende sild.

Geografisk fordeling av fangsten.

Kystnotfartøy er i større grad hjemmehørende i den nordligste landsdel enn hva ringnotflåten er. Dette betyr at kvotetildeling til kystnotfartøy gir økt ressursadgang for fartøy fra Nord-Norge i forhold til det en kvotetildeling til ringnotfartøy vil innebære.

Nord-Norske sildemelfabrikkers behov for råstoff.

Etter bortfallet av loddefisket i Barentshavet vil de nord-norske sildemelfabrikkene ha behov for råstoff fra andre fiskeri. Norsk vårgytende sild er den art som mest realistisk kan tilfredsstille denne etterspørselen. Kystnotflåten vil i større grad enn ringnotflåten levere til de nord-norske sildemelfabrikker og dermed bidra til å sikre driften av disse inntil loddefisket om noen år igjen kan bli aktuelt.

Flåtegruppens behov for råstoff.

Med hensyn til tilgang til fiskeressurser, vil de største endringene fra 1993 til 1994 være at loddefisket i Barentshavet reduseres fra 510.000 tonn til null, mens norsk totalkvote av torsk øker fra 256.200 tonn til 336.000 tonn og norsk vårgytende sild øker fra 168.000 tonn til 337.000 tonn.

Et stort antall fartøy i kystnotflåten deltar også i fisket etter torsk. Reduksjonen i loddefisket vil for disse fartøyene et stykke på vei kunne kompenseres i forbindelse med heving av totalkvoten av torsk.

Det samme kan ikke sies om ringnotflåten eller trålerflåten som deltok i loddefisket i Barentshavet. For å opprettholde inntjeningsevnen må disse i større grad kompensere bortfall av fangstinntekt fra loddefiske med økt fangstinntekt fra fisket etter norsk vårgytende sild. På den annen side må en kunne legge til grunn at fartøy i ringnotgruppen vil kunne få øket sine fangstmuligheter på grunnlag av kvoteavtalen med EF.

De fire ovenfornevnte argumenter må vurderes når den norske totalkvoten av norsk vårgytende sild skal fordeles. En ser klart at her er reelle motstridende hensyn som skal ivaretas når fordelingen av norsk totalkvote skal foretas. En alternativ tilnærming kan være den følgende:

Det kan være naturlig først å fastlegge hvor stor andel trålgruppen bør få av norsk totalkvote. I henhold til Norges Fiskarlags ressursfordelingsstige øker trålerne andel av norsk totalkvote fra 0% til 4% og videre til 6% ved en totalkvote på 250.000 tonn. Dersom en f.eks. legger til grunn at andelen bør økes til 8% ved en totalkvote i 1994 på 337.000 tonn, gir dette en trålkvote i 1994 på 27.000 tonn. Med en slik gruppekvote bør trålerne kunne drive et regulært maksimalkvotefiske på lik linje med kystnotfartøy.

Dersom norsk totalkvote er på 337.000 tonn, og trålerne får 27.000 tonn, vil det være 310.000 tonn disponibelt til kystnotfartøy og ringnotfartøy. Med utgangspunkt i internfordeling i de to gruppene kan gruppekvoter regnes ut slik at en får et rimelig forhold mellom maksimalkvoten til største fartøy i kystnotgruppen og fartøykvoten til minste fartøy i ringnotgruppen.

Dersom ringnot får 175.000 tonn vil dette uten overfordeling innebære en faktor på ca 4.5. Minste ringnotfartøy har en basiskvote på 2560 hl, og fartøykvoten for dette fartøyet ville da følgelig vært knappe 11.520 hl.

Hvis kystnot så får 135.000 tonn vil dette være en økning i kvote på ca 46% i forhold til gruppekvoten i 1993. Hvis enhetskvoten økes tilsvarende vil enhetskvoten øke fra 300 til 440 hl. Ved en gruppekvote på 135.000 tonn kan en imidlertid øke overreguleringen noe. Dersom enhetskvoten settes til 500 hl vil største kystnotfartøy med 21 enhetskvoter få en maksimalkvote på 10.500 hl.

Regneeksempelet over gir en fordeling av norsk totalkvote med 175.000 tonn til ringnot (52%), 135.000 tonn (40%) til kystnot og 27.000 tonn (8%) til trål.

Fiskeridirektøren ber om Reguleringsrådets syn på fordeling av norsk totalkvote på norsk vårgytende sild.

2.3.1. Kystfartøygruppen.

Fiskeridirektøren foreslår at kystfartøyene reguleres med maksimalkvoter i 1994.

Størrelsen på maksimalkvotene fastsettes etter samme skala som i 1993:

Fartøy under 7,0 m l.l.	1 enhetskvote
Fartøy 7,0 - 7,99 m l.l.	1,5 enhetskvote
Fartøy 8,0 - 8,99 m l.l.	2 enhetskvoter
Fartøy 9,0 - 9,99 m l.l.	3 enhetskvoter
Fartøy 10,0 - 10,99 m l.l.	3,5 enhetskvoter
Fartøy 11,0 - 11,99 m l.l.	4 enhetskvoter
Fartøy 12,0 - 12,99 m l.l.	4,5 enhetskvoter
Fartøy 13,0 - 13,99 m l.l.	5 enhetskvoter

Fartøy 14,0 - 14,99 m l.l.	6	enhetskvoter
Fartøy 15,0 - 15,99 m l.l.	7	enhetskvoter
Fartøy 16,0 - 16,99 m l.l.	8	enhetskvoter
Fartøy 17,0 - 17,99 m l.l.	9	enhetskvoter
Fartøy 18,0 - 18,99 m l.l.	10	enhetskvoter
Fartøy 19,0 - 19,99 m l.l.	11	enhetskvoter
Fartøy 20,0 - 20,99 m l.l.	12	enhetskvoter
Fartøy 21,0 - 21,99 m l.l.	13,5	enhetskvoter
Fartøy 22,0 - 22,99 m l.l.	15	enhetskvoter
Fartøy 23,0 - 23,99 m l.l.	16,5	enhetskvoter
Fartøy 24,0 - 24,99 m l.l.	18	enhetskvoter
Fartøy 25,0 - 25,99 m l.l.	19,5	enhetskvoter
Fartøy 26,0 m l.l. og over	21	enhetskvoter

Med en gruppekvote til kystnot på 135.000 tonn vil Fiskeridirektøren foreslå en enhetskvote på 500 hl. Fiskeridirektøren kan endre enhetskvoten.

Videre foreslår Fiskeridirektøren at kystfartøy som har sildefiske med garn som sitt driftsgrunnlag kan fortsette garnfisket etter at kystfartøygruppens kvote blir oppfisket.

2.3.2. Konesjonspliktige ringnotfartøy.

Fiskeridirektøren foreslår at konesjonspliktige ringnotfartøy tildeles fartøykvote etter "universalnøkkelen".

2.3.3. Trålere.

Fiskeridirektøren foreslår at fisket i trålgruppen i 1994 reguleres med maksimalkvoter. Fiskeridirektøren foreslår en maksimalkvote på 450 tonn. Fiskeridirektøren kan endre denne.

2.4. Anvendelse.

I 1993 hadde Fiskeridirektøren anledning til å stoppe fisket for direkte leveranser til mel og olje dersom det pr november gjensto 100.000 hl av kystnot sin gruppekvote.

Bestemmelsen ble gjort effektiv 4. november da det var klart at resterende kvantum burde leveres til konsum. Etterspørselen etter sild til konsum økte imidlertid dramatisk ved samme tidspunkt da Norges Sildesalgslag fikk kontrakt med 5 russiske oppkjøperskip. I tillegg åpnet markedet for konsumsild på Vestlandet seg for kystfartøyene ettersom endel ringnotfartøy førte sild sørover.

For høsten 1994 vil det derfor være viktig at det avsettes et tilstrekkelig stort kvantum sild for leveranser til konsum.

Fiskeridirektøren foreslår at Norges Sildesalgslag forestår avvikling av et fiske med fri anvendelse og etter Råfisklovens dirigeringsbestemmelser.

Fiskeridirektøren foreslår å periodisere gruppekvoten til kystnot slik at maksimalt 70.000 tonn kan fiskes i perioden 2. januar - 31. august 1994. I tillegg kan Fiskeridirektøren stoppe fisket for direkte leveranser til mel og olje dersom det pr november gjenstår 25.000 tonn, eller pr. desember 10.000 tonn av den samlede gruppekvoten til kystnot.

2.5. Den sørlige grensen for fisket etter norsk vårgytende sild.

Det vises til Havforskningsinstituttets brev av 23. november 1993:

"REGULERINGER SØR FOR 62° N.

Som i tidligere år bør det gjennomføres tiltak for å begrense beskatningsgraden av norsk vårgytende sild som gyter i området sør for 62°N. Havforskningsinstituttet mener at forbudet mot fiske av alle typer sild fra grunnlinjen og ut til 40 nm, samt forbud mot fiske av kystsild innenfor grunnlinjen mellom 61° N og 58°16' N frem til 1.5. må gjelde også i 1994.

Norsk vårgytende sild har siden 1989 gjenopptatt gyting på feltene ved Karmøy og tildels også lengre sør. Dette er gytefelt som historisk sett har vært av stor betydning. I de siste årene har det vært lite rekruttering av nye årsklasser til de sørlige gytefeltene og det er derfor viktig at denne komponenten ikke blir nedfisket. I forbudssonen innenfor grunnlinjen har kystnotgruppen de siste årene hatt adgang til å fiske et begrenset kvantum norsk vårgytende sild. Denne ordningen bør kunne fortsette, men det er ønskelig at gyting på Karmøy-feltene utvikler seg positivt før beskatningen økes. Fangstuttaket i 1994 bør ikke overstige 8000 tonn.

TIDSRAMME FOR REGULERINGER SØR FOR 62° N.

I 1992 og 1993 var overføringsdatoene til Nordsjøreguleringer i dette området 15.4. og 20.4. henholdsvis. I begge disse årene besto de innmeldte fangstene i kystsildfisket frem til 1. mai stort sett av norsk vårgytende sild. Overføringsdatoen i 1994 bør derfor settes til 1. mai."

De seneste år har området innenfor grunnlinjene mellom Klovningen og N 61° vært omfattet av reguleringsbestemmelsene for norsk vårgytende sild. Bare fartøy under 90 fot har kunnet fiske der.

For øvrig gjelder et generelt artsforbud mot å fiske norsk vårgytende sild sør for Klovningen (N 61° 56') i statistikkområde IV.

Videre har det mellom Klovningen (N 61°56') og Sira (N 58°16') innenfor 40 n. mil fra grunnlinjene vært forbudt å fiske all sild med not og trål om vinteren av hensyn til gytefeltene og faren for feilrapportering.

Fiskeridirektøren foreslår at en opprettholder disse rammevilkår i reguleringsbestemmelsene sør for Klovningen (N 67° 56') i 1994.

Fra og med 1991 har det vært adgang for kystfartøygruppen å fiske et begrenset kvantum norsk vårgytende sild i Karmøykassen.

Begrensningen er biologisk begrunnet i form av en andel av gytebestanden i området og er ment å begrense aktiviteten i området og hindre nedfisking av individer som for første gang på 30 år har gjenopptatt gytingen på Vestlandskysten, se Havforskningsinstituttets uttalelse inntatt ovenfor.

Fiskeridirektøren foreslår at det i tiden frem til 1. mai på samme måte som i 1993 blir åpnet for et begrenset vårsildfiske for kystfartøygruppen inntil 8.000 tonn innenfor grunnlinjen sør for 61° N ned til Sira. Sildefisket sør for 61° N belastes fartøy- og gruppekvoter på vanlig måte.

Dersom avsetningkvantumet sør for N 61° blir oppfisket, stoppes alt fiske utenfor de østlige sperrelinjer.

Fiskeridirektøren foreslår at fiskeforbudet oppheves og området tilbakeføres til Nordsjøreguleringene 1. mai.

2.6. Sperring av områder.

Det vises til Havforskningsinstituttets brev av 23. november 1993.

BEGRENSNING AV FISKET I OMRÅDER MED SVÆRT TETTE SILDEFØREKOMSTER.

"Silda forekommer i svært tette forekomster i overvintringsområdene og lokalt på gytedefeltene. Slik fisket blir utført, med mange fangstoperasjoner og enheter med begrensede kvoter, vil det forekomme "uhell" ved fiske på slike tette forekomster. Det kan være sprengning av nøter og for stor fangst i forhold til kvote med påfølgende slipping etter at en del av fangsten er tatt ombord. På grunn av svært tette sildeforekomster bør et eventuelt fiske i Ofotfjorden og i Tysfjord reguleres og gjennomføres under nøye overvåking."

Fiskeridirektøren foreslår at Ofotfjorden og Tysfjord i Nordland fylke blir sperret vinter og høst 1994.

Videre foreslår Fiskeridirektøren at Kontrollverket kan tillate pullevis innseiling for kystfartøy i Ofotfjorden og Tysfjord. Havgående fartøy over 90 fot kan få innseiling av Kontrollverket med inspektør om bord.

2.7. Nattforbud i trålfisket.

Fiskeridirektøren foreslår at forskriften om nattforbud mot tråling etter norsk vårgytende sild i Nordland fra 1. oktober til 30. april opprettholdes.

2.8. Åpningstider.

Fiskeridirektøren foreslår at fisket etter norsk vårgytende sild i 1994 åpnes 2 januar.

Videre kan Fiskeridirektøren stoppe fisket når periode-, gruppe-, eller totalkvoten er beregnet oppfisket.

2.9. Kontroll av fartøy.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy skal ha godkjenning fra Kontrollverket for 1994 før fartøy kan begynne fisket.

2.10. Samfiske.

Fiskeridirektøren foreslår samme adgang til samfiske ved fiske til låssetting i 1994 som i 1993. I oppmalingsfiske skal hvert fartøy fiske og levere egen kvote.

2.11. Overføring av fangst.

Overføring av fangst mellom fartøy kan bare skje etter tillatelse fra Kontrollverket.

Likevel kan ringnotfartøy utenfor sperreområder pumpe opp sild på feltet fra nota til et annet ringnotfartøy som har fått fangst. Sild som er tatt om bord kan ikke overføres.

Fiskeridirektøren foreslår at en har samme ordning i 1994 som i 1993.

2.12. Et fartøy, én kvote.

Fiskeridirektøren foreslår at ingen kan fiske og levere mer enn en kvote. Fartøy kan bare fiske en kvote.

2.13. Bifangst.

Med større kvote kan bifangst av torsk øke.

Fiskeridirektøren foreslår at bestemmelsen om forbud mot bifangst av torsk opprettholdes.

2.14. Fritidsfiske.

Norges Fritidsfiskerlag har foreslått at fritidsfiske kan foregå med 8 garn å inntil 30 meter. Videre foreslås at omsetningsforbudet oppheves.

Fiskeridirektøren legger opp til at uttak av betydning bør skje innen de grupper som har adgang til å delta i yrkesfisket. Fritidsfiskets rolle bør også i 1994 begrense seg til matauk, som medfører at en ikke kan omsette mulig merfangst ut over det kvantum en får på ett garn pr. husstand. Det er nedsatt et utvalg som skal se nærmere bl.a. på omfang av fritidsfiske og foreslå eventuelle regler for slik utøvelse. Før dette arbeidet er fullført bør fritidsfiske etter sild begrense seg til

matauk.

Fiskeridirektøren foreslår at omsetningsforbudet opprettholdes, og at det kan fiskes med 1 faststående garn på inntil 30 meter.

2.15. Agnfiske.

Fiskeridirektøren foreslår at fiskefartøy kan fiske sild til eget forbruk av agn innenfor grunnlinjene med 2 faststående garn på inntil 60 meter."

2.1 Spørsmålet om ressursuttak i 1994.

Hamre redegjorde for tilstanden i bestanden. Årlige rekrutteringer i bestanden endret seg fra 1989 med god rekruttering i 1990, 1991 og 1992. Også 1993-årsklassen kan bli rimelig god. En må tilbake til tidlig på 60-tallet får å finne tilsvarende bestandsstyrke. Med det må også taes med at det i Barentshavet er en stor ung-torsk bestand og at loddebestanden er på vei nedover. Dette innebærer et betydelig bettepress på ungsildbestanden i de kommende år. En kan vanskelig forutsi hvor mye av ungsildbestanden som overlever dette og som kan rekruttere. Soppsyken er også en usikkerhetsfaktor i prognosene.

Med hensyn til fremtidig rekruttering tyder nå nye på at den gode vekstperiode er over. Det forventes en kaldere periode i Barentshavet, med tilsvarende dårligere forhold for rekruttering av sild. Loddebestanden kan imidlertid komme tilbake under disse forhold.

Strategien fra ACFM er bygd opp om to delmål. Det ene er å holde gytebestanden over 2,5 millioner tonn som er nødvendig for å hindre rekrutteringssvikt. Denne grensen er nå nådd, og følgelig kan en si at fisket nå holdes innenfor trygg biologisk grense. Det andre målet er å få bestanden opp på en slik størrelse at planktonproduksjonen i Norskehavet utnyttes optimalt. Det snakkes da om en bestand i størrelsesorden 6 - 8 millioner tonn.

Stonghaugen spurte om mulighetene for at sildebestanden ville vandre ut av norsk økonomisk sone.

Hamre sa at fra midten av 80-tallet har den voksne bestanden trukket lengre vest i havet. Dersom denne tendensen holder seg må en regne med at silden vil vandre ut i internasjonalt farvann og i Islandsk sone. Men en har ikke tidligere erfaringsmateriale til å forutsi når det vil skje.

Strand sa at Norges Fiskarlag hadde gått inn for å fastsette en TAC på 500.000

tonn, dvs. en kvote av norsk vårgytende sild til norske fiskere på 420.000 tonn i 1994.

Vaage viste til at Havforskningsinstituttet hadde foreslått et totalt kvoteuttak mellom 400.000 tonn og 430.000 tonn. Han sa at forslaget fra Norges Fiskarlag ikke var uforsvarlig. Så lenge det ikke foreligger en omforent strategi fra næringens side så har Havforskningsinstituttet lagt til grunn ACFM's valg av strategi. Han poengterte at det er Reguleringsrådet som må foreta valget.

Wold sa at mens målet tidligere ble lagt til 2,5 millioner tonn var det nå flyttet til 6 millioner tonn. Han advarte mot en strategi der Norge sparte på bestanden og hvor andre nasjoner i fremtiden ville høste. Han viste i denne sammenheng til torskeproblematikken i smutthullet.

Hamre sa at en strategi fra Norge om å beholde silden for oss selv ikke ville være salgbar internasjonalt. Skulle samme strategi legges til grunn fra EF ville vi kunne miste nordsjøsildefisken og dels makrellfisken.

Benjaminson sa at det er et felles mål å bygge opp bestanden til det optimale. Norges Fiskarlag har ikke gått inn for å hindre oppbygging for å holde bestanden innenfor norsk økonomisk sone. Det er imidlertid signal om at bestanden vil gå ut i internasjonalt farvann innen kort tid. Det er nødvendig at en nå forbereder seg på at en slik situasjon oppstår. Han ba om tilslutning til kvoteforslaget fra Norges Fiskarlag.

Lohne sa at Reguleringsrådet også må foreta næringspolitiske vurderinger. Det må her taes hensyn til råstoffbehovet til sildemel-industrien i Nord-Norge. Det en diskuterer er tempoet i oppbyggingen, og en må minst kunne ta ut det kvantum som er foreslått fra Norgs Fiskarlag.

Trollvik advarte mot å gå for fort frem.

Olsen foreslo at TAC i 1994 settes til 430.000 tonn. Av dette er Russland tildelt 73.000 tonn, mens 20.000 tonn er forskottert til fangst i 1993. Dette innebærer at disponibel norsk totalkvote for 1994 blir 337.000 tonn.

Fiskeridirektørens forslag til kvote fikk 8 stemmer (Olsen, Plassa, Vaage, Andreassen, Domstein, Eggereide, Trollvik og Hysvær). Representantene Johansen, Benjaminson, Strand, Bergvoll, Wold og Bjørklund gikk inn for forslaget om å fastsette TAC til 500.000 tonn.

2.2. DELTAGELSESBEGRENSNING (INNSATSREGULERING).

Wold viste til bestemmelsen om at eier måtte stå ombord i fartøyet under fisket, bare med dispensasjonsadgang ved sykdom. Etter sin ordlyd innebar bestemmelsen at eget fartøy måtte ha landligge i den tid vedkommende var representert i Reguleringsrådet.

Hysvær mente at dispensasjonsadgangen måtte utvides til også å gjelde tilfrittsverv.

Olsen lovet å se nærmere på dette forholdet.

Det var enighet i Reguleringsrådet om å videreføre gjeldende deltagelsesbegrensninger innen de forskjellige fartøygrupper, men dog slik at det ble vurdert å utvide ovennevnte dispensasjonsadgang til å omfatte andre forhold enn sykdom.

2.3 Fangstbegrensning (uttaksregulering).

Engesæter sa at dersom en videreførte Norges Fiskerilags fordelingsnøkkel med utgangspunkt i disponibel norsk totalkvote på 337.000 tonn innebærer dette 51 % til ringnot, 42 % til kyst og 7 % til trål.

Stonghaugen sa at Norges Fiskerilags ressursfordelingsstige ikke gir fordelingsanslag utover en norsk totalkvote på 250.000 tonn. Han mente Norges Fiskerilag og Reguleringsrådet følgelig ikke var bundet av fordelingsstigen. Han anmodet om at trålgruppen ble bedre tilgodesett.

Det var enighet i Reguleringsrådet om en fordeling av den norske disponible kvote med 51 % til ringnot, 42 % til kyst og 7 % til trål, under forutsetning av at kvoten ble fastsatt til 337.000 tonn.

Videre var det enighet i Reguleringsrådet om å sette enhetskvoten i kystfartøygruppen til 550 hl. Det var videre enighet om at maksimalkvoten til trålerne ble fastsatt til 500 tonn.

Det var enighet i Reguleringsrådet om de øvrige forslag fremsatt av Fiskeridirektøren under pkt. 2.3 (fangstbegrensning).

2.4 ANVENDELSE.

Domstein mente det måtte legges opp til et konsumfiske. Kystflåten vil ikke klare å fiske alt til konsum, her blir det derfor nødvendig med et visst overløp til mel/olje. For ringnotflåten derimot må det kunne settes konsumkrav. Han foreslo at det i 1. halvår ble satt konsumkrav i ringnotfisket.

Benjaminson sa at spørsmålet om å levere til konsum eller til mel/olje var et prisspørsmål. Dersom konsumindustrien er villig til å betale for konsum vil fiskerne levere til konsumformål.

Olsen viste til at ringnotflåten i 1993 levert 95 % av silden til konsum. Han mente det ikke var nødvendig å fastsette konsumpåbud.

Domstein poengterte at det i 1993 var konsumpåbud for ringnotflåten i 1. halvår.

Fiskeridirektørens forslag om at Norges Sildesalgslag forestår avvikling av et fiske med fri anvendelse og etter Råfisklovens dirigeringsbestemmelser fikk 8 stemmer. (Olsen, Plassa, Johansen, Benjaminson, Strand, Bergvoll, Wold og Bjørklund). Representantene Andreassen, Domstein, Trollvik og Hysvær gikk inn for konsumpåbud med dispensasjonsadgang for ringnotflåten 1. halvår 1994.

Det var enighet i Reguleringsrådet om å periodisere gruppekvoten til kystnot slik at maksimalt 80.000 tonn kan fiskes i perioden 2. januar - 31. august 1994. I tillegg kan Fiskeridirektøren stoppe fisket for direkte leveranser til mel og olje dersom det pr. november gjenstår 25.000 tonn, eller pr. desember 10.000 tonn av den samlede gruppekvoten til kystnot.

MUSSA TIL HERMETIKK.

Benjaminson foreslo at det ble avsatt 3.000 tonn mussa til hermetikk i 1994.

Olsen viste til at et slikt kvantum i tilfelle skulle avregnes på kystnotgruppen.

Wold sa at det i 1993 også skulle avregnes kvoten til det enkelte fartøy og foreslo at dette også ble gjort i 1994.

Det var enighet i Reguleringsrådet om å avsette 3.000 tonn mussa i 1994. Kvantumet avregnes kystnotgruppen og avregnes videre det enkelte fartøys kvoter av norsk vårgytende sild.

2,5 DEN SØRLIGE GRENSEN FOR FISKET ETTER NORSK VÅRGYTENDE SILD.

Strand mente det kunne være hensiktsmessig å flytte grensen sør til 61° N.

Olsen sa at det var mange element som måtte taes hensyn til ved etablering av nye grenser og at han ikke var beredt på en slik diskusjon i Reguleringsrådet nå.

Strand henstilte om at Fiskeridirektoratet så nærmere på forholdet.

Benjaminson viste til at Norges Fiskarlag hadde foreslått at kystfartøygruppen gis tillatelse til å fiske norsk vårgytende sild innenfor grunnlinjen sør til fylkesgrensen mellom Rogaland og Vest-Agder frem til 18. april. Han mente 18. april kunne være en høvelig skjæringsdato. Han spurte om det var tilrådelig å fiske utover de 8.000 tonn som var anbefalt i dette området.

Hamre sa at dersom en skulle begrense fisket i det sørlige området måtte det settes en grense. I uttaksanbefalingen på 8.000 tonn ligger det inne et skjønn.

Plassa påpekte at dette var et sensetivt område. Det er fornuftig å utvise forsiktighet. Hun viste til at tidligere erfaringer tilsa at skjæringsdato ikke ble satt tidligere enn 1. mai.

Fiskeridirektørens forslag om at fiskeforbudet oppheves og området tilbakeføres til nordsjøreguleringene 1. mai fikk 6 stemmer (Olsen, Plassa, Vaage, Eggereide, Trollvik og Hysvær). 6 representanter (Johansen, Benjaminson, Strand, Bergvoll, Bjørklund og Andreassen) gikk inn for 18. april som tilbakeføringsdato. Wold avsto fra å stemme. Representanten Domstein var ikke tilstede.

Det var enighet i Reguleringsrådet om Fiskeridirektørens øvrige forslag under pkt. 2,5.

Pkt. 2,6 - pkt. 2,14.

Det var enighet i Reguleringsrådet om Fiskeridirektørens forslag til regulering under punktene 2,6 til og med 2,14, med unntak av pkt. 2,8 (åpningsdato) hvor det var enighet om at åpningsdato ble satt til 1. januar og pkt. 2,10 (samfiske) hvor det var enighet om forslaget fra Norges Fiskarlag at ordningen med samfiske i forbindelse med fiske videreføres, med følgende endringer:

- fartøyene må være under 50 fot.
- Det kan ved samfiske ikke fiskes mer enn inntil 14 enhetskvoter som tilsvarer enhetskvoten for to fartøy på 50 fot.

HAVFORSKNINGSINSTITUTTET

MILJØ - RESSURSER - HAVBRUK

Fiskeridirektøren
v/Juridisk Kontor/
Eilif Sund,
Fiskeridirektoratet.

WOM KX ETELOS
" Sund"

FISKERIDIREKTORATET	
24. NOV 93	
SAKSNR.	DOK.NR.
4428/93	/

HAV - LIV - MILJØ
ES

Deres referanse:

Vår referanse: P 9359 JH/ESM

Bergen, 23.11.93

REGULERING AV FISKET ETTER NORSK VÅRGYTENDE SILD I 1994

BESTANDSSITUASJONEN

Gytebestanden i 1994 vil fremdeles være dominert av 1983-årsklassen, men det forventes nå betydelige innslag av årsklassene 1988 og 1989. I 1993 gytte hoveddelen av den eldste fisken på de sørlige gytefelt (Møre-Karmøy), mens de yngre årsklassene hadde hovedgytingen lengre nord. Geografisk utbredelse og vandringer forventes å bli lik det en hadde i inneværende år: utvandring fra overvintringsområdene i Ofoten-Tysfjorden i januar-februar, etter gyting en beitevandring ut i Norskehavet, og etter endt beitesesong i august-september en tilbakevandring til overvintringsområdene på norskekysten.

ICES arbeidsgruppe på sild har på grunnlag av flere undersøkelsesserier (akustiske estimat i overvintringsområdene og på gytefeltene, og merkeforsøk) beregnet gytebestanden pr. 1.1 1993 til 2.4 mill. tonn. Med dette som utgangspunkt og forventet rekruttering er bestandsstørrelsen pr. 1.1. 1994 beregnet til 2.8 mill. tonn.

I tabellen nedenfor er vist forventet bestandsutvikling ved forskjellige fangst-opsjoner i 1994:

	Fiskedødelighet (i momentan)	Fangst (i 1000 t)	Gytebestand 1.1.95 (i million tonn)
A:	0.04	115	3.8
B:	0.08	226	3.7
C:	0.13	334	3.6
D:	0.16	430	3.5

Følgende forhold gjør prognosen usikker:

1. Rekrutteringen til gytebestanden er basert på målt mengde av ungsild i Barentshavet. I dette området kan det skje store

Postadresse: Postboks 1870 N-5024 Bergen-Nordnes	Kontoradresse: Nordnesparken 2 Bergen	Telefon: (05)238500 Telefax: (05)238531	Telex: 42297 OCEAN N	Postgiro nr.: 5052857 Bankgiro nr.: 0616.05.70189	Saksbehandler: Direkte telefon:
--	---	--	----------------------------	--	--

forandringer i dødeligheten av sild, når loddebestanden kommer ned på et svært lavt nivå. Lodda har i de siste årene vært det viktigste byttedyret for torskebestanden i Barentshavet. I tidsrommet 1994-95 er det beregnet at torskebestanden vil ha et årlig matbehov på over 6 millioner tonn, og dette behovet vil ikke bli dekket av lodde. En må derfor regne med at beitepresset på ungsildbestanden vil øke sterkt i de kommende år, og kan føre til en mindre vekst i sildebestanden enn det prognosen viser. En vil få et nytt mål for dødelighet i ungsildbestanden, når det årlige ungsildtoktet er gjennomført i juni 1994.

2. Sildebestanden er infisert av soppen *Ichthyophonus hoferi*. I 1993 ble det rapportert om foruroligende høy infeksjonsgrad, og merkeforsøket i år viste at den naturlige dødelighet i bestanden har økt. Dette nye dødelighetsestimatet er lagt inn i prognoseberegningene, men det kan ikke utelukkes at sykdommen vil kunne øke dødeligheten i bestanden ytterligere.

KVOTEANBEFALING

Med bakgrunn i ACFM-rapporten og arbeidsgruppens vurderinger av bestandssituasjonen, vil Havforskningsinstituttet foreslå at kvoten for norsk vårgytende sild i 1994 settes til 400 000 tonn, maksimalt 430 000 tonn, som er høyeste opsjon i ovennevnte tabell.

BEGRENSNING AV FISKET I OMRÅDER MED SVÆRT TETTE SILDEFOREKOMSTER

Silda forekommer i svært tette forekomster i overvintringsområdene og lokalt på gytefeltene. Slik fisket blir utført, med mange fangstoperasjoner og enheter med begrensede kvoter, vil det forekomme "uhell" ved fiske på slike tette forekomster. Det kan være sprenging av nøter og for stor fangst i forhold til kvote med påfølgende slipping etter at en del av fangsten er tatt ombord. På grunn av svært tette sildeforekomster bør et eventuelt fiske i Ofotfjorden og i Tysfjord reguleres og gjennomføres under nøye overvåking. Dagforbud mot not på gytefeltene bør opprettholdes i 1994.

REGULERINGER SØR FOR 62°N.

Som i tidligere år bør det gjennomføres tiltak for å begrense beskatningsgraden av norsk vårgytende sild som gyter i området sør for 62°N. Havforskningsinstituttet mener at forbudet mot fiske av alle typer sild fra grunnlinjen og ut til 40 nm, samt forbud mot fiske av kystsild innenfor grunnlinjen mellom 61°N og 58°16'N frem til 1.5 må gjelde også i 1994.

Norsk vårgytende sild har siden 1989 gjenopptatt gyting på feltene ved Karmøy og tildels også lengre sør. Dette er gytefelt som historisk sett har vært av stor betydning. I de siste årene har det vært lite rekruttering av nye årsklasser til de sørlige gytefeltene, og det er derfor viktig at denne komponenten ikke blir nedfisket.

I forbudssonen innenfor grunnlinjen har kystnotgruppen de siste årene hatt adgang til å fiske et begrenset kvantum norsk vårgytende sild. Denne ordningen bør kunne fortsette, men det er ønskelig at gytingen på Karmøy-feltene utvikler seg positivt før beskatningen økes. Fangstuttaket i 1994 bør ikke overstige 8000 tonn.

TIDSRAMME FOR REGULERINGENE SØR FOR 62°N

I 1992 og 1993 var overføringsdatoene til Nordsjøreguleringer i dette området 15.4 og 20.4 henholdsvis. I begge disse årene bestod de innmeldte fangstene i kystsildfisket frem til 1. mai stort sett av norsk vårgytende sild. Overføringsdatoen i 1994 bør derfor settes til 1. mai.

FISKET ETTER MUSSA I 1994

Et mussafiske i kystområdene vil redusere rekrutteringen av voksen sild og lokalt påvirke næringstilbudet for andre arter i de områdene hvor mussafisket finner sted. Havforskningsinstituttet mener imidlertid at et begrenset fiske av mussa i 1994 til hermetikkformål bør kunne tillates, men at kvantumet avregnes i totalkvoten med en faktor på anslagsvis 3. Trondheimsfjorden bør imidlertid sperres for et mussafiske for å beskytte den lokale sildestammen. Det må avtales et opplegg for prøvetaking av fangstene, slik at en i ettetid kan få en oversikt over hvilke sildebestander det er fisket på (vår- eller høstgytere).

Johannes Hamre

Ingolf Røttingen

HOVEDKONTOR
5023 Bergen
Postboks 4042, Dreggen
Slottsgt. 3
Tlf. 55 31 49 50

Salgsavd. direkte
Tlf. 55 31 50 85
Tlf. 55 31 51 37

DISTRIKTSKONTOR
9401 Harstad
Postboks 307
Sjøgt. 7
Tlf. 77 06 49 35

FISKERIDIREKTORATET		NORGES	
		SILDESALGSLAG	
		19. NOV 93	
SAKSNR.		DOK.NR.	
4315/93		1	
U.O. 3			

Fiskeridirektøren
Juridisk kontor

Att.: Sund

TELEFAX

Bergen, 19. november 1993
JN/AaF

OMSETNING AV NORSK VÅRGYTENDE SILD I 1994.

Vi viser til Deres telefax av 12.11.92.

Fiske og omsetning av norsk vårgytende sild 1993 pågår ennå. Vi har derfor ikke fasitsvar for året. Pr 18.11.93 var situasjonen som følger:

Kystnot til konsum	556.000 hl
Mel og olje	<u>333.000 hl</u>
Sum	<u>889.000 hl</u>

Ringnot til konsum	703.000 hl
Mel og olje	<u>40.000 hl</u>
Sum	<u>743.000 hl</u>

Trål til konsum	27.000 hl
Mel og olje	<u>64.000 hl</u>
Sum	<u>91.000 hl</u>

Omsetningen hittil i 1993 fordeler seg som følger:

Levert i utenlandsk havn	51.000 hl
Levert russisk fabrikkskip	147.000 hl
Innrapportert sjølproduksjon	99.000 hl
Mel og olje	437.000 hl
Norske konsumkjøpere	<u>989.000 hl</u>
Sum	<u>1.723.000 hl</u>

Konsumomsetningen av norsk vårgytende sild i 1993 har kvantumsmessig gått langt bedre enn forutsatt på denne tid i 1992. Årsaken ligger i større produksjon for lavprismarkeder og bruk av utenlandske fabrikkskip. Disse to forhold har imidlertid vært med på å trekke ned

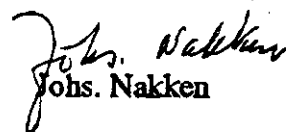
gjennomsnittsprisen. Gjennomsnittlig oppnådd førstehåndspris pr kg norsk vårgytende sild til konsum ved utgangen av september i år var på kr 1,47. På tilsvarende tidspunkt i 1992 var gjennomsnittsprisen på over kr 2,-. Når det gjelder utviklingen av konsumomsetningen i 1994 forventer vi at kvantumsøkningen vil fortsette også neste år. Det er bygget opp en betydelig rundfrysingskapasitet for å håndtere makrell. I prinsippet kan samme kapasitet også benyttes for mottak og foredling av sild til konsum. Avhengig av pris og markedsforhold forventer vi at konsumomsetningen i 1994 vil kunne komme opp i 170.000 tonn.

Med de perspektiver som åpner seg for forvaltning av norsk vårgytende sild i årene fremover, er det viktig at det fra myndighetenes side ikke blir lagt bindinger på anvendelsen som reduserer fiskernes lønnsomhet. Leveranse til direkte konsum, eller indirekte via produksjon til mel og olje, må i en ressursmessig sammenheng betraktes som likeverdige. Hvordan fisker skal disponere sin kvote må derfor være bestemt av hans vurderinger av økonomien i de ulike alternativer. Et anslag for mel- og oljepris for norsk vårgytende sild i 1994 vil være en pris i intervallet 60-70 kr pr hl.

Vi vil videre vise til Deres telefax av 17.11.93 vedr. krav fra Norges Fritidsfiskarlag om oppheving av omsetningsforbudet for sild tatt med garn av hobbyfiskere. Garnsild kan bare i helt ubetydelig grad omsettes gjennom det etablerte omsetningsapparat. Dersom det skal bli fritt fram for hobbyfiskere å omsette garnsildfangster, må en forutsette at en vesentlig grad av denne omsetningen blir uregistrert i enhver sammenheng. Dette vil ytterligere forverre situasjonen for lokale yrkesfiskere. Vi vil derfor frarå at omsetningsforbudet for sild tatt av fritidsfiskere blir opphevet.

Med vennlig hilsen
NORGES SILDESALGSLAG

Finn Bergesen

John Nakken

Pir-Senteret, 7005 Trondheim 7.
 Sentralbord: 07 52 96 80
 Telegr.adr.: Landsfiskarlag
 Telefax: 07 53 47 42
 Fra 28.10.93:
 Telefon: 73 52 96 80
 Telefax: 73 53 47 42

Fiskeridepartementet

Fiskeridirektoratet

FISKERIDIREKTORATET	
06. DES 93	
SAKSNR.	DDK.NR.
4631/93	1
U.O. 2	

6.12.1993
 J.nr.1889/93
 ark.,
 EL/-

T E L E F A X

REGULERING AV FISKET ETTER NORSK VÅRGYTENDE SILD I 1994.

Norges Fiskarlag behandlet i landstytresak 116/93 "regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 1994" og fattet følgende vedtak:

- "1. Norges Fiskarlag viser til den meget positive bestandssituasjonen for norsk vårgytende sild. Selv med et uttak betydelig over de opsjoner som er gitt av ACFM vil gytebestanden fortsatt være i sterk vekst.

Norges Fiskarlag viser videre til den usikkerhet som er knyttet til det framtidige forvaltningsregimet for norsk vårgytende sild når ressursen om få år forventes å opptre i større mengder i internasjonalt farvann og i andre nasjoners soner.

Norges Fiskarlag vil understreke at norske fiskere i løpet av de siste årene gjennom strenge reguleringer har bidratt til en rask gjenoppbygging av sildebestanden.

Norges Fiskarlag går på denne bakgrunn inn for at det fastsettes en kvote av norsk vårgytende sild til norske fiskere på 420.000 tonn i 1994.

2. Norges Fiskarlag foreslår følgende fordeling mellom gruppene for 1994:

Ringnot:	228.900 t
Kyst:	155.400 t
Trål:	35.700 t

3. Norges Fiskarlag går inn for at deltakelseskriteriene som var gjeldende i 1993 videreføres i 1994.

Norges Fiskarlag viser til vedtak i Landstytresak 18/93 hvor en gikk inn for at fartøy med rettighet til å delta i fisket innen kystgruppen må få ta sine kvoter med det redskap som er mest hensiktsmessig for fartøyet.

Når det gjelder godkjenning av kystfartøy vil Norges

Fiskarlag be om at snurpenot og landnot defineres under ett, slik at det ikke blir nødvendig for fartøy å ha begge typer redskap ombord.

Norges Fiskarlag krever at bestemmelsene om at fartøy skal være egnet, bemannet og utstyrt for å drive fiske etter norsk vårgytende sild blir fulgt opp gjennom strengere kontroll.

4. Norges Fiskarlag går inn for at ordningen med samfiske i forbindelse med fiske videreføres, men med følgende endringer:

- fartøyene må være under 50 fot
- det kan ved samfiske ikke fiskes mer enn inntil 14 enhetskvoter som tilsvarer enhetskvoten for to fartøy på 50 fot.

5. Norges Fiskarlag går inn for at enhetskvoten for kystgruppen settes til 650 hl.

6. Fisket bør åpnes for alle gruppene 1. januar 1994.

7. Norges Fiskarlag foreslår at kystgruppens kvote periodiseres ved at 60 % av kvoten kan fiskes innen 1. september, og at det resterende kvantum avsettes til et fiske etter denne dato.

Av kystgruppens kvantum avsettes 10.000 hl til garnfiske.

8. Norges Fiskarlag tilrår at trålerne reguleres med maksimalkvoter på 550 t pr fartøy.

9. Norges Fiskarlag går inn for at kystfartøygruppen gis tillatelse til å fiske norsk vårgytende sild innenfor grunnlinjen sør til fylkesgrensen mellom Rogaland og Vest-Agder fram til 18. april, og at ringnot og trål får anledning til å fiske til 61 grader N fram til samme dato.

10. Norges Fiskarlag foreslår at den konsesjonspliktige ringnotflåten reguleres med fartøykvoter beregnet ut fra universalnøkkelen.

11. Norges Fiskarlag mener det på bakgrunn av økningen i kvoten, ikke er grunnlag for å opprettholde konsumpåbudet. Det foreslås imidlertid at 400.000 hl av kystfartøygruppens kvote settes av til konsumleveranse etter 15. oktober.

12. For å kunne dekke et eventuelt behov for mussa/småsild til konsum/hermetikk tilrår Norges Fiskarlag at det avsettes et kvantum på inntil 3.000 t til dette formålet.

13. Norges Fiskarlag vil be om at det føres streng kontroll med fisket, og om nødvendig blir foretatt stenging av felt i avgrensede tidsrom dersom det er fare for

Norges Fiskarlag

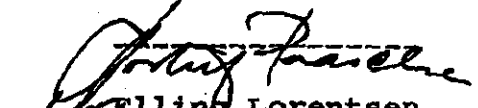
Pir-Senteret, 7005 Trondheim
Sentralbord: 07 52 96 80
Telegr.adr.: Landsfiskarlag
Telefax: 07 53 47 42
Fra 28.10.93:
Telefon: 73 52 96 80
Telefax: 73 53 47 42

9.

redskapskollisjoner, eller for stor innblanding av undermåls
fisk eller sild."

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Skjærø

Elling Lorentsen

Kopi: Fylkesfiskarlag
Gruppeorganisasjoner

SILDEMELFABRIKKENES LANDSFORENING

TELEFAX

Reguleringsrådet
Fiskeridirektøren
Bergen

WUP

FISKERIDIREKTORATET	
07. DES 93	
SAKSNR.	DDK.NR.
4646 93	1
U.O. Ø	

WUP

KARL JOHANS GT. 19 - 0159 OSLO
TELEFON: (02) 42 63 40
TELEFAX: (02) 33 59 69
BANKGIRO: 8101.08.30753
POSTGIRO: 0808 2235133
7.12.1993

Roger W/O
Hil
Filehead
BW
WUP
ET
HY
ES

VEDR MØTE 8 OG 9 DESEMBER 1993 - SAK 18/93 REGULERING AV FISKET ETTER NVG-SILD

Sildemelfabrikkenes Landsforening har i styremøte 6 desember 1993 drøftet fisket etter NVG-sild i 1994.

Situasjonen for de nordligste sildemelfabrikkene etter et totalt bortfall av lodde er meget alvorlig, og både totalkvote og reguleringsbestemmelser for NVG-sild må ta hensyn til dette dersom det er et mål å beholde fabrikkkapasiteten i nord. Disse fabrikkene trenger et mottak på minimum 500.000 hl NVG-sild pr fabrikk, for å kunne overleve.

Fiskeridirektørens forslag om et totalt norsk fiske i 1994 på 337.000 tonn, inkludert forslaget til fordeling mellom fartøygruppene, vil ikke være egnet til å oppfylle en slik målsetting.

Både fordeling av kvoten mellom fartøygruppene og avviklingen av fisket, har betydning for hvor råstoffet landes. Det bør derfor tilstrebes et opplegg som fører til at fabrikkene fra Lysøund til Jøvik får tilstrekkelige tilførsler i tråd med målsetningen. Det kan nevnes at ringnotflåten kun leverte 20.000 hl til disse fabrikkene i 1993.

Siden den voksne del av sildestammen er i såpass god vekst, vil det være naturlig å øke fisket i 1994 utover det som Fiskeridirektøren har foreslått.

Sildemelfabrikkenes Landsforening foreslår derfor at totalkvantumet NVG-sild 1994 settes til 600.000 tonn. Dette vil fortsatt gi en vekst i gytebestanden i løpet av 1994 på ca 0,6 - 0,7 mill. tonn.

Etter at Russland har fått sin andel, inkl de 19.000 tonn som inngikk i bytteavtalen, og etter at det er tatt hensyn til de 20.000 tonn som er overført til 1993, vil det gjenstå å fiske ca 480.000 tonn for norske fiskere i 1994.

Etter at konsumindustrien har tatt 150.000 tonn, vil det gjenstå vel 300.000 tonn til mel og olje, hvorav ca 2 mill. tonn kan anslås vil bli levert ved fabrikkene fra Lyssøund til Jøvik, dvs i gjennomsnitt ca 500.000 hl pr fabrikk. Dette tilsvarer de minimumskvantum fabrikkene trenger for å kunne holde det gående.

Med hilsen

SILDEMELFABRIKKENES LANDSFORENING

Per Lohne

NO/TW
**Norges
Fritidsfiskarlag**

Handwritten: *NY*

FISKERIDIREKTORATET	
ADRESSE	25. OKT 93 072 HADDAL
SAKSNR. <i>68/93</i>	DOK. NR. <i>4</i>

Handwritten: *Kopi til Haddal ved Haddal*

TELEFON: 70 01 62 10
TELEFAX: 70 01 62 10

VI GJER KRAV PÅ KYSTFOLKETS URGAMLE RETTAR PÅ HAVET !!

**Tele-
fax**

Til
**Fiskeridep.
22 34 9585**

**Kopi til
Fiskeridirektøren
05.23 8090**

Haddal 19.10.93

Kontaktperson: Jan Birger Jørgensen.

VEDRØRENDE LEMPNINGER I FRITIDSFISKE ETTER TORSK OG HYSE NORD
FOR 62 NORD OG SILD HEILE LANDET I 1994.

VEDRØRENDE FRITIDSFISKE ETTER SILD GENERELT I 1994

Også når det gjelder sild så er kvotene så store at dei ikkje vert oppfiska til fornuftig anvendelse. Ein må ty til å levere sild til oppmaling i store mengder for å kunne fiske den totale kvoten både for kyst- og havfiskeflåten. Dermed er reguleringsheimelen borte, og vi anmoder om slik regulering for neste år:

Fritidsfiske etter sild kan foregå med handsnøre (hek1) og inntil 8 sildegarn kvar på maks. 30 meter. Omsetningsforbudet er opphevet.

Håper at vi vert med i prosessen fram til ferdig utforma reguleringer.

Arnulf Ulstein

SAK 19/93

REGULERING AV HAVBRISLINGFISKET I EF-SONEN I 1994.

Olsen viste til saksdokumentene der det heter:

"A. Fisket i 1993.

Norske fartøy kunne i 1993 fiske 15.000 tonn havbrisling i EF-sonen i Nordsjøen. I Norges økonomiske sone var fisket fritt.

Fisket i EF-sonen var fordelt med 7.500 tonn første halvår og resten siste halvår. Fartøy kunne fiske inntil konsesjonskapasitet, og avsetningen 1. halvår var oppfisket 1. februar d.å.

Etter noen spredte fangster i sommer gjensto i høst vel 4.000 tonn av brislingkvoten i EF-sonen. Fisket på restkvantumet tok til i oktober og fisket etter brisling i EF-sonen ble stoppet 18.11.93, da årskvoten var beregnet oppfisket. Det var ikke fastsatt turkvoter eller lignende i høst.

Fangstene i havbrislingfisket fordelte seg pr. 1.12.93 som følger:

EF-sonen	180.060 hl
Norges økonomiske sone	<u>283.565 hl</u>
I alt	463.625 hl

B. Regulering av fisket i 1994.

Foreløpig er det ikke oppnådd enighet om kvoteavtale mellom Norge og EF for 1994.

Fiskeridirektøren har forelagt spørsmålet om avtakssituasjonen for Norges Sildesalgslag. Salgslaget har ved brev av 01.12.93 uttalt følgende:

"Det vil være sannsynlig at også eventuelt kvantum i 1994 i det alt vesentlige vil anvendes til mel og olje. Det kan imidlertid bli behov for et mindre kvantum til hermetikk-anvendelse. Norway Foods har pr. dato et udekket behov i størrelseorden 1.500 tonn. Det er usikkert om

dette behovet kan dekkes med havbrisling, eller om kvantumet må importeres fra utlandet."

Fiskeridirektøren legger til grunn at vi kan få en utvikling i fisket i 1994 omtrent som i år, med stor fiskeaktivitet i begynnelsen og mot slutten av året. En antar derved at fisket i 1994 vil bli omtrent som i høst, og i hovedsak et oppmalingsfiske. Med et slikt fritt fiske kan det ut på året bli aktuelt å fastsette turkvoter og andre reguleringstiltak for bl.a. å kunne ivareta hensynet til overholdelse av totalkvoten.

Fiskeridirektøren foreslår at en avsetter halve kvoten i EF-sonen til annet halvår. Fartøy kan fiske inntil konsesjonskapasitet. Videre foreslår Fiskeridirektøren at det gis fullmakt til å fastsette turkvoter og utsellingsstopp dersom dette skulle vise seg nødvendig."

Strand viste til at Norges Fiskarlag i landsstyresak 95/93 fattet følgende vedtak:

"Norges Fiskarlag går inn for at fisket etter havbrisling åpnes fra 1. januar 1994, og at det blir avsatt et kvantum på 1.500 tonn til konsum."

Han poengterte at vedtaket innebar at det ikke var ønske om å periodisere totalkvantumet.

Det var enighet i Reguleringsrådet om å åpne havbrislingfisket 1. januar 1994. Videre var det enighet om å ikke foreta periodisering av totalkvantumet, samt enighet om å avsette 1.500 tonn til konsum.

Norges Fiskarlag

Pir-Senteret, 7005 Trondheim
 Sentralbord: 07 52 96 80
 Telegr.adr.: Landsfiskarlag
 Telefax: 07 53 47 42
 Fra 28.10.93:
 Telefon: 73 52 96 80
 Telefax: 73 53 47 42

16.

FISKERIDIREKTORATET

Fiskeridepartementet

06. DES 93

Fiskeridirektoratet

6.12.1993

J.nr.1882/93

SAKS NR. 4625/93
 SAK NR. 1

ark.,
EL/-

T E L E F A X

FISKET ETTER HAVBRISLING I 1994.

Norges Fiskarlag behandlet i landsstyresak 95/93 regulering av "fisket etter havbrisling i 1994" og fattet følgende vedtak:

"Norges Fiskarlag går inn for at fisket etter havbrisling åpnes fra 1. januar 1994, og at det blir avsatt et kvantum på 1.500 tonn til konsum"

Med hilsen
 NORGES FISKARLAG

Jan Skjærtø
 Jan Skjærtø

Eling Lorentsen
 Eling Lorentsen

Kopi: Fylkesfiskarlag
 Gruppeorganisasjoner

SAK 20/93

REGULERING AV FISKET ETTER TORSK I NAFO-OMRÅDET.

V. J. Olsen viste til saksdokumentene der det heter:

Fisket i 1993.

Norge ble også for 1993 tildelt en kvote på 1200 tonn torsk på Flemish Cap i NAFO-underområde 3M.

Som i 1992 ble fisket forbeholdt linefartøy. Fiskeridirektøren var likevel innstilt på at fisket også kunne åpnes for trålere dersom det skulle vise seg å være grunnlag for dette.

Det har imidlertid i 1993 ikke vært noen interesse for å utnytte den norske torskekvoten i NAFO-området. Dette innebærer at hele kvoten i NAFO underområde 3 M gjenstår ubenyttet.

Fisket i 1994.

I 1994 har norske fartøy til disposisjon en kvote på 1018 tonn torsk i NAFO-underområde 3M.

Erfaringsmessig viser det seg at det er vanskelig å få utnyttet torskekvoten i NAFO-området. Fiskeridirektøren vil likevel tilrå at det tas sikte på å følge et tilsvarende reguleringsopplegg som for 1993. Dette innebærer at kvoten i utgangspunktet forbeholdes linefartøy, men at det på et tidlig stadium også vurderes å åpne for trålerne.

Fiskeridirektøren tilrår en videreføring av regulerings-opplegget for 1993.

V. J. Olsen refererte deretter forslaget til videreføring av reguleringsopplegget.

Han konstaterte deretter at det var enighet i Reguleringsrådet om å gå inn for dette.

Norges Fiskarlag

Pir-Sentret, 7005 Trondheim
Sentralbord: 07 52 96 80
Telegr.adr.: Landfiskarlag
Telefax: 07 53 47 42
Fra 28.10.93:
Telefon: 73 52 96 80
Telefax: 73 53 47 42

12.

FISKERIDIREKTORATET

Fiskeridepartementet

06.12.93

Fiskeridirektoratet

SAKSNR.	BOK.NR.
4629/93	1

6.12.1993
J.nr.1883/93
ark.,
EL/-

Kopi W/O
HR
Fiskebord
EW
KLP
EF
LF
SØ

T E L E F A X

FISKET ETTER TORSK - NAFO I 1994.

Norges Fiskarlag behandlet i landsstyresak 97/93 regulering av "fisket etter torsk NAFO i 1994" og fattet følgende vedtak:

"Norge kan fiske inntil 1.020 tonn torsk i NAFO-området i 1994.

Norske fiskere har ikke utnyttet kvoten i NAFO-området tidligere år, og Norges Fiskarlag mener at det ikke er behov for å iverksette reguleringer for fisket i NAFO-området for 1994 og tilrår at fisket gjennomføres som et fritt fiske."

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Skjervø
Jan Skjervø

Elling Lorentsen
Elling Lorentsen

Kopi: Fylkesfiskarlag
Gruppeorganisasjoner

SAK 21/93

REGULERING AV FISKET (UNNTATT REKER) VED GRØNLAND.

V. J. Olsen viste til saksdokumentene der følgende fremkommer:

Fisket i 1993.

Etter forhandlinger med Grønland hadde norske fartøy i 1993 til disposisjon 1500 tonn blåkveite ved Vest-Grønland, 300 tonn blåkveite ved Øst-Grønland, 200 tonn kveite ved Øst-Grønland og 1000 tonn torsk ved Vest-Grønland/Øst-Grønland. Etter kvoteforhandlinger med EF ble Norge i tillegg tildelt 200 tonn kveite og 400 tonn blåkveite ved Vest-Grønland og 400 tonn blåkveite ved Øst-Grønland.

Kvotene ved Vest-Grønland har i henhold til kvoteavtalen vært forbeholdt trålerne, mens kvotene ved Øst-Grønland i utgangspunktet var tildelt linefartøy. Dette gjaldt også torskekvote som kunne fiskes både ved Øst- og Vest-Grønland.

Regulering av trålfiske ved Vest-Grønland ble gjennomført ved påmelding og loddtrekning for å velge ut de 5 fartøy som i samsvar med kvoteavtalen kunne delta i dette fisket. Det ble etter ønske fra næringen og i samråd med Norges Fiskarlag fastsatt fartøykvote på 380 tonn blåkveite.

Ved påmelding til linefiske ved Øst-Grønland innkom det 18 søknader. Fiskeridirektøren måtte derfor ved loddtrekning plukke ut de 6 fartøyene som det var kvotemessig grunnlag for. Reguleringen ble gjennomført ved fartøykvote på 33 tonn kveite og fritt fiske etter torsk og blåkveite.

Med unntak av kveitekvoten klarte linefartøyene i liten grad å utnytte kvotene ved Øst-Grønland. Dette medførte at det etter påmelding og loddtrekning primo oktober ble åpnet for at 5 trålere kunne fiske blåkveite innenfor en fartøykvote på 140 tonn. På grunn av dårlig tilgjengelighet ble det gitt adgang til fritt fiske etter torsk. Antall fartøy ble fastsatt etter pålegg fra grønlandske myndigheter.

Fiske etter torsk ved Grønland ble også i 1993 mislykket. Årsaken til dette

var dårlig tilgjengelighet av torsk. Fiskeridepartementet sendte derfor 7. juli en anmodning til grønlandske myndigheter om at 560 tonn av torskekvote ble omgjort til 160 tonn kveite. Dette ble avslått med den begrunnelse at det ikke var biologisk grunnlag for å øke uttaket av kveite. Den 23. juli ba Fiskeridepartementet grønlandske myndigheter omgjøre 700 tonn av den tildelte torskekvote til kvote på 805 tonn uer og at denne ble tillatt fisket med flytetral. Grønlandske myndigheter tilbød Norge 500 tonn uer, men krevde økt torskekvote i Barentshavet i bytte. Dette ble avslått av norske myndigheter.

Norske fartøy hadde pr. 27.11 følgende innmeldte fangster på Grønland.

Torsk	-	Vest og Øst-Grønland:	115 tonn (kvote 1000 tonn)
Kveite	-	Øst-Grønland:	196 tonn (kvote 200 tonn)
Blåkveite	-	Vest-Grønland:	1.906 tonn (kvote 1900 tonn)
Blåkveite	-	Øst-Grønland:	465 tonn (kvote 700 tonn)

Fisket i 1994.

Kvoteforhandlinger med Grønland vil ikke finne sted før 16. og 17. desember 1993. Det er derfor ikke klarlagt hvilke kvoter Norge vil få til disposisjon i 1994. Det antas imidlertid at Norge vil oppnå lignende kvoter i 1994 som i inneværende år. Videre legger en til grunn at grønlandske myndigheter vil gjøre gjeldende tilsvarende redskapsbegrensninger og begrensninger i antall fartøy som innværende år. En må også kunne påregne at Norge via EF kan forvente å få tildelt kvoter i tilnærmet samme størrelsesorden som i år når forhandlingene for 1994 er sluttført.

Fiskeridirektøren vil vise til betydningen av at fisket reguleres på en måte som gjør det lønnsomt for fartøygruppene å utnytte de disponible kvotene ved Grønland. Fiskeridirektøren vil også neste år tilrå at fisket forsåvidt gjelder Øst-Grønland primært forbeholdes linefartøy. Men at det også i 1994, på bakgrunn av årets erfaringer, åpnes opp for at trålerne kan utnytte kvotene ved Øst-Grønland, dersom utviklingen i fiske for linebåtene skulle tilsi dette.

Fiskeridirektøren vil på bakgrunn av at kvoteforhandlinger med Grønland ennå ikke er gjennomført foreslå følgende:

Regulering av fiske ved Grønland gjennomføres ved at det fastsettes frist for påmelding. Hvis interessen for deltagelse er større enn kvotegrunnlaget gir rom for, foretas utvelgelse ved loddtrekning. De uttrukne fartøy gis en kort utseilingsfrist.

Videre gis Fiskeridirektoratet i samråd med Norges Fiskarlag fullmakt til å utforme de aktuelle reguleringer etter at forhandlingsresultatet foreligger.

V. J. Olsen refererte forslaget i saksdokumentene om at Fiskeridirektoratet i samråd med Norges Fiskarlag gies fullmakt til å utforme aktuelle reguleringer når forhandlingsresultatet med Grønland foreligger.

Hellesvik hevdet at det var problemer å ta de tildelte kvotene ved Grønland. Han mente at kvotebytte mellom Norge og Grønland innebar at det var overført kvantum fra kystfiske til havfiskeflåten. Han spurte hva forklaringen var på at man forsatte et kvotebytte når dette ga så dårlig økonomi.

V. J. Olsen svarte at kvotebytte var bundet opp i avtalen med Grønland og at det var denne avtalen som gjorde det mulig å holde grønlandske fiskere unna "smutthullet".

H. P. Johansen sa at det var utenrikspolitiske grunner til kvotebytte. Han pekte også på at Grønland ikke klarte å fiske den seien de var tildelt i Nordsjøen.

Strand mente at det burde være en målsetting i forhandlingene med Grønland å oppnå et resultat som tillot at blåkveite Norge eventuelt ble tildelt ved Øst-Grønland burde kunne fiskes på Vest-Grønland.

V. J. Olsen kunne deretter konstatere at Reguleringsrådet var enig i Fiskeridirektørens forslag.

Norges Fiskarlag

Pir-Senteret, 7005 Trondheim
Sentralbord: 07 52 96 80
Telegr.adr.: Landsfiskarlag
Telefax: 07 53 47 42
Fra 28.10.93:
Telefon: 73 52 96 80
Telefax: 73 53 47 42

13.

Fiskeridepartementet
Fiskeridirektoratet

FISKERIDIREKTORATET

06. DES 93

SAKSOP
4628/93

SOKNR.
1

6.12.1993
J.nr.1879/93
ark.,
EL/-

TELEFAX

FISKET ETTER BUNNFISK VED GRØNLAND I 1994.

Norges Fiskarlag har i landsstyresak 92/93 behandlet "reguleringene av fisket etter bunnfisk ved Grønland i 1994" og fattet følgende vedtak:

"Landsstyret i Norges Fiskarlag viser til at kvotene av bunnfisk ved Grønland for 1994 ennå ikke er klare.

Landsstyret gir på denne bakgrunn arbeidsutvalget fullmakt til å fordele kvotene på de forskjellige gruppene når avtalen mellom Grønland og Norge foreligger.

Det forutsettes at det reguleringsopplegget som ble gjennomført for 1993 i hovedsak blir lagt til grunn også for 1994."

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Skjervø
Jan Skjervø

Elling Lorentsen
Elling Lorentsen

Kopi: Fylkesfiskarlag
Gruppeorganisasjoner

- ORIENTERING OM FISKET ETTER LODDE VED ISLAND, GRØNLAND OG JAN MAYEN SESONGEN 1993/1994

Olsen viste til saksdokumentene der det heter;

I Sommerloddefisket 1993:

Under loddemøte i Reykjavik 30. juli 1993 ble partene enig om en foreløpig TAC på 900.000 tonn, som var i tråd med ACFM's anbefaling. Dette gav en norsk andel på 99.000 tonn. I tillegg kjøpte Norges Sildesalgslag (NSL) 12.000 tonn (7.000 t + 5.000 t) av Grønland. Kvantumet til disposisjon for norske fartøy sommeren 1993 var dermed 111.000 tonn. Av den norske kvoten kunne maksimalt 35% eller 38.850 tonn fiskes i islandsk økonomisk sone (IØS).

Sommerloddefisket ble åpnet 17. juli i fiskerisonen ved Jan Mayen og i Grønlands sone. Fisket var regulert ved at hvert ringnotfartøy kunne gå to turer og fiske inntil fastsatt konsesjonskapasitet på første tur og inntil 90% av konsesjonskapasitet på tur nummer to.

81 fartøy var påmeldt til loddefisket og totalt deltok 72 ringnotsnurpere i loddefisket i havområdet mellom Grønland, Island og Jan Mayen. Samtlige 72 deltagende fartøy gikk to turer. Siste fangsttinnmelding var 14. august.

Totalt ble det fisket 127.200 tonn sommerlodde. Det betyr at norske fartøy overfisket kvoten med vel 16.000 tonn. En må tilbake til 1986 for å finne et tilsvarende norsk sommerloddefiske. Det året ble det fisket 150.000 tonn.

II Vinterloddefiske 1993/94:

11. november 1993 kom det forslag fra Island om å øke TAC med 350.000 tonn fra 900.000 tonn til 1.250.000 tonn. Forslaget fra Island betyr at islandske forskere har nedjustert ACFM's tidligere anbefalinger med 11,2 %. Tidligere anbefalinger pekte som kjent mot en endelig TAC for 1993/94 sesongen på 1.390.000 tonn.

Forslaget vil, dersom det blir endelig, innebære at Norges samlede kvote for 1993/94 sesongen blir 149.500 tonn (1.250.000 tonn * 11% + 12.000 tonn som ble kjøpt fra Grønland). Samlet fisket norske fartøy 127.000 tonn lodde sommeren 1993. Det betyr at med mindre TAC ikke blir økt ytterligere vil det stå igjen et kvantum på 22.500 tonn til disposisjon for norske fartøy foran vinterloddefisket.

På grunn av mange usikre elementer er det vanskelig å si noe om hvor stor

interessen for vinterloddefisket vil bli, spesielt er det usikkert med hensyn til at det ikke blir vinterloddefiske i Barentshavet.

Erfaringene fra de siste års vinterloddefiske ved Island er ikke gode. I 1991 ble det ikke fisket vinterlodde ved Island. I 1992 fisket 37 fartøy 47.000 tonn og i 1993 forsøkte 10 - 12 fartøy seg uten nevneverdige resultater.

En endelig TAC på 1.250.000 tonn for 1993/94 sesongen og et relativt godt sommerloddefiske gir imidlertid forhåpninger foran vinterloddeseongen.

Som nevnt overfor var 81 fartøy påmeldt til loddefiske, og av disse deltok 72 i sommerloddefisket. Vinterstid vil langt færre fartøy gå til Island og det er ikke grunn til å regne med at flere enn 40 - 50 fartøy vil ønske å delta. Med andre ord vil det sannsynligvis ikke være nok kvote til alle interesserte fartøy. Imidlertid kan det bli aktuelt for Norges Sildesalgslag å kjøpe ytterligere kvoter av Grønland.

Vinterloddefisket vil bli avviklet ved at fartøy som ønsker å gå til Island melder seg til Norges Sildesalgslag i Harstad før utseiling. Fiskeridirektoratet vil så i samarbeid med Norges Sildesalgslag stoppe utseilingen når kvoten beregnes å kunne bli oppfisket.

Ingen fartøy gis tillatelse til å gå mer enn 1 tur på vinterloddefiske uten særskilt tillatelse fra Fiskeridirektøren. Hvert fartøy kan fiske inntil fastsatt konsesjonskapasitet for vedkommende fartøy.

Reguleringsrådet tok sak 22/93 til orientering.